

ماليهري كتيبخانهي كوردی
PDF4KURD.WIX.COM/SITE

نيكوس كارانتراكيس

زۆرياي بووناي

رهگيراني: رهئووف بيگهره

نيكوس كارانتراكيس

زۆرياي بووناي

رهگيراني: رهئووف بيگهره

پيشه‌كي

نيكوس كازانتزاكيس (۱۸۸۳ - ۱۹۵۷) شاعير و گوره‌نووسه‌ري يونان، له شاري (كاندي) سي دورگه‌ي كريت له دايك بووه، مافي له زانكوي ئه‌سينا خويندووه، پاشان چووه بو پاریس و لای برگسون خويندوويه‌تي. گه‌پراوته‌وه يونان و به‌ره‌مي شيعر و فله‌سه‌فه‌ي سه‌ره‌تايي نووسيوه. هر بو مه‌به‌ستي ده‌له‌مه‌ندكردني ئه‌زمون و بي‌ري خوي، سه‌ري له ولاتاني ئيسپانيا، ئينگلته‌ره، چين، پرووسيا، ميسر و ژاپون داوه. له دواييدا هه‌موو ئه‌م گه‌شتانه‌ي بوونه‌ته كه‌ره‌سته‌ي به‌ره‌مي نووسين و هونه‌ري.

سالي ۱۹۴۵ تيكل به ژياني سياسي يونان بووه، كراوته سه‌رؤكي ئه‌نجومه‌ني بالاي پارتی سوشیالیست و پاشان بووه به وه‌زیري پووناكبيری يونان، به‌لام وازی له و كارانه هیناوه و گه‌پراوته‌وه بو دنياي نازادي نووسين و چالاکی ئه‌ده‌بی. سالي ۱۹۴۷ بو ماوه‌یه‌ك له فرهنسه‌دا نووسینگه‌ي وه‌رگيپرانی کلاسیکی مرويی سه‌ر به یونسكوی به‌پړیوه بردووه.

كازانتزاكيس، له تهمه نى لاويدا، لايهنگرى سۆشيا ليزم بووه و نۆرچار له لايه ن دهوله تى يونانه وه كه وتووه ته ژير گوشارى چاوديرى و كوئترؤلكردنه وه، به لام به گشتى نه وهى له به ره مه كانيدا پهنگى داوه ته وه نه و گه و ره نووسه ره پابه ندى هيچ نايدؤلوژيايه كى ديارى كراو نه بووه، گيانى مرؤفدؤستى و نازادى و خوشه ويستى و يه كسانى چينه كانى خه لكى، ديارترين بابته تى كاره كانين. نه گه رچى هه نديكچار خوينه رى پؤمانه كانى هه ست به ناره زوى مه سيحييه ت و گيانى خودى مه سيحى تيدا ده كه ن، به لام وهك نه جام گوزارشته ئاينى و چه مكه فيكريه ميسالييه كانى ناو كتيبّه ئاسمانيه كان، به تاييه ت له ئاينى مه سيحييدا، ده گورپت بؤ دنياى واقع و زيندوى سهر زهوى، هه موو نه و نؤرمانه دور له گيانى راسته قينه ي مرؤف و هه سته مرؤييه كانى به ناته واو و مردوو له قه له م ده دا.

له به ره مه هه ره دياره كانى كازانتزاكيس: داستانى (ئؤديسه) به شيعر؛ ۳۳ هه زار به يته. (پؤمانى مه سيحى جاريكى دى له خاچدراو) پؤمانى نازادى يان مهرگ. پؤمانى دواختووره كانى مه سيح. پؤمانى ئوليسييس. پؤمانى ويلى رپى حق، هه ر دور پؤمانى (تودار بارا) و (باخى په رژين) كه راسته وخؤ به زمانى فره نسه يى نووسيونى.

له بوارى وه رگيرپانيشدا، كازانتزاكيس گه ليك شاكارى له زمانى فره نسه يى و ئيسپانيايى و ئينگليزى و ئيتاليايى و ئەلمانياييه وه كردوو به يونانى، وهك: (كؤميدىاي ئيلاهى) دانتى و (فاوست) گوته و (وه هاى گوت زه رده شت) سى نيچه. كازانتزاكيس چه ندجار بؤ خه لاتى توبل ناوزه د كراوه.

*

پؤمانى نؤرباي يونانى له شاكاره هه ره دياره كانى نيكؤس كازانتزاكيسه، كه بؤ نؤربه ي زمانانى دنيا وه رگيردراوه، ناوى نؤربا، كه شاكه سى پؤمانه كه يه، وهك كه سايه تيه كى نائاسايى ژيانى باو، بووه ته سيمبولى هه ره ديارى ناو كه سانى كؤمه ل و نيشانه يهك بؤ گيانى شكؤمه ندى نووسه ر و ولاتى يونان، نه وه يش له پوانگه ي نه و په يوه ندييه هه ره تاييه تيه ي نؤرباوه، كه له گه ل ده وروبه ر و بيه ر و

ئاكار و ئاين و ديارده كۆمهلايه تيبه كانى ديكه دا هه يه تى. ئو سيمبوليكيه بو پهبه روى ليكردن و وهرگرتنى بيره زيندووه كان، سيمبوليكي خورسكى دور له نارايشتى تيور و بيروبوچوونى وشكى ناو كتيب، كه هه نديكجار پهفتاره كانى له سنوورى ئاوهز دهترازين و لوژيكيه باوه كان ده به زينن، ئيمه يش، وهك مروف، ئاسايى له سهر دوابريارى له يهك جياواز سه قامگر ده بين، كه: زوربا، يان پوحيكى هه ره مه زنه، يان كه سيكي شيته، به لام هه رگيز شيته نيه.

زوربا زورجار هه ر به غه ريزه هه ست به ديارده كان دهكات، واتاكان دهخويئيه وه، بريارى تاييه تى و سه ربه خووى خووى ده دات، مه ترسييه كان ده بينيت، كي شه كان چار دهكات، تا سهر ئيسك پر له به زه يى و مروف دوستيه، له كاتى خو يشيدا سه ركيش و دلره قه. له ژيانى ئاساييدا كه سايه تيبه كى ده گمه نه.

زوربا، كه كارى كرد، به وپه رى جددى و دلسوزيه وه پايده په رينيت، كار له لاي زوربا پرؤسه يه كى زيندووى سه ربه خوويه نهك په راويزخراو، ئو كاره كان تيكل به يهك ناكات؛ له كاتى خوشه ويستى كردن و هه وه سبازى ئافره تدا، به هه موو هه ست و هوشيه وه، به بى خوليايه كى دى، كاره كه نه جام ده دات، كه ده يشچيته نيو كانه كه وه، ئيدى جگه له مه راقى تونيل ليدان و كي شه ي كريكار و قازمه و ورده كارييه كانى دى، له گه ل هيجى ديدا ناژى. له و كاتانه دا، ته نانه ت ئاور له ئافره تيش ناداته وه. كاتى ده يشخواته وه، ئيتر ده كه ويته سه نتوور ليدان و گورانى وتن و سه ما كردن. كه قسه يش له باره ي ئاين و په وشه مه زه بيه كان و خودا و هيزه كانى شه ره وه دهكات، ده بيت به رانبه ره كه ي به هه موو تواناي بيستن و بيركردنه وه و هه ست و نه ستييه وه، گوئى لي بگريت و لييه وه فير بيت.

زوربا، به پواله ت كه سيكى دنيايييه و بو جه سته ي ده ژى، به لام له جه وه ردا هه موو چالاكى جه سته ي بو گه شه پيدانى پوچ و به رزپاگرتنيه تى، ده يه ويت مروف له هه ردوو لايه نى مادى و پوحييه وه سوود وه رگر بيت، هه ريه كه يان ئه وى دى ته واو بكات، پي كه وه بوونيك بو بوونه وه ر دوست بكن، كه ته ژى بيت به گيانه مروئى و به ها مه زنه كانى، وهك خووى چه نديجار ده لئيت:

پیم بلی چی به و خوارده ده کهیت که ده یخویت، تا پیت بلیم تو کیت.

من وای بو ده چم، کازانتزاکیس، زوربای وهک که سایه تییه که به رجه سته کردبیت که خوی ئیره یی پیده بات، یان پوخی زوربا پوخی خودی کازانتزاکیس، چونکه که سایه تییه سه روک که که سی دووه می سه ره کی پومانه که یه، وینه یه کی به رجه سته ی خودی کازانتزاکیس نووسه ر و پوونا کبیره، که نو قمی دنیای و اتا و عیرفانه، سه روکاری له گه ل بودای په یامبه ر و دانته یی شاعیر و سروشت و جوانیه پومانسییه کانه. هه میشه کتیبی به ده سته وه یه، ده نووسیت و کاغز ره ش ده کاته وه. هر له بهر ئه م هویه یشه ناوی مشکی کاخه زخوریان لیناوه، به لام ئه وه یش ده زانیت، که ژیان هر له سه ر ئه م تاقه پییه نه وه ستاوه و واقع و ئه زمونه کانی ژیان و کومه لیش دروستکری مروفی چه له نگ و کاریگری وهک زوربان، بویه له گه ل هه موو ئه و تیز و چه مکه فیکری و فه لسه فییانه ی هه یه تی، زورجار - ئه گه ر نه لیم هه موو جاریک - له به رده م بیروبوچوونی زوربادا داده مینیت و شکست ده خوات. پروا به بیروبوچوونه کانی زوربا ده هینیت و ئه و بیروکه وشکانه ی له ناو کتیبدا خویندوونیه تییه وه بو دوزه خیان ده نیریت. وهک خوی ده لیت:

خۆزگه توانیبام هه موو ئه و شتانه ی خویندومنه ته وه، ئه وه ی بینومه و بیستومه، به ئیسفنجیک بیانسپمه وه، پاشان بچه فیگرگی زورباوه و له نووکه وه ده ست به ئه لف و بیی گه وره و په سه ن بکه م.

کازانتزاکیس ده یه ویت بلیت: کاریگری مروف له وه دا نییه که چه ند کتیبی خویندووه ته وه، چه ند لاپه رهی هه لداوه ته وه و شاره زای زانسته کانه، به لکوو له وه دایه، که چه ند له گه ل ئاوه زیدا هه ستیشی له کاردایه. ئه و به وردی له دیارده کان پاده مینیت و لییان ده کولیتته وه، ئایا وهک زوربایه کی نه خوینده وار ده توانیت هه موو پوژیک سه رنج له و شتانه بداته وه، که چه ند جاری دیکه بینوونی و له دواراماندا واتایه کی تازه یان بو بدوژیتته وه؟ ئه گه ر وانیه، ئه ی تیور و تیزه زه نییه وشکه کان چه واتایه ک به ژیان ده به خشن؟

زۆربا كەسە راستەقىنەكەى ناوۋەھى ھەموومانە، زۆرمان خۇش دەۋىت، گەلىكمان
ھەز بەو گىيانە پېر و زىندوۋەھى، بەلام ناتوانىن بىين بە ئەو، ئىمە لە پوۋ
دەھمىنىن، شەرم دەكەين، لە پلەۋپايەى كۆمەلايەتىمان دەترسىن، كۆيلەى
دابونەرىتى باۋىن و سل دەكەين. ناتوانىن مىگەل نەبىن و بە راستودروستى ۋەك
مروڧىكى نازاد خۇمان بخەينە پوۋ، ئىمە ھەمىشە نىۋەدرۆزنەكەى خۇمان ۋەك
مەلۇتكە لە باۋەشدايە و لەگەل خۇماندا دەيگىپىن. زۆرجار، نىۋەراستەكەمان
ھۆشدارىيەكمان دەداتى، پاماندەگرىت، پاستى و درۇكانمان دەخاتە بەردەست،
بەلام كەسمان چوڧ زۆربا ھەقىقەتەكان ۋەك خۇيان نالىين. زۆرمان نازانىن خودا
چىيە كەچى دەپپەرىستىن و خەلكىشى لەسەر دەكوژىن، نازانىن مروڧايەتى واتا
چى، كەچى بانگەشەى درۆى بۇ دەكەين، بە زمانى كتىب قسە دەكەين بەلام لە
پراكتىك و ژيانى پۆژانە و مامەلەكرىماندا نەخوئىندەۋارىن.

زۆربا ئەۋەى دەيكات ھەر ئەۋەيە كە لە پۇچىدايە و بپوۋى پىي ھەيە، كە دەگرىي
بەپاستى دەگرىي و پەنگە ھەموو دەۋرۋبەرەكەى پىبەكەنن، كە پىشەدەكەنىت ھەموو
شانە و گەردىلەكانى لەشى دەيكەنە ھەرا و زەنا، عەشقى ھۆمونىزمانەى زۆربا لە
سنوورى ئەم وتەدايە، كە دەلىت:

خوداى دلۇڧان كەسىكە، نە لە ھوت تەبەقەى ئاسماندا جىي دەبىتەۋە،

نە لە ھوت تەبەقەى زەۋىدا، كەچى تەنيا لە دللى مروڧدا جىي

دەبىتەۋە. بۆيە، دەستم بە داۋىنت! ھىچ كاتىك دللى كەس مەشكىتە.

واتا گەۋرەيىي خودا و دللى مروڧىك لە ئاستى يەكدان.

لە خوئىندەۋەى چەندجارەى پۇمانى زۆرباي يۇنانىدا، ھەستم بە پاكبوۋنەۋەى خۇم
كرد، بە تازەبوۋنەۋەى ژيان و خۇشۋىستنىكى گەۋرە و بەھادارتەر، ھەستم كرد
تۆۋى زۆرباۋىيەت لە زەمىنەى گپان و دللى زۆربەماندايە، دەشىت دلۇپىك باران و
گزنكىكى خۆرى بەس بىت بۇ چەكەرە و گەشەكردن، تا لە زەمىنە و زەمانى
خۇيدا، ئەو پۇچانە، بىنە مروڧىكى كاريگەر، پىيازىك بۇ خۇيان دروست بكن دوور
لە چاولىكەرىي كەسانى دىكە و پەپرەۋىلىكردنى كوئىرانەى باۋ. من دەمىكە شەيدا

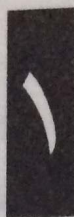
و په روښی چه که ره کردنی ئه و توهی ناوه وهی خوم، حه زیش ده که م بو کاریکی
ئاوا چند بکریت زورتر بین، بو ئه وهی له مه زیاتر شهرم نه کهین و ئیدی
پاستیه کانی خومان نه شارینه وه. هر له بهر ئه م هوپانه یه، که زوربام کرد به
کوردی. بیگومانم کورد گه لیک زوربای شهرمنی خوی هیه و ئیتر پیویستی به
خوشاردنه وه نه ماوه.

من پومانه که م له دهقی وهرگیپردراوی فارسییه کهی ماموستا محهمه دی قازی یه وه
کردووه ته کوردی، قازی وهرگیپردی ناودار و دهسپاکی دنیای وهرگیپانه بو سه ر
زمانی فارسی. ئه گه ر هه ندیکجار، ته مومژم له پهره گراف، یان بیروکه دا بینیبیت،
یان رسته یه کی نادرست، یان نه گونجاوم پیش چاو که وتبیت، ته ماشای هه ردوو
وهرگیپانی مه حمود موساحبیب به فارسی و جورج ته رابیشم به عه ره بی کردووه.
ئه گه ر گومانیشم له واتا هه بووبیت، یان وشه و رسته ی په ریو له ده که کهی قازیدا
پوویدابیت، ناچار بووم به و دوو تیکسته پری بکه مه وه و که موکورتیه کان نه هیلم.
له گه ل ئه مانه یشدا، بیگومانم که موکورتی له وهرگیپانه که مدا هیه، پیشه کی سپاسم
بو ئه و به ریزانه ی ئاگاداری ئه و هه له و بو شایبیا نه م ده که ن و به چاوی دلسوزانه وه
حه ز به کاملبوونی هه ر کاریکی داهینه رانه ده که ن.

په ووف بیگه رد

ئه یلولی ۲۰۰۰

بۆ يه كه مجار ئه وم له پيره¹ دا بينى، من چوبوومه ئه و به ندهره، تا سواری كه شتى بيم و به ره و كريت به رى بكه وم. تازه به يانى دابوو. باران ده بارى. بايه كى وشك و گهرم، توند هه لى كردبوو. پريشكى شه پوله كان ده گه يشتنه كافتريا گچكه كه. ده ركه شووشه ييه كانى كافتريا داخرا بوون. هه واكه ي بۆنى هه ناسه ي مرؤف و گياي گوله مريه مه² كولاوى ليده هات. له ده ره وه هه وا سارد و ته مى هه ناسه كان شووشه كه يان ليل كردبوو. پينج شهش ده رياوان، كه هه موو شه وه كه يان به بيدارى به سهر بردبوو، خويان پيچابووه بالا پووشيكى قاوه ييه وه، كه له مووى بزن دروست كرابوو؛ قاوه و گوله مريه مه ي كولاويان ده خوارده وه و له پشت شووشه ته ماوييه كانه وه ته ماشاي ده ريايان ده كرد. ماسييه كان، زه برى شه پول و ته وژمى ده ريا گيژى كردبوون، له قولاييه هتوره كاندا په نايان گرتبوو، چاوه پروانى ئارامبوونه وه ي سه ره وه يان ده كرد. راوچييه كوومه لگرتووه كانى ناو كافتريا كه يش، چاوه رپى دامركانه وه ي زريان كه بوون، بۆ ئه وه ي ماسييه ئارامگرتووه كان بگه رينه وه سه ر ئاوه كه و ده م له چه شه ي قولاپه كان بژهنن. ماسييه پانكه كان، (زوبيده) و (هه لوا)، له گه رانى شه وان هه يان ده گه رانه وه. ئيستا خور له هه له اتندا بوو.

¹ Piree، يان Piraeus شارىكى يونانه و پيش به ندهرى ئه سينايه، نزيكه ي 450 سال پيش زابن دروست كراوه.

رنيه ك به دريژايى هه شت كيلومه تر، له نتيوان دوو ديوارى هاوته رييدا به ئه سيناي ده گه يه نيت. -ك-

² گوله مريه م، يان مريه مه گيايه كه له تيره ي نه عنا، ده كوئيتنرئيت و بۆ هه نديك نه خووشى وهك له رزين و لاوازي و

قورگنئيشه باشه. گوله بونخوشه و داماكيشى پى ده لئن. -ك-

دهرکه شووشه یییه که کرایه وه و کریکاریکی باره لگر، کورته بالایه کی چوارشانه ی خورئه نگان، سه روپی رووت و له شقورپاوی، خوی به ژووره وه دا کرد. ده ریاوانیکی پیر، که بالاپوشیکی شینی ئاسمانی له بهردا بوو، بانگی کرد:

- هی، کوستاندی! چوئیت، هاوری؟

کوستاندی، تفی له زهوییه که رۆ کرد و به رووییه کی تاله وه پیی وت:

- ده ته ویت چۆن بم؟ به مهیش ده لین ژیان! رۆژ به ره و مهیخانه

و شه و بو ماله وه، دیسان به یانی به ره و مهیخانه و شه و بو

ماله وه، کار له کوی ده سترگ ده بیت!

هه ندیک له دانیشتوان پیکه نین و ههیشیان بوو به دم سه رجوولاندنه وه، که وتنه جویندان.

سمیل بابریک، که وانه ی فهلسه فهی له فیرگه ی قهره گوین³ خویندبوو، وتی:

- دنیا زیندانیکی هه میشه یییه، ئه ری، زیندانی هه میشه یی، به

نه فرهت بیت.

رووناکییه کی هیوری شینی مه یله وسه ون، له پشت شووشه ته لڅه کانی په نجه ره که وه، هاته نیو کافتریاکه و کهوته سه ر ده ست و لووت و ته ویلی دانیشتوو ه کان، پاشان کهوته سه ر ئه و میزه دریزه ی شتی له سه ر داندرا بوو؛ بوتله کانی ده رخست. گلۆپه کان، رووناکییان په ری و خاوه نه خه والوو ه که ی کافتریا، دوا ی بیخه ویی ئه و شه وه ی، دهستی دریز کرد و گلۆپه کانی کوژاندنه وه.

ماوه یه ک له بیده نگی تیپه ری. تیکرا سه ریان بهرز کرده وه و ته ماشای دنیا تاروماره که ی ده ره وه یان کرد، دهنگی هیرشنی شه پوله کان بو

³ قهره گوین، وشه یه کی تورکییه به واتای چاوپهش دین، مه به ست له و لیبوو کانه یه، که له چایخانه کانی ولاتانی عه ره ب و تورکیا و ئافریکای باکووردا نمایشی دراماتیکییان ساز ده کرد. -ف-

سەر کهناری دەریا و قولته قولتی نیرگه له کانی ناوه وه، بهر گوی دهکه وتن. دەریاوانه پیره که هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی:

- باشه، به برۆای ئیوه دهشی چ به لایه ک به سەر لیمونی که شتیواندا هاتییت؟ خودا بیپاریزیت.

به توره یییه وه ته ماشایه کی دەریای کرد و هاواری لیته ستا:

- ئەهی شه پۆله نه فره تییه کان، که ئافرهت بیوه ژن دهخن، نه فره تان لیبت!

ئهمه ی وت و که وته کروشتنی سمیله رهنگخۆله میشییه که ی.

من له په نایه کدا دانیشتبووم، له تاو سه رما داوای پیاله یه کی تری گۆله مریه مه کرد. چه زم ده کرد برۆم و بنووم، به لام به رهنگاری خه و و ماندوو یه تی و ناخۆشیی ئه و به ره به یانییه م ده کرد. له پشت شووشه ته مگرتوو ه کانی په نچه ره که وه، ته ماشای رابوونی به ندهر، دهنگی شووتی که شتییه کان و هه راوزه نای گالیسکه وان و به له موانه کانم ده کرد، هینده ی لی رمام، توپیکی نادیار ی له ئاوی دەریا و باران و بیری سه فهری خۆم چندراو، دلمی به تاله تونده کانییه وه ئالاند. چاوم له پیشه وه ی که شتییه کی رهش و گوره بریبوو، ته واوی په یکه ری که شتییه که هیشتا له تاریکیدا چه پۆکانی بوو. باران دهباری و من ته ماشای تاله کانی بارانه که م ده کرد، که ئاسمانی به قورولیتیه ی زه وویییه که وه دروو بوو. که شتییه ره شه که و سیبه ری و بارانه که م، ته ماشا ده کردن و خه م ئه وکی ده گرتم. یادگاره دیرینه کانم وه بیری ده هاتنه وه. له و هه وا نمناکه دا، وینه ی هاوپییه کی خۆشه ویستم له پیش چاو به رجه سته ده بوو، که ئاویتیه ی باران و چه سره ت بوو، ئایا ئه وه پار بوو؟ له دنیا یه کی تر دا بوو؟ دوینی بوو؟ کی بوو؟ که من بو به ری کردنی هاتبوومه ئه م به نده ره؟ له بیرمه، ئه و به یانییه ش هه ر باران دهباری و دنیا سارد بوو، به یانییه کی زۆر

زوو بوو، ئەوسايش ھەر ئاواھا دلم گيرابوو. ئاي که له سه رخو
دوورکه وتنه وه له ھاوړي خوشه ويسته کان چهنده تاله! چاکتره
يه کسه ر لتيان دابرييت و گوشه گر بيت، چونکه تهریکی دهوړوبه ريکی
سروشتييه بو مروڤ، به لام من لهو بهر به يانه باراناوييه دا پيم خوش
نه بوو لهو ھاوړييه م جيا بيمه وه. (هه له به ته پاشان، به داخه وه! زور
درهنگ تيگه يشتم هو ي چي بوو.)

له گه ل نه ودا سواری که شتي بووم، له ژووره کهيدا و له نيوان جانتا
پر شوبلاوه کانيدا دانيشتم، که خه يالي بو لايه کی تر پهرت ده بوو، من
به وردی ماوه يه ک لي راده مام، وهک بمه وي تته و او ي سيمای له
بيره وه رييمدا به يلمه وه، چاوه دره وشاوه کانی، که رهنگه شينه که يان
به لای سه وزدا ده يروانی، رووه پر و جوانه که ي، زيره کی و
به ده مارييه که ي، له سه رووی نه مانه يشه وه، ده ستي خانه دان
هه لکه وتووی، که به په نجه ي دريژ و باريک کو تايييان ده هات.
له چرکه ساتيکدا، رامانه پر له مه به ست و هيوره که ي، مني غافلگر کرد
به و حاله ته گالته ناميزه وه ي، که له خو ي ده گرت، کاتيک ده يويست
هه لچوونه ده روونييه کانی خو ي بشاريته وه، رووی بو لام وه رگيړا.
ته ماشای کردم و تيگه يشت. بو نه وه ي خه مي جيا بوونه وه که مان
بخاته لاوه، به ته وسه وه بزه يه کی کرد و وتي:

- ئاخړ تا که ي؟

- چي تا که ي؟

- تا که ي کاخه ز ده جوويت و خو ت به مه ره که ب پيس

ده که يت؟ وه ره، ماموستای خوشه ويستم! پيکه وه ده چينه

قه وقان، له وي هه زاران که سي ھاوړه گه زمان له مه تر سيدان،

وه ره با بچين رزگاريان بکه ين.

دهستی به پیکه نین کرد، وهک ئه وهی گالتهی بهو دهوره
مرؤقدوستانهیهی خوی بیت، پاشان له سه ری پویشته.

- رهنگه نهیشتوانین رزگاریان بکهین، بهلام به ههولدان بو
رزگارکردنی خه لکی دی، خومان رزگار دهکهن. مهگهر تو،
ماموستام، له پهنده و قسه کانتدا، ئه مهت نه دهوت، که "تاقه ری،
بو رزگارکردنی خوت، خه باته بو رزگارکردنی کهسانی تر."
که واته دهی ماموستا! تو که ئه م ئاموژگاریانته دهکردین،
فه رموو پیش بکه وه، بتبینم.

من وه لامم نه بوو. بیرم لای سه رزه مینی پیروزی خوره هلات بوو، که
دایکی خوداکانه و لای ئه و چیا بلندانه ی هاواری پرؤمیسوسی⁴ به
تاشه به رده وه به ستر او دهنگی تیدا ده داته وه، ها وره گه زه کانی ئیمه ییش،
که وهک ئه و به و تاویره به رده وه به ستر ابو نه وه هاوار و ناله یان
بوو. ئه و سه رزه و ییه جاریکی دی که وتبو وه مه ترسییه وه و هاواری
یارمه تی له منداله کانی ده کرد. من بی ئه وهی کارم لیبکات گویم له و
نالینه ده گرت، وه کئه وهی ئه و ده رد و ئازاره زیاد له خه ونیک چی دی
نه بیت و ژیانیش شانویه کی پر له کاره سات بیت، که بیجگه له
ساویله و تله په کان، کهس نه توانیت ده وری تیدا ببینیت.

هاوریکه م بی ئه وهی چاوه ری وه لام بیت له جی خویدا هه ستا. بو
جاری سییه م که شتییه که شووتی لیدا. ئه و دهستی بو راکیشام،
دیسان هه لچوونه ده روونیه که ی خوی له په رده یه کی گالته ئامیزدا
شارده وه و وتی:

- خودات له گه ل مشکی کاخه زخوړ!

⁴ Prometheus، له نایینی یوناندا دیویکه، که مرؤفی له گل دروست کرد، به پیچه وانه ی فه رمانی زیوسه وه [خودای
خوداکان] ناگری له ناسمان دزی و هینایه سه ر زه ی. زیوس توپه بوو، به تنیا به تاشه به رده یه که له قه فقا ز
به سستییه وه. له وی مه مو پرؤژیک هه لویه ک ده هات و جگه ری ده خوارد و شه و جگه ره که ی بو ده هاته وه. ئه م نه شه که نه جیه
ماوه یه کی زو د ده وامی کرد تا هه رقل رزگاری کرد. -ک-

دهنگی دهله رزی. ههستی به شهرمه زاری دهکرد، که ناتوانیت به سهر ههسته کانی خویدا زال بییت. فرمیسکرشتن، وشه ی پر له سۆن، رهفتاری به دهر له یاسا و یقار، قسه ی هه لیتوپه لیت، هه موو ئەمانه لای ئەو لاوازییه ک بوون به دهر له پله و پایه ی مروّف. ئیمه، که ئەوهنده هاوړی یه ک بووین، هه رگیز قسه یه کی خوشه و یستانه مان له گه ل یه کدا نه کردبوو. پیکه وه یاریمان دهکرد و وه ک درنده سه روچاوی یه کمان ده رنییه وه. ئەو مرویه کی زیره ک و قسه خوش و به ره وشت بوو، به لام من درنده بووم، ئەو کونترۆلی خوی پیده کرا، دهیتوانی به ئاسانی هه موو ههسته ره و حیه کانی له بزیه کی سهر لیویدا ده ربخات، به لام من زوو خۆم له دهست دها و قاقایه کی درنده ی بیجیم بو دهکرد.

منیش ویستم هه لچوونه دهروونییه که ی خۆم له چهند وشه یه کی قورسدا بشارمه وه، به لام شهرم پیده هات، نا، به راستی نه ک له بهر شهرمه که م، به لکوو شهرم له بهر ئەوه ی توانای ئەو کاره م نه بوو. دهستیم گوشی، دهستیم گرتبوو به رم نه دها، ئەو به سه رسامیه وه لیی دهروانیم، وه ک ئەوه ی بیه ویت زه رده خه نه یه ک بکات، پیی وتم:

- نائارامیت؟

له سه رخۆ وه لامیم دایه وه:

- به لی!

وتی:

- بو؟ قهول و قه ارمان چی بوو؟ مه گه ر چهند سالیک

له مه و بهر پیکه وه بریاریکمان نه دا بوو؟ ئەم ژاپونیانه ی، که

تۆ زۆر به هاوړییان ده زانیت ده لین چی؟ به وته ی ئەوان

"فودفشین"⁵ واتا ئارامی و دنیایی. ده مامکیک به

دهموچاوه وه، كه پیده كه نیت به لام هیچ نابزوینیت، نیت له
پشتی ئەو دەمامكه وه چی ههیه گرنگ نییه.

من كه نه مده ویست خۆم له رسته یه کی دورودریژ به گیر بهینم، بویه
هه ر ئەوهنده وه لامم دایه وه، بلیم: "به لئ!" چونكه له وه دلنیا نه بووم، كه
تونی دهنگم له رزینی تینا كه ویت و من به سه ریدا زال ده بم.

شووتی كه شتییه كه لئی دا و ئەوانه ی بو به پیکردن هاتبوون له
ژووره كان وه دهر كه وتن. باران نم نم ده باری. ههوا پر بوو له وشه
خه مئه نگیزه كانی مالئاوایی، له به لئ و سویند، ماچی دوورودریژ و
راسپارده ی به په له و هانكه هانك. دایك ئاو یزانی كورپه كه ی ده بوو،
ژن میرده كه ی و هاوری هاوری كه ی، وهك هه موو له گه ل یه كدا
دو مالئاوایی بكه ن، یان ئەم له یهك دابرا نه كاتییه، لیک دابرا نه
گه وره كه یان یاد بخاته وه؛ وابوو. ناکاو، له نیو ئەو ههوا شیداره وه،
دهنگی نه رم و ناسکی زهنگ، له پشتی كه شتییه كه وه تا پیشی گرته وه،
هه ر له دهنگی زهنگی پرسه ده چوو، ته زوو یه كم تیگه را، هاوری كه م
چه ماوه یه و به دهنگی نزمه وه وتی:

- گوئی بگره، هیچ ختووره یه کی ناخوش به دلندا دیت؟

ديسان وتم: "ئه ری."

- بو تو بروات به خورافات هه یه؟

به دلنیا ییه وه وتم: "نا."

- كه واته؟

پیویستی به "كه واته" نه ده كرد، چونكه من بروام پیی نه بوو، به لام دل
ترسیکی تیدا بوو. هاوری كه م به ئەسپایی دهستی چه پی خسته سه ر
ئه ژنۆم، ئاسایی ئەم كارهی كاتی ده كرد، كه له گه رمه ی گفتوگۆیه کی
دۆستانه دا بووینا یه. من ده مو یست بریاریک بدات، وه لئ ئەو به رگری

دهکرد و گوئی نه دهگرت، تا له ئه نجامدا خوئی به دهسته وه دا، ئیتر
ئه وه ئه و کاته بوو، که دهستی له سهر ئه ژنۆم داده نا، وه ک بلیت:
"به سهر چاو، له پیناوی هاوړییه تیدا چی بلیی دهیکه م."

دوو- سئ جار پیلووی پیکدادا و دیسان لیم رامایه وه، زانی
بیحه وسه له م، بویه له به کارهینانی چه که ئاساییه که مان، که پیکه نین و
گه پ و گالته بازییه، خوئی گرت، وتی:

- چاکه، دهستم بدهرئ، هرکاتیک یه کمان تووشی مه ترسیی
مردن هات...

وهستا، وهک ته ریق بیته وه. سالان بوو ئیمه گالته مان به باوه ره
میتافیزیکیه کان ده هات، به و که سانهی رووه کخوړن و ئه وانهی رۆح
دیننه وه بهرچاو، سوئی و ئه وانهی بروایان به گوه هری تاک هیه.
به محاله پیده که نین، من که ده موست له بن دیپی قسه کانی بگه م، پیم
وت:

- باشه، ئه ی دوایی؟

بو خوړزگارکردن له و رسته پر کیشه یه ی به سهر زمانیدا هاتبوو،
ناکاو وتی:

- به راست! چونه مه سه له که هر به گالته بگرین؟ ئه گه ر یه ک

له م دوانه مان روو به رووی مه ترسیی مهرگ بووه وه، ته واوی
بیر و ههستی بخاته سهر ئه وی تر، تا له هر جییه ک بیت،
له حالی ئه م به ئاگا بیت، رازیت؟

ویستی پیکه نیت، به لام لیوی وهک به ستبیتی بیجووله مایه وه، من
وتم:

- رازیم.

هاوړیکه م، له ترسی ئه وه ی نه کا ئالوژییه که ی زور پیوه دهر بکه ویت،
به ناچار ییه وه وتی:

- ههلبهته من به هیچ جوړیک بروام بهم په یوه ندیگرته
رؤحییانه نییه.

له بهر خومه وه وتم: "گرنګ نییه، با واییت."

- زور چاکه، با واییت، ویلیکه... رازیت؟

ديسان وه لامیم دایه وه:

- رازیم.

ئهمه دواقسه بوو، که پیکه وه کرمان، ئیتر بی ئه وهی هیچ بلین
دهستی یه کمان گوشی، به گهرمی په نجه مان تیک ئالاند، که چی ناکاو
لیک ترازان. من وهک ئه وهی به دوامه وه بن، بی ئه وهی ئاور
بدهمه وه، جورج رۆیشتم، جاریک ئاره زووم کرد ئاور بدهمه وه و بو
دوچار هاوریکه م ببینم، به لام خوم گرت و فه رمانم به خومدا:
"مه گه ریوه، برو."

گیانی مروّف، که خزاوته نیو قاوغی له شه وه، هیشتا ناکامل و
نادروسته، به و که موکورتییی خویه وه، ناتوانیت پیشبینی ئاینده یه کی
روون و به له ز بکات، ئه گهر توانیبای، ئهم لیکدا برانه شیوه یه کی
دیکه ی له خو ده گرت.

*

تا دههات دنیا زیاتر پرووناک ده بووه وه، ئیستا ئهم دوو به یانییه
ئاویزانی یهک بوو بوون. من پرووخساری هاورپی خوشه ویسته که مم،
له ژیر باران و دوخی به نده ره که دا، به خه مباری و بیده نگییه وه، چاکتر
ده بیني. ده رکه ی کافتريا کرایه وه. ده ریا لرفه ی دههات و ده ریاوانیکی
کورته بالای لنگ فشوفول و سمیلشور هاته ژووره وه. دانیشتووه کان
به شادییه وه ده نگیان بو هه لبری:

- سلاو! که شتیوان، لیمونی!

من دیسان چومه په نایه که وه و هه ولم دا جاریکی تر ئه و خه ونانه له
زهینی خومدا بهرجهسته بکه م، به لام تازه رووی هاوریکه م له
بارانه که دا تو ابو وه.

تا دهات پوژ زیاتر پووناک ده بو وه. لیمونی که شتیوان، ته زیحه
کاره باییه که ی خوی دهرهینا و به بیدهنگی و دهموچاویکی مونه وه،
دهستی به ته زیحات کرد. من هه ولم دا هیچ نه بینم و نه ژنه وم و ئه و
توزه خه ونه ی، که دهیویست له پیش چاومدا ون بییت، له زهیندا
بیهیلمه وه. خوزگه جاریکی دی ئه و ساته م ده بینیه وه، که هاوریکه م

به "مشکی کاخه زخور"ی ناو بردم و من به شهرمه وه تو وره بووم.

له وه به دوا، من هر بیرم له وه ده کرده وه، که هه موو رق و
نه فره تییه کانی رابردووی ته مه نم له و رسته یه دا بهرجهسته بوون،
منیک، که به و راده زوره ژیانم خوش ویستو وه، چون به وه قایل
بووم ماوه یه کی دوورودریژ له ژیر هه ره سی کتیب و کاخه زی
ره شنو سدا خه فه بیم؟ ئه و لیک جیا بوونه وه یه ی ئه و پوژهی
هاوریکه م به ناگای هی نامه وه، چاوی زیاتر کردم وه، هه ستم به
بارسووی کرد. له وه به دوا، که ناوی نه گبه تییه که ی خوم زانی، ئیتر
تا راده یه ک ده متوانی به ئاسانی به سه ریدا زال بیم، ئیدی ئه م
نه گبه تییه نادیار و سیحراوی نه بوو، به لکوو له ناو وته یه کدا
بهرجهسته بوو بوو، بو منیش به ره نگاری کردنی ئاسان بوو، به راستی
ئه م وته یه به سه ختی کاری له ناخم کرد، بویه له وه به دوا بو
پاساویک ده گه رام، تا واز له کاخه ز و کتیب بهینم و بکه ومه
ناوجه رگی کار و ژیانه وه. قیزم له وه ده هاته وه، که مشکی نه گبه ت
بوو هته هاوناوی من. تا پیش مانگیک ئه و دهره ته م بو ره خسا، که
به و مه به سته م بگه م، له شوینیکی که ناری دوورگی کریتدا، به رانه ر
به لیبیا، کانزایه کی کون و ته ریکی خه لوزی (لینیت) م به کری گرت، وا

ئىستا دەچمە ئەوئ تا لەگەل خەلكىكى سادە، واتا لەگەل كرىكار و جوتياردا دوور لە رەگەزى كاخەزخۆران بژىم.

بە شەوق و زەوقىكى زۆرەو بەرى سەفەرم بەست، دەتوت ئەم سەفەرە نەينىيەكى لە خۆيدا شار دوو تەو، بېرىم دابوو شىوہى ژيانى خۆم بگۆرم، بە خۆم دەوت: "گيانى من! تۆ تا ئىستا بىجگە لە تارمايى ھىچى تەرت نەدەبىنى و دلېشت پىي خوش بوو، بەلام من ئىستا تۆ بە خودى جەستە دەگەيەنم." ئىتر خۆت ئامادە كرد. رۆژى پىش سەفەرەكەم، كە بە نىو پەرە كاخەزەكاندا گەرام، دەستتووسىكى ناتەواوم دۆزىيەو، بە گومانەو ھەلم گرت و تەماشام كرد، دوو سال بوو لە قوولايى بووندا ئارەزوويەكى گەورە ھەلدەچوو، ئارەزوويەك وەك تۆو چىندرا بوو، ئارەزووى بوودا، لە ھەر چركەساتىكدا، ھەستم دەكرد ئەو ئارەزوو ناوہوى من دەخوات، گەشە دەكات و گەورە دەبىت، دەجوولئ و بۆ ھاتنە دەرەو، بە ئەسپايى لە سنگم دەدات، ئىتر نەمدەتوانى لە كۆل خۆمى بكەمەو، ئەسلەن تواناي كاريكى وام نەبوو، تازە بۆ لەباربردنى ئەو بىرە گەلىك درەنگ بوو.

لەو كاتەدا، كە بە گومانەو دەستتووسەكەم لەناو لەپمدا گىر دابوو، ناكاو زەردەخەنەى ھاوپىكەم، كە پىر بوو لە گالتە و خوشەويستى، ئەو ناوہى داگرت. بە نىگەرانييەو و تم: "من ئەمە لەگەل خۆمدا دەبەم، پىي مەكەنە، ھەردەيبەم."

دەستتووسەكەم وەك مندالئىكى شىرەخۆرەى قوئاغەكراو بە چاكى پىچايەو و ھەلمگرت.

دەنگى رەق و ناچۆرى لىمونى كەشتىوان بەرز بووہو، من گويم گرت، باسى لەو دىو و درنجانە دەكرد، كە لە كاتى زرياندا سەركەوتبوونە سەر بادەوانەكەى و كەوتبوونە لستنەوہى. دەى وت:

- ئەو دىۋو و درنجانە نەرم و لىنجن، كە مرۆف دەستيان لىدەدات دەستى دەسووتىت. من جارىك خۆم بادا و بە درىژايى ئەو شەوۋە ۋەك شەيتان پزىسك لە پروم بووۋە، ئەوسا ۋەك ئەوۋەى پىم وتن، ئاۋ ھاتە ناۋ كەشتىيەكەۋە و بارە خەلۋزەكەمى تەر كرد. بارەكە ھىند قورس بوو لە ۋەدا بوو كەشتىيەكە سەروبن بىت، تا دەشەھات پرتەر دەبوو، لەو كاتەدا يەزدانى مەزن بەزەيى بە مندا ھاتەۋە، ھەورە ترىشقەيەكى ۋاى نارد، كە دەرکەى تەختەى ئەمبارى كەشتىيەكەى لى كردهۋە و ھەموو خەلۋوزەكەى پژاندە نىۋ دەرياكەۋە، دەريا پر بوو لە خەلۋوز، كەشتىيەكە سووك بوو، لاسەنگىيەكەى نەما و راست بووۋە، بەو شىۋەيە من ئەمجارەيش پزگارم بوو.

كتىبەكەى دانتىم لە گىرفانم دەرھىتا، كە "ھاۋرپى سەفەر"م بوو. پايپەكەم پى كرد. پالم بە ديوارەكەۋە دا و ئاسوودە پىم لى درىژ كرد. كەمىك دوودل مام، كە لە كوئى شىعرەكانەۋە دەست پى بكەم، لە قىرە سووتىنەرەكانى دۆزەخەۋە، يان لە بلىسە فىنك و پاكرەرەۋەكانى بەرزەخەۋە؟ يان راستەوخو خۆم بخەمە سەر بەرزترىن چىنى "ئومىدى مرۆف"،⁶ دەبوو يەك لەمانە ھەلبىژىرم. كتىبە بچكۆلەكەى دانتىم بە دەستەۋە بوو، چىژم لەۋە دەبرد، كە ئازادم لەم ھەلبىژاردنەدا، چونكە ئەو شىعرانەى ئەو بەيانىيە بو خويندەۋەى خۆم جيا كردنەۋە، جۆش و ئاھەنگىكى تەۋاۋى دەدايە ھەموو پۆژەكەم.

خۆم دابوو بەسەر لاپەرە پر لە نووسىنەكانى كتىبەكەدا، تا بربىارەكەم بەدەم، بەلام دەرفەتى ئەو كارەم بو نەرەخسا، ناكاو بە نىگەرانىيەۋە

6 ئامازەيە بە فەسلە جياۋازەكانى كتىبى (كۆمىدىيەى خودايى)سى دانتى. -ف-

سهرم بلیند کرد، نازانم بو وام ههست کرد، که دوو کون بوونه ته تهپلی سهرم، زوو پرووم وهرگیرا و له دهرکه شووشه بییه که وه له پشت سهری خۆم پروانی، ئومیدیکی دیوانه ئاسا، که دهشیت هاوریکه م ببینمه وه، وهک برووسکه به میشکما گوزه ری کرد، وام ههست کرد په رجوویهک ده بینم، به لام په رجوو پرووی نه دا، غه واره یه کی ته مهن نزیک شهست ساله، بالابه رزیکی باریک و چاوبز، لووتی به شووشه که وه نووساندبوو و ته ماشای منی ده کرد، توربه یه کی بچوویکی له بن دهست بوو.

ئه وهی زیاد له ههر شتیک کاری لی کردم، چاوی بوو، چاوی خه ماوی و نیگه ران، گه پباز و پرشنگه اویژ. ئیتر وا هاتبوونه بهر چاوی من.

که نیگای هه ردوو کمان پیک گه شت- وهک ئه وه له دلی گه رایت، که ئه و که سه ی به دوایدا ویله من بم- بی دوودلی دهستی دریزکرد و دهرکه ی کرده وه، به ههنگاوی دریز و خیرا به لای میزهکاندا تیپه ری، که گه شته بهرده مم وهستا، لی پی پرسیم:

- ده چیه سه فهر؟ خوا بیکات بو کوی؟

- دهر پوم بو کریت، بو دهر پسیت؟

- منیش ده بهیت؟

به وردی لییم پروانی، پروومه تی تیک قوپاوی، چه نه ی پانی، ئیسکه دهر په ریوهکانی ده موچاوی، مووی خۆله میشی و لوولی، دوو چاوی دره وشاوهیش.

- تو بو؟ چیت لی بکه م؟

شانی هه لته کاند و به ته وسه وه وتی:

- بو! بو! واتا مرووف به بی وتنی "بو" ناتوانیت کار بکات؟

ناتوانیت به دلی خوی کاریک بکات؟ باشه، له گه ل خۆتندا

به ره. ئیتر... وهک چیشتلینه ریک، من گوشتاوی وا دروست دهکهم له ژیانندا نه خواردییت و نه بیستییت.

دامه قاقای پیکه نین. خوشم له رهفتار و قسهی هات، هه زیشم له گوشتاوی بوو. بیرم کرده وه، بردنی زهلامیکی وا ساده بو ئه و که نار ده ریا دوور و ته ریکه، رهنگه کاریکی خراپ نه بییت، هیچ نه بییت گوشتاوی و رابواردنیکی تیدایه. له رواله تیدا ئه وه دیار بوو، که گه لیک ده ریای بری بییت و بو خوی سه ندادیکی به حری بییت. خوشم پیی هات.

سه ره زله کهی له قاند و زور خومانه وتی:

- بیر له چی ده که یته وه؟ سهیره! دیاره تویش به سهنگ و تهرازوو لیک ده ده یته وه و تا دوا مسقال دهی کیشیت، وا نییه؟ دهی کاکی من بریار بده، ئازابه.

ئه م کابرا چه ته وله به سه ر سه رمه وه وه ستابوو، من له وه ماندوو تر بووم سه ر بهرز بکه مه وه و قسهی له گه لدا بکه م، کتیبه کهی دانتیم لیک ناو پییم وت:

- دانیشه! ههز ده کهیت پیاله یهک گوله مریه مهی کولاو بخویته وه؟

دانیشت و توربه کهی به پاریزه وه له سه ر میزه کهی ته نیشتی دانا. به ته وسه وه وتی:

- گوله مریه مه؟ ئادهی روله پیکیک ئاره قم بو بینه.

ئاره قه کهی قوم قوم هه لده دا و هه ر قومیکیشی بو ماوه یهک له ناو ده میدا راده گرت، تا ته واو تامه کهی بچیژیت، پاشان له سه رخو نوشی ده کرد تا دهرونی گه رم بکاته وه. به خوم وت: "مرویه کی چیژپه رسته، بیگومان کارامه و به نه زموونیشه." لیم پرسی:

- چ کارهیت؟

- هه موو شتيك، به پي، به دهست، به سهر، به هه موو شوينيكم، نه وهنده به سه كه پيم بلييت چي بكه م.
- به م دواييه له كوي كارت ده كرد؟
- له كانيكدا، من كانزاييه كي چاكم، ده زانيت؟ هه موو جوړه كانزايه ك باش ده ناسم، ده توانم ريشه ي كان بدوزمه وه.
- تونيل لي بدهم و بچمه ناو بيره وه، هيچ ناترسم، له وي كاري باشم ده كرد، سهركار بووم و گله ييم له ژيان نه بوو، به لام ناكاو شه يتان دهستي خسته كاره كه مه وه. عه سري شه ممه ي رابردوو كه ميك سهر م گهرم بوو، خاوه ن كاره كه، كه نه و روژه بو پشكنين هاتبووه كارگه كه؛ گرتم و تيرم كوتا.
- لیت دا؟ بو؟ چي ليت كردبوو؟
- له من؟ هيچ. باوه ر بكه هيچي له من نه كردبوو، ته نانه ت نه مه يه كه مجار بوو نه و پياوه ببينم، نه و بيچاره يه جگه ره يشي به سه رماندا دابه ش كرد.
- نه ي بو؟
- نا! تويش زور پرسيار ده كه يت! ئيتر براله وام به سه ر هات. تو چيروكي ژني ئاشه وانته⁷ بيستووه، ها؟ چاكه، ده شيت مروف له گه لوگيپالي ژنه ئاشه وانته وه فيري خویندن بيت؟
- ئاوه زي ئاده ميزاديش ته واو وهك گه لوگيپالي ژني ئاشه وانته،
 من له باره ي ئاوه زي مروقه وه زور پيناسه م
 خویندوونه ته وه، به لام نه مه يانم له هه موو نه واني دي پي
 سه ير و ديار تر بوو، بو يه پيم خو ش بوو.

⁷ ناماژه به چيروكيك، كه پياويك بو ئارديرين ده پواته ئاشيک، ژني ئاشه وانته كه بو هه لگرتني ئارده كه داده نه ويته و خواره وه ي دهر ده كه ويته، پياوه كه له و ديمه نه ده خروشيته و خوي بو ناگرديته. -ك-

به پهروشهوه تماشای هاورې تازهکه مم کرد، دموچاوی پر له
چرچولوچی، وهک خوړه لی دابیت و ابوو، دتوت رهشہبا و باران
خواردوویانه. چند سال دواي، نهوه دیسان دموچاویکی تری لهو
بابهته، وهک داری خوړه لی دراو و ناجوری هینایهوه یادم، نهویش
دموچاوی پانا ئیت ئیستراتی⁸ بوو.

لیم پرسی:

- چی له توربه کهت دایه؟ خوړاک؟ جلوبه رگ؟ یان ئامرازی
کار؟

هاوریکه م شانی هه لته کاند و به پیکه نینه وه وتی:

- بیچاوینی بی! هوشیار دیته بهرچاوا!

به قامکه دریژ و درشته کانی توربه کهی کرده وه، پاشان کهوته وه
قسه:

- نا، نه مه سهنووره.

- سهنوور؟ مه گهر تو سهنووریش ده ژه نیت؟

- به لی! که لات ده بم، ده کهومه چایخانه و مه یخانه کان و

سهنوور لی ددهم. ئاوازه کونه کانی ماکدونی دهلیمه وه،

پاشان بهم کلاوه مه وه، که ده بیینی، خولیک ده خوم و داوا

ده کهم تا کلاوه کهم پر ده بیت له دراوی قه به.

- ناوت چییه؟

- ئالیکسیس زوربا⁹. هندیک جار به هوی دریژی بالام و

سهره پانه که مه وه، بو گالته پیکردن به (که رهک)¹⁰ نام

ده بن، به لام هه موو که سیک ئازاده به هر ناویکه وه، که

⁸ Panati istrati (1884-1935) نووسه ری پومانی که تووشی نه خوشی سیل هات، به زمانی فرهنسہی

دهینوسی، شاکاره کانی (مالی تورنیگا 1933) و بهرگی به که می ژیانی ئادریان زوگرافی (مرؤی بیئیمان).

⁹ Alexis Zorba

¹⁰ که رهک: داریکی دریژی سهرپانه، له فرهنه کاند کولیره و سه مونی پی تاوتوی ده کهن. که لژیسی پی ده لین. -ک-

بیهوئیت بانگم بکات. ناویکی ترم (پاسوتیمپو)، یان (کات به سهر بردن)ه، چونکه سهردهمیک ناوکه کووله که ی برژاوم ده فرۆشت، ناویکی ترم (ئافات)ه، چونکه ریم بکهوئیت ههر جییهک تووشی به لای ده کهم، ناو و نازناوی تریشم ههن، به لام باسی ئهوانه بو کاتیکی تر.

- چۆن فییری سهنتورلیدان بووئیت؟

- ته مه نم بیست سالان بوو، له جه ژنیکی گونده که ماندا، که ده کهوئیته دامینی چیا ی ئۆله مپه وه، بو یه که مجار بیستم که سیک سهنتور لی دهادت، ئه وهنده ی راکیشام که هه ناسه م له سینه مدا وهستا و هه موو گیانم بوو به گوئی و تا سی رۆژ هیچم بو نه خورا. شهویک باوکم، خودا لئی خوش بیئ، لئی پرسیم: "چییه؟ چ مه رگته؟" وتم: "ده مه وئیت فییری سهنتورلیدان بيم" وتی: "شهرم ناکه ییت؟ بو تو قه ره جیت؟ ده ته وئیت بیته لوئی؟" وتم: "ده مه وئیت فییری سهنتورلیدان بم." که میک پارهم پاشه کهوت کردبوو، که زهما وهندی پی بکه م، ئه وسا من هه رزه کار بووم، جۆش و خرۆشی گه نجیه تیم بوو، منی هه ژار و گه مژه ده مو یست ژن بهینم، هه رچییه کم هه بوو به که م و که سریکه وه به سهنتوریکم دا، ئه مه ئه و سهنتوریه که ئیستا ده یبیینیت. به م سهنتوره وه که وتمه گه ران، هه ر پۆیشتم تا گه یشتمه سالونیک، له وئ تورکیکم پهیدا کرد به ناوی ریتسیپه فهندی¹¹، که مامۆستای سهنتورلیدان بوو، که وتم به سهر پییدا. وتی: "چیت ده وئیت به چکه گاور؟" وتم: "ده مه وئیت فییری سهنتورلیدان بم." وتی: "باشه بو خۆت ده خه یته سهر پیم؟" وتم: "چونکه پارهم نییه

له باتی فیڤرکړدنه کهم بتده می. وتی: "که واته تو شیت و شهیدای سهنتوورلیدایت؟" وتم: "به لی!" وتی: "باشه، بمینه ره وه روله! من چاوم له پولی تو نییه."

سالیک لای مامه وه و فیڤری سهنتوورلیدان بووم. رهنگه نه و نیستا مردبیت. خودا لی خوش بیت، خودایهک، که دهرکه ی بهه شته که ی له سهر سهگه ل دهکاته وه با له سهر ریتسیپه فهنیشی بکاته وه. من له و کاته وه ی فیڤری سهنتوورلیدان بووم؛ بوومه ته مروقیکی تر، که خه م دام دهگریت، یان بی پاره ده بم، سهنتوور لی دده م، وا هه ست ده که م باری له شم سووکت دهبیت. له کاتی سهنتوورلیداندا نه گهر قسه م له گه لدا بکه ن هیچ ناژنه وم و نه گهر بیشی ژنه وم، ناتوانم قسه بکه م، هه لبت دلم دهیه ویت به لام ناتوانم.

لیم پرسى:

- بو زوربا؟

- ئای! ئیتر به ئاره زوو.

دهرکه کرایه وه، دیسان دهنگی هاژه هاژی دهریا خو ی کرده وه به ناو کافتريادا، ده ست و پی هه موومان له تاو سهرما به ستبووی. من زیاتر خو م خزانده گوشه که مه وه و پالتاوه که م له خو مه وه پیچا، هه ستم به خوشییه کی زوری نه و حاله ته کرد. به خو م وت: "بو کوی بچم؟ لیړه دا ئاسووده م، خو زگه نه مه چه ند سالیکی ده خایاند."

ته ماشای نه و مروقه سهیره م ده کرد، که به رانبه رم دانیشتبوو، چاوی تیږیبووم، چاوه بچووک و خرهکانی، که ته واو رهش بوون و له سپینه که یاندا ورده دهماری سوور ده بیندرا، هه ستم کرد نه و چاوانه به قولایی مندا رو ده چن و ناوه وه م هه لده کولن.

وتم:

- باشه، دواى ئه وه؟

جاريكى تر زوربا شانه رهق و تهقه كاني هه لته كاندن و وتى:

- ئيتر واز له م باسه بهينه، ده توانيت جگه ره يه كم بدهيتى؟

جگه ره يه كم دايه، له گيرفانى هيله كه كهيدا بهرده چه خماخيك و
ئه ستييه كى دهره ينان و جگه ره كهى داگيرساند، وهك نيشانهى
قايلبوون چاوى نيوه نووقاو بوون.

پرسيم:

- ژنت هيناوه؟

به توور په يبيه وه وتى:

- بو نا؟ منيش پياوم، وا نيه، پياوئيش واتا كوئر، منيش وهك

هه موو پياوانى دى به سه ره وه كه وتمه نيو چاله كه وه و ژنم

هينا، پاشانئيش خراپ ليژ بوومه وه، واتا بوومه سه روكى

خيژان، ماليكم دروست كرد و بووم به خاوهنى مندال و

دهردى سه رى، به هه ر حال... دروود بو سه نتوور.

- واتا بو نه هيشتنى خه م و خه فته له نيو مالدا سه نتوورت

ده ژهند؟

- ئاها دياره تو ناتوانيت هيچ سازيك بژهنيت! ئەم قسانه چين

ده يانكه يت؟ له نيو مالدا دنيايهك ناخوشى هه ن، ژن هه يه،

مندال هه يه، بير له وه ده كه يته وه چى بخون؟ چى له بهر

بكه ن؟ ئاينده چون ده بيت؟ ئاى له و دوزه خه! نا گيانه كه م...

نا، ده بيت بو سه نتوور ليدان خه يالت ئاسووده بيت، ده بيت له

بيري هيچى تر دا نه بيت. كه ژنه كه م زور بلييى بكات چون

چاوه رپي ئه وه ده كه يت بتوانم سه نتوور لى بدهم! كه

مناله كانم له برساندا زروقه يان بيت، كهى دل و دهماخى

سازليدانم ده بيت؟ بو سه نتوور ليدان ده بيت مروف هه موو

هۆش و گوۆشى لای سهنتوورهكهی بیټ، نهك له جیی تر،
تیدهگهیت؟

به لئ، له وه گهیشتم زۆر با ئه و كه سهیه، كه ماوهیهکی دريژ بوو من به
دوايدا دهگه رام و نه م ده دۆزییه وه، پیاویکی دل زیندوو، نهوسن و
چلیس، گیانیکی گه وره و سه رکیش، كه هیشتا په یوه ندیی له گه ل دایکی
سروشندا نه بریبوو، ئه م پیاوه کریکاره، واتای وشه کانی هونه ر،
خۆشه ویستی، جوانی، پاکژی و ئاره زووی به ساده ترین وشه ی
مرۆیی بو من راقه ده کرد.

ته ماشای دهسته زبر و قلیشاو و ده ماراوییه ناقولاکانیم کرد، كه
ده یانتوانی هم بیلکاری بکه ن و هم سهنتوور لی بدن. زۆر به
هیوری و سۆزه وه، وهك کراس له بهر ژنیک دابکه نیټ توربه که ی
کرده وه، سهنتووریکي کۆنی، كه بر به نی زه مانه بریقه ی دابیټی، به
کۆمه لیک ژیی له مس و له عاج دروستکراو، كه به گولینگه یه کی
سووری ئاوریشمین رازیندرا بو وه وه، ده رهینا، به په نجه درشته کانی
له سه رخۆ و ئارام كه وته لاواندنه وه ی سهنتووره که ی، وهك ژنیک
بلاوینیټ وا بوو. پاشان جاریکی تر وای له توربه که دا پیچایه وه،
دهتوت له شی خۆشه ویسته که یه تی و نایه ویټ سه رمای بیټ. دیسان
به پاریزه وه توربه که ی له سه ر کورسیه که دانا، له بهر خۆیه وه وتی:
- ئه مه یه سهنتووره که ی من.

وا ئیستا که شتیوانه کان پیکه کانیا ن لیک ده دن و قاقا پیده که نن، کاپتنه
پیره که مستیکی خۆشه ویستانه ی به پشتی لیمونی که شتیوانه دا کیشا
و پیی وت:

- بیگومان زور ترسایت، وا نییه لیمونی؟ راست بلی، خودا
دهزانیّت چهند دانه مؤمت نه زری نیکولای پیروژ¹² کردووه!
کهشتیوانه که برو پرهکانی ویک هیئانه وه و وتی:

- کورینه! من بهم دهریایه سویند بو همووتان دهخوم، که
رووبه پرووی مهرگ بوومه وه، نه حه زره تی مریه مم
بیرکه و ته وه و نه دهستم به داوینی نیکولاه گرت، ته نیا
رووم به ره و سالامین¹³ وهرگیرا، ژنه که مم بیر که و ته وه و
هاوارم کرد: "ئای کاترینای میهره بانم، خوزگه ئیستا له ناو
پیخه فه که تدا ده بووم."

دیشان کهشتیوانه کان له قاقای پیکه نینیان دا و لیمونی کاپتنیش
پیکه نی، دووباره که و ته وه قسه: "بروانن، ئەم ئاده میزاده چ ده عبایه کی
سهیره! ئیزرائیل به شمشیری پرووته وه به سهر سه ریه وه وه ستاوه و
که چی ئەو بیرى له و شوینه یه، که وتم، ههر ئەو شوینه نه ک جیی تر.
دهک بهر نه فره تی شهیتان که ویت هه ی به رازی پوخل."
دهستی به یه کدا دا و هاواری کرد:

- دهی روله، ریزیک خواردنه وه بو هموو برادران بیته.
زوربا، گویچکه گورهکانی بو قسهکان ته کاندبوو، پاشان پرووی به
لای کهشتیوانه کاندا وهرگیرا، ئنجا له من پاما و پرسى:
- ئەم برادره مه بهستی له کوییه؟ باس له چی دهکات؟
ناکاو تیگه یشت و ئاخیزیکی بو کرد، به دهنگیکی ئافه رین ئامیزه وه
وتی:

¹² Saint nicholas قه شه یه کی سه ده ی چواره مه، که له سهرانسهری دنیا ی مه سیحیه تدا جیی ستایش و پیرلینان

بوو. -ک

¹³ Salamis سالامیس، یان سالامین دورگه یه که له پوژهلای یونان و پوژئاوای نه سینادا، له که نداوی سارونیک.

- ئافەرىن ھاۋرى! ئەم كەشتىوانانە ئاگادارى نەيتىيەكانن، ئەشى لەبەر ئەۋەبىت، كە شەۋانە پۈژ چىنگاۋشى مەرگن.

مستە تۈپزىيەكەى لە ھەۋادا چەرخاند و پاشان وتى:

- باشە ئەمە چىرۈكىكى ترە، با بگەرىيىنەۋە سەر باسەكەى خۇمان، ئىستا من برۆم يان بمىنمەۋە؟ تۆ برىارى خۆت بدە.

وتم:

- زۇربا! [ئەۋەندە لىم ھاتبوۋە پىشەۋە خەرىك بوو بگەومە ئامىزى] تۆ لەگەل مندا ۋەرە، من لە كریت كانى خەلوزى بەردم ھەيە و تۆيش دەبىتە چاۋدىرى كرىكارەكان، شەۋانە بە جووتە لەسەر لمى كەنار دەريادا پال دەكەۋىن. من لەم دىنبايەدا نە ژنم ھەيە، نە مندا و نە سەگىش، پىكەۋە دەخۆين و دەخۆينەۋە، پاشان تۆ سەنتوور دەژەنيت.

- بىگومان ئەگەر سەر و دلّم خۆش بن، ئەگەر لەسەر خۆم بم، لە بارەى كارکردنىشمەۋە؛ تا بلىيت كار دەكەم، چونكە دەبمە پياۋى تۆ، بەلام سەنتوورلىدان باسىكى ترە، سەنتوور گياندارىكى كىۋىيە و پىۋىستى بە ئازادىيە، ئەگەر من كەيفم ساز بىت، سەنتوور لى دەدەم و گورانىش دەلىم، سەماى زىيم بىكىكو¹⁴ و ھاساپىكو¹⁵ و بىندوزالىس¹⁶ دەكەم، بەلام با ھەر لەم سەرەتايەۋە پىت بلىم، ھەموو ئەمانە كاتىك دىنە دى، كە من بە تەۋاۋى كەيفم ساز بىت، برادەرىمان لەۋلاۋە بوەستىت، ھەر شتىك بە كاتى خۆى، ئەگەر بتەۋىت بە زۆر

14 Zeimbekiko سەمايەكى مىللى بەك لە خىتلە كەنارىيەكانى ئاسىيى بچووكە .

15 Hassapiko سەماى قەسابان .

16 Pendozali، يان Pentozali لە سەما جۇراۋجۇرەكانى گەلى كرىتن .

پيم بکهیت ئەوا پیکهوه ناگونجین. دەبییت ئەوه بزانییت، بۆ ئەم جۆره شتانه من مروڤیکم بۆ خۆم.

Free Will

- مروڤیک؟ مەبهستت چییه؟

- مەبهسته کهم ئاشکرایه، واتا ئازادم.

بانگم کرد.

- گارسۆن! پیکیکی تر ئارهق.

زۆر با هاواری لی ههستا:

- بیکه به دوو پیک، تۆیش دەبییت بخۆیتهوه، دەبییت

پهرداخه کانمان لیک بدهین، گول مریه مهی کولاو و ئارهق

پیکهوه ناگونجین، دەبییت تۆیش پیکیک ئارهق بخۆیتهوه، تا

رپکه وتنه که مان کوکتر بییت.

ههردوو کمان پهرداخه کانمان لیکدان، ئیتر تهواو روژ بووبوووه.

کهشتی، شووتی لیدا. به له موانیک، که جانتاکانی منی هینابوووه ناو

کهشتییه کهوه؛ ئاماژهی بۆ کردم، به دەم ههستانهوه وتم:

- خودامان له گهڵ! با برۆین.

زۆر با، خوینساردانه وتی:

- شهیتانیش.

داموو کایهوه و توربهی سهنتووره کهی نایه بن بالی، ده رکه کهی

کردهوه و یه کهم کهس بوو، چوووه ده رهوه.

دەريا و ھەوای خۆشى پايىزى و دوورگەکانى پىر لە ڤووناكى و پەردەيەكى ناسكى وردەبارانى لەسەرخۆ، كە ھەميشە يۆنانە ڤووتەكەى دادەپۆشى، ھەموومانى ئەفسوناوى كىردبوو. بە خۆم وت: "خۆزگەم بەو كەسەى، كە پيش مردنى لە گەشتى نيو دەريای ئىجە تير بوو."

خۆشبەختییەکانى ئەم دنیايە زۆرن، ژن، میوه، بیروباوەر، بەلام بەلای منەو ھیچ خۆشییەك ھیندەى گەشتى نيو ئەم دەریایە، لە ھەوای سازگار و پاکیزەى پاییزدا، كە لەبەر خۆتەو ھەر یەك لە دوورگەکان بەھینیت، دلى مرۆف ناخەنە قولایی بەھەشتى تام و چيژەو. مرۆف لە ھیچ جیئەكى تری ئەم دنیايەدا، ئەوئەندە ھیور و ئاسان، لە واقعەو، ھەنگاو نانیتە ناو خەونەو. لیڤە سنوورەکان دەپيچرینەو و لە ئەستوندەكى كۆنترین كەشتیدا گول و میوه دەڤوین. دەلێی لیڤە، لە یۆناندا، پەرچوو بەرى داریکە، كە پيويستى ژيانە.

نزیكى نیوەرۆ بوو، كە بارانەكە خۆشى كردهو. خۆر ھەورەكانى لە یەك دابىڤین، خۆیشى ناسك و دلۆقان و تازەشۆردراو دەرکەوت، بە تیشكەكەى خاك و ئاوه خۆشەويستەكەى لاواند. من لە پيشى كەشتییەكەدا وەستا بووم، مەستى پەرچووەكانى سروشت بووم، كە تا كۆتایی ئاسۆ دیار بوو.

دەريا و ھەواى خۆشى پايىزى و دوورگەكانى پر لە پووناكى و پەردەيەكى ناسكى وردەبارانى لەسەرخۆ، كە ھەميشە يۆنانە پروتەكەى دادەپۆشى، ھەموومانى ئەفسوناوى كردبوو. بە خۆم وت: "خۆزگەم بەو كەسەى، كە پيش مردنى لە گەشتى نيو دەرياي ئىجە تير بوو."

خۆشبەختيەكانى ئەم دنيايە زۆرن، ژن، ميوە، بيروباوەر، بەلام بەلاى منووە ھىچ خۆشبيەك ھىندەى گەشتى نيو ئەم دەريايە، لە ھەواى سازگار و پاكيزەى پايىزدا، كە لەبەر خۆتەوہ ناوى ھەر يەك لە دوورگەكان بەينيت، دلى مرۆف ناخەنە قولايى بەھەشتى تام و چيژەوہ. مرۆف لە ھىچ جىيەكى ترى ئەم دنيايەدا، ئەوہندە ھيور و ئاسان، لە واقيعەوہ، ھەنگاو نانيتە ناو خەونەوہ. ليرە سنوورەكان دەپيچرينەوہ و لە ئەستوندەكى كۆنترين كەشتيدا گول و ميوە دەروين. دەليى ليرە، لە يۆناندا، پەرچوو بەرى داريكە، كە پيوستى ژيانە.

نزيكى نيوەرۆ بوو، كە بارانەكە خۆشى كردەوہ. خۆر ھەورەكانى لە يەك دابرين، خويشى ناسك و دلوقان و تازەشوردراو دەرکەوت، بە تيشكەكەى خاك و ئاوہ خۆشەويستەكەى لاواند. من لە پيشى كەشتيەكەدا وەستابووم، مەستى پەرچووہكانى سروشت بووم، كە تا كۆتايى ئاسۆ ديار بوو.

کهشتیه که یونانی تیدا بو، که سانیک که له شهیتان دهچوون،
چاویان بز و میشکیشیان وهک کالاکونهکانی بازار وا بو،
سه رگه رمی بینه و به ردهی مامه له بوون، له پیا تو یه کی ناساز و ژنانی
له خوبایی و به دگۆ، به لام به روالهت داوینپاک دهچوون. هه موو ئەم
دیمه نانه دۆخیکی گوندییانهی ناشیرینیان به و ناوه دابوو، چهزت
ده کرد ئە مسهر و ئە وسهری کهشتیه که بگری، نوقمی ناو ده ریا که ی
بکهیت و زۆر چاک بیته کینیت، تا ئەو بوونه و هه رانهی کهشتیه که یان
پیس کردوو، له مروقه وه بیگره تا مشک و میروو، هه موویان خالی
بکهیته نیو ده ریا که وه، پاشان کهشتیه که بشوویت و به رهنگ و
روویه کی تازه و خالییه وه بیخه یته وه ری.

به لام من هه ندیکجار به زهیی به روکی ده گرتم، به زهیییه کی بودایی،
سارد وهک ده رئه نجامهکانی باسوخواسی میتافیزیکی، به زهیی نهک
ته نیا به حالی مروقه کان، به لکوو بو هه موو ئەو دنیا یه ی که ده جهنگن،
هاوار ده کهن، ده گریه ن، ئومیدیان هه یه و که چی ئەوه نابینن، که
هه موو شته کان بیجگه له خه یالی پووچ و بیواتا چی دیکه نین. به زهیی
به یوناندا، به کهشتی و ده ریا و به خوّم و به کانی خه لوز و به و
ده ستنوو سه ناته وا وهی منیشدا، که له باره ی بودا وه یه. به هه موو ئەو
پیکهاته بیهودانهی رووناکی و تاریکی، که ناکاو دین و هه وای پاک و
بیگهرد پیس ده کهن.

ته ماشای زۆر بام کرد، که به ده موچاوی قوپاو و رهنگی په ریوییه وه،
له پیشه وهی کهشتیه که و له سه ر به سه ته گورسیک دانیشتبوو،
لیمو یه کی بۆن ده کرد و گوئی زله کانی له بگره و به ردهی ئەوانه
گرتبوو، که یه کیان به رگری له شا ده کرد و ئەوی تریان له

ڦينزوليس¹⁷، سهري دهلهقاند و تقي رڤو دهكرده سهر زهوييهكه،
گالتهى به قسهكان دههات و لهژير ليوهوه دهى وت:
- ئەم كالاكونانه چين! تهريق نابنهوه!

پرسيم:

- زوربا! مه بهستت له كالاي كوڤ چيه؟

- مه بهستم هه موو ئەم شتانهيه: دهولهت، ديموكراسى،

رپفراندوم، نوينه ران، هه موو ئەم شته هه ليتوپه ليتانه.

به برواي زوربا، رووداوه هاوچه ركهكان كوڤ بوو بوون، چونكه ئەو
له بريارى ناوه وهى خویدا به سهر هه مووياندا تپه ريبوو. له زهينى
ئه ودا، تيليگراف و كه شتتى هه لم و رپى ئاسن و رهوشتى باو و ولات
و دين، شتگه ليك بوون له بابتهى تفهنگه كوڤ و ژهنگليدراوهكان.
گيانى زوربا له دنيا خيرتر بو پيشه وه دهرويشت.

گوريسهكان به ئەستونده گهكانه وه جيره جيريان بوو. رڤوخهكان
سهمايان دهكرد. رهنگى ژنهكانى ناو كه شتتى له ليمو زهردتر بوو.
هه موو چهكى ژنانهيان، واتا سوراو و سپياو و كورسييت و سنجاقي
سهر و شانهيان دانا بوونه سهر زهوييهكه، ليويان بيهرنگ و نيتوكيان
شين داگه رابوون. قزقه ره پيره كانيان پهريان لى ده بووه وه، په ره
خوازراوه كانيان داده كهوت، وهك قرديله و برژانگى دهستگرد و خالى
كوتر او و ملوانكه كانيان، كه مروف چاوى پييان ده كهوت هيلنجى
دههاتى و له هه مان كاتدا زورى دل پييان دهسووتا. زوربايش زهرد
و پاشان سهوز داگه را و چاوه گه شهكانى ليل بوون، تهنيا له
دهوروبهري عه سردا بوو، كه بهرچاوى كرايه وه، دهستى دريژگرد و

¹⁷ Venizelos، سياسي ته داري يونانى، كه له شارى كانه- كريت (1864-1934) له دايك بووه، له سالهكانى

1910 تا 1915، 1928 تا 1932 و 1933 تا 1935 سهروه زيرى يونان بووه. -ف-

دوو دۆلفینی پیشاندام، که له ئاوه کهدا هەر ههلبهز و دابه زیان بوو،
پئی به پئی که شتییه که دههاتن، به خۆشییه وه وتی:
- ته ماشای ئه و دۆلفینه بکه.

له و کاته دا و بو یه که مجار په نجه ی دۆشاومژه ی دهستی چه پیم بینی،
که له ناوه راستدا قرتابوو، راپه نیم و پیم ناخۆش بوو، هاوارم لی
ههستا:

- زۆربا! ئه وه په نجه ت چیه تی؟

له بهر ئه وه ی له بینی دۆلفینه کان، من خۆشحالیی خۆم ده رنه بریبوو،
به ساردییه وه وتی:

- هیچ.

من سوور بووم له سه ر پرسیاره که م و پیم وته وه:

- مه کینه په نجه تی ورد کردوو ه؟

- مه کینه ی چی؟ من خۆم بریومه.

- خۆت؟ بو؟

به ده م شان هه لته کاندنه وه وتی:

- تو ناتوانیت تی بگهیت سه روک، من پیم وتیت هه ر کاریک تو

بیلیت کردوو مه. ماوه یه کیش گۆزه م دروست ده کرد،

شهیدای ئه م کاره یان بووم، دهزانیته مروّف مشتیک قور

هه لگری و چی دلی بیهویت لیی دروست بکات چ واتایه کی

هه یه! فرپر؛ چه ر خه که ده سورپینی و وه ک شیت قوره که یشی

له گه لدا ده سورپیت، له گه ل ئه وه یشدا، که تو به سه ر سه رییه وه

وه ستاویت و ده لیی ئیستا گۆزه دروست ده که م، ئیستا ده فر

دروست ده که م، ئیستا چراوگیک دروست ده که م، به کورتی

چی دلم بیهویت دروستی ده که م، به مه ده لین: "بوون به

مروّف. واتا ئازادی.

هه ره ئازامی ئازام سووردار دهکات
بۆ بۆرینیه جاگه!

ئیتەر ده ریاکهی له بیر کردبوو، گازی له لیمۆکهی دهستی نه دهگرت و
چاوهکانیشی رووناکتر بوون.

پرسیم:

- ئاخر پیت نه وتم په نجهت بۆ وای لیها تووه؟
- هیچ، که له سههر چه رخه که کارم ده کرد رپی لی ده گرتم، له
هه موو دیزه یه کدا ئه سکوی بوو، کاری لی تیک ده دام، منیش
رۆژیک ته ور یکم هه لگرت و...
- ئازارت نه بوو؟
- چون ئازارم نه بوو، خو داروبه رد نیم؛ مروم. بیگومان
ئازاری دام، به لام وهک پیم وتیت، دهستی هینایه ریم و
منیش بریم.

خۆر ئاوابوو. ده ریا بۆ ماوه یهک هیور بووه وه و هه وره کان لیک
دابران. یه که مین ئه ستیره ی شهو هه له ات. من ته ماشای ئاسمان و
ده ریا م کرد و که وتمه بیر کردنه وهی ئه وهی، مروم هیند عاشقی
کاریک بیت، که به ته ور په نجهی خوی بۆ بپریته وه و ئازار بچیژیت...
وه لی ناخوشییه کهی خۆم شارده وه و به دم زه رده خه نه وه وتم:

- به لام زۆر با! ئه مه کاریکی خراپه، ئه م کاره ی تو چیرۆکیکم
بیر ده هینیته وه، که له ئه فسانه ئالتونیییه کاندایه¹⁸، رۆژیک
زاهیدیکی خه لوه تکیش ژنیکی بینی، ژنه که ختووره یه کی له
دل خست و له وه دابوو له رپی لابدات، زاهیده که ته ور یکی
هه لگرت و...

¹⁸ Golden Legend، کۆمه لیک ئه فسانه یه له باره ی ژیا نی قه شه کانه وه، که له سه ده ی 13 ی زاینیدا، یاکوبی
فراژینی، نووسیویه تی، کتیبه که به زمانه لاتینی نووسراوه و وه رگێردراوه ته سه ر زمانه کانی دیکه. له روانگی فولکلوری
سه ده کانی ناوه راسته وه زۆر به نرخه. هه موو حیکایه ته کانی له باره ی ژیا نی پاک و پیرۆزه وه یه.

زۆربا، که دەیزانی کۆتایی چیرۆکه که چۆن دیت، قسه کهی پی بریم و
وتی:

- ئەو زاهیده عه جەب که ریک بووه، چۆن مرۆف ئەو شتهی
خۆی ده بریت! به راستی کهر بووه، چونکه ئەو ئەندامه
بیچارهیه هیچ ریهکت لی ناگریت.

من له سههه ئەوه سوور بووم که "چۆن ری ناگری! ههه زۆریش
ریگره."

- ریگری چی؟

- ریگره له چوونه ناو بههه شتی خوداوه.

زۆربا مۆرهیه کی لی کردم و به تهوسهوه وتی:

- به لام که رهگیان ئەو خۆی به راستی کلیلی بههه شته.

سههه ری بلند کرد و به وردی لیم راما، دهیویست لهوه بگات، که ئاخۆ
من له بارههی ئەو بابتهانهوه، بابتهه تی ژیانیه ئەو دنیا، فریشتهکانی
ئاسمان، ژن و قهشهکان چۆن بیر دهکهمهوه، به لام وا پیده چوو هیچی
زیادهه دهستگر نه بوویت، سههه زل و موو ماشوبرنجیه کهه له قاند
و وتی:

- ئەوانههی ئەو ئەندامانهه له شیان نییه ناچنه بههه شتهوه.

پاشان بیدهنگ بوو.

من بو ئەوههه راکشیم چوومه ژووره کههه خومهوه. کتیبیکم به
دهستهوه گرت. هیشتا بیروباوه رهکانی بودا کاریان لی کردبووم.
دهستم کرد به خویندنهوههه "گفتوگۆی بودا و شوان" که لهه سالانهه
دوایدا دلنیایهه و ئاسودهیهه رۆحیان پی ده بههه خشییم:

(شوان: خۆراکم ئامادهیهه و مه رهکانم دۆشیون. ده ره کههه کوخته کهه
کیلۆن کردووه و ئاگرم کردووه تهوهه، تۆیش ئەهه ئاسمان،
هه ره نه دیکت دهویت ببارینهه.

بودا: من ئیتر نه پیوِیستم به خواردنه و نه به شیر. بایه‌کان بوونه‌ته کوختم و ئاگریشم کوژاوه‌یه، تویش ئه‌ی ئاسمان، هه‌رچه‌ندیکت ده‌وِیت ببارینه.

شوان: من گا و مانگام هه‌ن، میرگه‌لانی باووباپیرانم بو ماونه‌ته‌وه و گایه‌کیش، که هه‌موو مانگا‌کان ئاوس ده‌کات، تویش، ئه‌ی ئاسمان، هه‌رچه‌ندیکت ده‌وِیت ببارینه.

بودا: من نه گام هه‌یه و نه مانگا، میرگه‌لانی نییه و هیچ شتیکی تریش، له هیچ شتیکی ناترسم، تویش ئه‌ی ئاسمان، هه‌رچه‌ندیکت ده‌وِیت ببارینه.

شوان: من ژنیکی گوپرایه‌ل و وه‌فادارم هه‌یه، که سالانیکه هاوسه‌رمه، شه‌ویش به ده‌ستبازی له‌گه‌ل کردنیدا، خوِشم لی ده‌گوزه‌ری، تویش ئه‌ی ئاسمان، هه‌رچه‌ندیکت ده‌وِیت ببارینه.

بودا: من گیانیکی گوپرایه‌ل و ئازادم هه‌یه، سالانیکه فی‌ری ده‌که‌م یاریم له‌گه‌لدا بکات، تویش ئه‌ی ئاسمان، هه‌رچه‌ندیکت ده‌وِیت ببارینه. هیشتا ئه‌و دوو ده‌نگه له گویمدا ده‌زرنگانه‌وه، که خه‌و زوری بو هینام، با هه‌لی کردبوو، شه‌پوله‌کان شووشه‌گه‌وره‌که‌یان ده‌کوتا، له نیوان خه‌و و بیداریدا وه‌ک دووکه‌ل لوولم ده‌خوارد، زریانیکی توند هه‌لی کرد، میرگه‌لانه‌کان ژیر ئاوکه‌وتن و گا و مانگا و که‌له‌گا هه‌موو نوقم بوون. باکه سه‌ربانی کوخته‌که‌ی هه‌لگرت و بردی. ئاگره‌که کوژایه‌وه. ژنه‌که هاواریکی لی هه‌ستا و که‌وته ناو قور و لیته‌که‌وه و مرد. شوان که‌وته گریان، هاواری ده‌کرد و من گویم لی نه‌بوو چی ده‌لیت، به‌لام ئه‌و دیسان هاواری ده‌کرده‌وه، منیش وه‌ک ماسییه‌ک بو نیو ده‌ریا داکشیت، به‌رده‌وام به‌ره و خه‌ونیکی قوول رو ده‌چووم.

که به‌ره‌به‌یان له خه‌و به ئاگا هاتم، دوورگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌ر بلند، شکومه‌ند و سه‌رکیشم له‌لای راسته‌وه بینی، ریزه چیا‌یه‌کی گول‌ره‌نگ

له پشت تهم و له ژیر خوره پاییزیه که وه زهردهی دههاتی، دریا
شینه که ی دهوری ئیمهیش هر له لرفه و چه پوکاندا بوو.

زوربا، که خوی له لیفه یه کی قاوه بییه وه پیچابوو، چاوی له کریت
نه ده گویت ته وه، نیگای له کیوه کانه وه ده په رییه سهر دهشت و پاشان
به دریژیایی رۆخه که ورد ده بووه وه، ده توت هه موو ئه و زهوی و
ده ریایانه به چاوی ئاشنان و وا جاریکی تر شادمانه به وهی، که به
خه یال پییان له سهر داده نیته وه.

لیی نزیک که وتمه وه، ده ستم نایه سهرشانی و پیم وت:

- بیگومان ئه مه یه که مجار نییه بییت بو کریت، زوربا، تو به

چاوی هاوپییه کی کونه وه لیی ده روانیت.

زوربا وهک له شی داهیزراییت باویشکی دا، هه ستم کرد تاقه تی
قسه کردنی نییه و نایه وییت هیچ بلیت، زهرده خه نه یه کم بو کرد و پیم
وت:

- هه ز له قسه کردن ناکه تیت زوربا؟

له وه لامدا وتی:

- نا، سه رۆک! نهک هه زی لی ناکه م، به لکوو کاره که یشم پی

دژواره.

- دژوار؟ بو؟

ئه و یه کسه ر وه لامی نه دامه وه، دیسان چاوی به سهرتاپیی که نار
ده ریاکه دا گپرا. شه و له سهر عه رشه ی که شتییه که نوستبوو، شه ونم
له قژه لوول و ماشو برنجه که یه وه ده چورا، خوره هه له اتو وه که یش
هه موو چرچولو چه کانی روومه ت و چه نه و گه ردنی ده رخستبوو.

دوایی، لچ و لیوه ئه ستوور و شوپره کانی، که له لچ و لیوی سابریین
ده چوون کرانه وه. وتی:

- من ناتوانم به یانیان بئاخفم، زۆرم له لا ناخۆشه، داوای لیبوردن دهکهم.

بیدهنگ بوو، دیسان چاوه بچووک و خرهکانی له کریت برینهوه. زهنگی نانخواردنی به یانی لییدا، دهموچاوه ترشاوهکان، رهنگی زهردی مهیلهوسهوز، ورده ورده له ژوورهکانهوه هاتنه دهرهوه. ژنهکان به قژی بژهوه لهسهر میزیکهوه بو لایهکی دی خویان به کیش دهکرد، بۆنی پرشانهوه و کۆلونیایان لی دههات، روانینیان ترس لینیشتوو و گهلۆرانه بوو.

زۆربا، که بهرانبهر به من دانیشتبوو، به ئیشتیهاییهکی تهواوهوه قاوهکهی فر دهکرد، کهره و ههنگوینی بهسهر نانهکهیدا دهساوی و دهیخوارد. ورده ورده دهموچاوی کرایهوه و ئارام بوو. لۆچهکانی دهوری دهمی کرانهوه. ئهو ساتهی لهسهرخۆ بهرگی خهوالوویهتی لهبهر خۆی دادهمالی و چاوی له جاران زیاتر دهرهوشایهوه؛ من لهژیرهوه لیم دهروانی. جگهرهیهکی داگرساند، زۆر تامهزرۆیانه مژی لییدا و له کونهلووته پر له مووهکانییهوه ههوریکی دووکهالی شین هاته دهرهوه. قاچی راستی لهژیر خۆیدا نوشتاندهوه و وهک رۆژههلاتییهکان به رهحهتی دانیشت. ئیتر ئامادهی قسهکردن بوو، وا دهستی پی کرد:

- وتت ئه مه یهکه مجاره، که من بیم بۆکریت؟ (به چاوه نیوه کراوهکانییهوه له پهنجهرهی ژوورهکهوه تهماشای چیای ئیدای¹⁹ کرد، که له پشتمانهوه ون دهبوو) نا، ئه مه یهکه مجارم نییه، له سالی ۱۸۹۶دا، من پیاویکی تهواو بووم، مووی سمیل و سهرم، رهنگی واقعی خویان، واتا رهش، وهک پهری قهله رهش وابوو. ئهوسا ههر سیودوو ددانهکه مم

مابوون، که ده مخوارده وه، له پيشدا هموو مه زه ی
عه ره قه که م ده خوار د و پاشان خوار دنم به سه ردا ده کرد. هر
ته واو له و کاته يشدا بوو، که شه يتان ويستی له کریتدا
شور شیک هه لېگر سیت.

ئه وسا من له مه کدو نیادا چه رچی بووم، له گوندیکه وه
ده چوومه گوندیکی دیکه و ورده واله م ده فروشت، له باتی
پاره، په نیر و خوری و که ره و که رویشک و گه نمه شامیم
وه رده گرت، پاشان هموو ئه و شتانه م ده فروشتنه وه و دوو
ئه وه نده م قازانج ده کرد. شه وانیش ریم بکه وتایه ته هر
گوندیک ده مزانی له چ مالیکدا بنووم، له هر گوندیکدا
هه همیشه بیوه ژنیکی دل سوژ هه بوو، من، یان به کره ی ده زوو،
یان شانه، یان سه رپوشیکی ره شم به یادی میرده
خودال یخوش بووه که یه وه ده دایه و له گه لیدا ده خه وتم، ئه مه
هیچی تی نه ده چوو. به لی، سه روک! ده بینیت که رابواردن
له سه ر من زورگران نه ده که وت، به لام وهک پیم وتیت، کریت
جاریکی دی چه کی هه لگرت هه وه، به خو م وت: "تف له م به خته،
به مه يش ده لین ژیان، بو کریت ده هیلیت هیچ کاتیک
هه ناسه یه کی ئاسوده هه لېکیشین!" ئه وسا شانه و به کره م
نانه لاوه، تفه نگیکم هه لگرت، چوومه ریزی
شور شگیره کانه وه، هموو پیکه وه به ره و کریت چووین.

زوربا بیده نگ بوو. له و کاته دا ئیمه له پال که نداویکی شیوه که وانه یی
و ئه هوه ندا، که روخیکی لمینی هه بوو پیشره ویمان ده کرد، له ویدا
شه پوله کان ئارام و له سه رخو بلاو ده بوونه وه بی ئه وه ی بهر شتیک
بکه ون، ته نیا به دریزایی روخه که که فیکی ناسکیان له دوا ی

خۆيانەوہ جی دەھیشت. ھەورەکان پەراگەندە بوون، خۆر دەدرەوشایەوہ و کریتی مۆنیش بە دلنیاپییەوہ زەردەخەنەى دەھاتى. زۆربا، سەرى وەرگێرا و نیگایەکی گالتهجارانەى تى گرتم، پاشان وتى:

- سەرۆک! تۆ وا دەزانیت من ئیستا ژمارەى سەرى برأوى تورکانت پى دەلیم؟ یان ژمارەى گویچکەى برأوى ئەو تورکانەى دەم خستنه عەرەقەوہ؟ [چونکہ لە کریتدا ئەم کارە باوہ] نا گیانە! من هیچ نالیم چونکہ ئەم باسە بیحەوسەلەم دەکات و تەریقی دام دەگریت، ئەمە که چ شیتییەکە؟ ئیستا که کەمیک ئاوەزم تى گەراوہ بە خۆم دەلیم: ئەمە چ شیتییەکە بیھۆ پەلامارى کەسیک بدەین، که لە ھەموو تەمەنیدا خراپەى لەگەلدا نەکردبین؟ دواى گازی لى بگرین، لووتى ببرین، گویى ھەلبکەنین، ورگی رادەین، بۆ ئەنجامدانى ھەموو ئەم کارانەیش داواى یارمەتى لە خودا بکەین؟ با بلیم، داوا لە خودا دەکەین ئەویش لووت و گوی ببری و سک ھەلدری؟

بەلام ئەوہ بزانه، که من لەو سەردەمەدا خوینم دەکولا و نەمدەتوانى دەست لەسەر دەست بکەومە شەنوکەوى مەسەلەکە. مەرۆف بۆ ئەوہى بتوانیت بەراستى و شەرافەتمەندانە بىر بکاتەوہ، دەبیت لەسەرخۆ بیت و تەمەنیکی تى پەراندبیت و ددانى نەمابیت، که مەرۆف ددانى نەبوو بە ئاسانى دەتوانیت بلیت: "مندالینە، تەریق ببنەوہ، گاز مەگرن." بەلام که سیودوو ددانەکەى لە جیى خۆیدا بیت بلیم چی... مەرۆف لە گەنجیدا گیاندارىکی درندەیه، بەلى سەرۆک! گیاندارىکی درندەى مەرۆفخۆر.

زۆربا، سەرى لەقاند و ديسان كەوتەو و ئاخوتن:

- مەرىش دەخوات، مەرىشك و بەرازىش ھەر دەخوات، بەلام تا گوشتى مرؤف نەخوات تىر نايىت.

پاشماوھى جگەرەكەى لەژىر فنجانە قاوھكەيدا كوژاندەو و لەسەرى
رؤيشت:

- نا، تىر نايىت، ئەى تۆ لەم بارەيەو دەلىى چى ھو بلىمەتى
زەمانە؟

بى ئەوھىش چاوەرپى وەلام بىت، ھەر بە دەم تىروانىنمەو وتى:

- لەم بارەيەو تۆ دەلىى چى؟ ئەوھندەى من بزنام ھەرگىز
جەنابت برسىھتت نەچەشتوو، قەت كەست نەكوشتوو،
ھەرگىز دزىت نەكردوو و قەتاوقەت لەگەل ژنى دىكەدا
نەنووستوو، كەواتە تۆ چى لە دنيا دەزانىت؟

پاشان بە سوکاىھتى پىكردنىكى ئاشكراو، لەژىر لىوھو وتى:

- ئاوھزىكى بىگوناحت ھەيە و لەشىكىش كە ھەرگىز ھەستى بە
گەرمى خۆر نەكردوو.

راستانە، من لە دەستى نەرموشل و دەموچاوى رەنگ پەرىو و ژيانى
خۆم، كە خوین و لىتەيەكى بەرنەكەوتوو؛ تەرىقى دای گرتم.
زۆربا، دەستى قورسى وھا بەسەر مېزەكەدا ھىنا، دەتوت بە
ئىسفنچىك پاكى دەكاتەو، ئىنجا وتى:

- با وا بىت، من دەمويست پرسىارىكت لى بكەم، بىگومان
تۆيەكى زانا، كە چەند كتیبەت ھەلگىر و داگىر كردوون دەشى
بزانىت...

- چى بزنام، بىلى، زۆربا!

- سەيرە، سەرۆك! زۆر سەيرە، ئەوھى سەرى منى بە گىژ
ھىناو! ئەم ھەموو تاوانە، ئەم ھەموو دزى و كوشت و

کۆشتارەى كە ئىمەى شۆرشگىر كىردمان، بۇ هينانى شازادە

جۆرچ بوو بۇ يونان و بۇ بە دەست هينانى ئازادى!

بە هەردوو چاوى، كە لە سەرساميدا كرابوونەو، تەماشاي كردم و لەبەرخۆيهو و تى:

- ئەمە لە خۆيدا مەتەلە، مەتەلئىكى گەورەيش، كەواتە بۇ ئەوہى

دنيا ئازاد بىت پيويستە ئەم هەموو تاوانە بكرين؟ ئەگەر من

بمەويت هەموو ئەو نامەردى و پياوكوژيانەى خۆم

كردوومن بۇ توى بگيرمەو؛ مووى سەرت دەبيتە سووژن!

باشە، ئەم كارانە چييان لى كەوتەو؟ ئازادى! خودا لە جياتى

ئەوہى بە هەورەبرووسكەكانى بمانسووتينيت ئازادى داينى،

بە راستى من لەم كارە سەر دەرناكەم!

وام لى رامابوو، وەك ئەوہى داواى هاوكارى كردنيم لى بكات،

دياربوو ئەم مەسەلەيه زۆر ئازارى پى گەياندوو و نايشتوانيت بگاتە

ئەنجام.

بە دوودلييهو پرسى:

- تو، سەرۆك! تو هيچ لەم مەسەلەيه تى دەگەيت؟

من چى تى بگەم؟ چى پى بليم؟ يان دەبيت ئەوہى ئيمە ناوى

خودامان لى ناوہ بوونى نەبيت، يان ئەوہى ئيمە ناوى تاوانى لى

دەنين و لە پيناو خەبات و ئازادى دنيادا دەكرين، دەبيت كاريكى

پيويست بن.

دەمويست بۇ تيگەياندى زۆر با رستەيهكى سادەتر پەيدا بگەم، وتم:

- چۆن گول لەناو پەين و پيسيدا رەگ دادەكوتى و دەرويت؟

زۆر با، تويش هەرواى دابنى، كە پەين و پيسيهكە مروڤە و

گوليش ئازاديه.

زۆر با، مستيكي بە ميژەكەدا كيشا و تى:

- ئەى تۆو چىيە؟ بۇ ئەوھى گولئىك سەوز بىت پىويستە
تۆوھكەى ھەبىت، كى تۆويكى وای لە ھەناوى پۆخلى ئىمەدا
داناوھ؟ ئەى بۇ ئەو تۆوھ لەگەل چاكى و پاكيدا پى ناگات؟
بۇ دەبىت خوین و پىسى، سەوزى بكات؟

سەرم لەقاند و وتم:

- نازانم.

- ئەى كى دەزانىت؟

- ھىچ كەس.

زۆربا، ھاوارىكى نائومیدانەى لى ھەستا و بە ترسەوھ لە ھەموو
لايەكى روانى.

- كەواتە تۆ بە تەماى من بەم كەشتى و مەكىنە و بۆينباخانە
چى بۇ تۆ بکەم؟

دوو- سى دانە لەو گەشتيارانەى، كە دەريا ماندووى كردبوون و لە
پشت مېزىكى نزيكمانەوھ قاوھيان دەخواردەوھ، تەواو كړبوون؛
پشوويەكيان گرت و وەك ئەوھى ھەست بە كيشەيەك بكەن، گويان
ھەلخستبوو.

زۆربا، ئەو ديمەنەى لەلا خۆش نەبوو، دەنگى نزم كردهوھ و وتى:

- با واز لەو مەسەلەيە بىنين، كاتىك كە بىرى لى دەكەمەوھ

دلم دەيەويت ھەرچىيەكم بەر دەست بكەويت، لە كورسيەوھ

تا چرا ھەمووى بشكىنم، يان سەرم بە ديواردا بكيشم،

پاشان، تازە ئەمانە بە من چى؟ گۆر بەگۆر چم، يان دەبىت

باجى ئەو شتە شكاوانە بەدم، يان بچمە دەرمانخانەيەك تا

سەرى شكاووم بۇ بپيچن. خو ئەگەر خوايەكيش ھەبىت ئەوھ

خراپتر، ئەوسا حسابمان دەبىتە بۆش، چونكە بىگومانم

لهوسهروهه لهژیرهوه تهماشام دهکات و لهتاو پیکه نین دهکولیت.

وهک ئهوهی میشتیک له خوئی دهربکات، ناکاو کهوته دست راوه شاندن و به دهنگیکی بیزارهوه وتی:

- ئیستا دهمهویت ئهوهی مه به ستمه بیت بلیم؛ که که شتی شاهانهی به ئالاولا رازاوه، گه یشته به ندر و توپه کان بو پیرۆزبایی هاتنی ته قین و شازاده پیی نایه سهر زهویی کریت... تو تا ئیستا میله تیکت دیوه، کاتیک که ئازادی به دست دهینیت، چون هه موو شیت دهن؟ نه دیوه؟ که واته تو ئه ی سهرۆکی بیچارهی من، به کویری هاتوویته دنیاوه و به کویریش به جی دهینیت. ئه گهر من هه زار سالی تر بژیم، ئه گهر بیجگه له پله گوشتیک هیچی تر له مندا به زیندوویی نه مینیت، ئه وهی له و رۆژانه دا دیومن هه رگیز له یادیان ناکه م، ئه گهر له و دنیا هه موو که سیک ئازاد بیت، که به خواشیت و ئاره زووی خوئی به هه شتیک هه لبریریت - که به راستیش ده بیت وا بیت و من ته نیا به هه شتیک به و جو ره به به هه شت ده زانم - به خوداکه م ده لیم: "یه زدانی مه زن، دهمهویت به هه شته که ی من کریتیک بیت رازاوه به چله مؤرد و ئالا، چه زیش ده که م ئه و خوله که ی شازاده جورج پی ده نیته سهر زهویی کریت، چه ند سه ده دریره بکیشیت. ئه مه بو من به سه.

ديسان زوربا بیدهنگ بوو، سمیلی بادا و په رداخه که ی لیوانلیو کرد له به فراو و یه کژه می به سه ریه وه نا.

پرسیم:

- زوربا، چی له کریتدا پرووی دا؟ باسی بکه.

زۆربا، به ناجۆرىيەكەوه وتى:

- هاوړى من نامەويت به زمانى ئەدەبى و وشەى بريقەدار قسە بکەم، من پيم وتيت ئەم دنيايه مه ته له و مروڤ بيجه له بوونه وهرىكى كيوى هيچى تر نيينه.

جانە وهرىكى كيوى گه وره و خودايهكى گه وره. يهك له و زه لاهه شوږشگيرانهى له مهكدونياوه له گه لمداهاتبوو، ناوى يوږگا²⁰ بوو، له و لاتانه بوو، كه ته نيا بو داربرين دهستى دهاد، يان بليم چى، به رازىكى پيس بوو، بينيم دهگريا، ليم پرسى: "ها... يوږگاي نه علتى بو دهگريه يت؟ (خوېشم وهك هه وري به هار كه وتبوومه فرميسك هه لږشتن)، ئاي به رازى پيس بو دهگريه يت؟ به لام ئەو دهستى كرده ملم و كهوته ماچكردنم، وهك منداليش هه ر دهگريا، پاشان ئەو كابرا پيسه، كيسهى پاره كهى له گيرفانى دهرهينا و ئەو پاره زيږانهى له توركه كانى دزيبوو، له كوښيدا خالى كرد، ئنجا به مشت پاره كانى به هه وادا هه لدهدا و ده يوت: "ئازادى واتا ئەمه، تى دهگهى سه رووك؟"

من هه ستام و چوومه سه ر سه كووى كه شتويه كه تا له شم بدهمه بهر باى ده رياكه، بو خوم بيرم كرده وه:

- "به راست ئەمهيه ئازادى! به ديهاتنى ئاره زوويهك، كو كرده وه و سه ريه كخستنى دراوى زيږ، دوايى زالبوون به سه ر ئاره زووتدا و به فيرودانى ئەوهى كه كو ت كرده وه ته وه، خو ئازاد كردن له كو تيك و كهوتنه داوى ئاره زوويهكى له و چاكتره وه، به لام ئاخو هه ر ئەمه يش له خويدا جوړيك نيينه له كو يلايه تى؟ له بهر خاترى

بیروباوهریک، یان گهلهکەت، یان له بهر خاتری خودا، خۆت
بکهیت به قوربانی؟ یان چهنده پله و پایه ی سه روک بهرز بیت،
دهبیت پهتی گهردنی کویله دریژتر بیت؟ بهم حاله وه کویله
چاکتر دهتوانیت دهستویی بهاوژیژیت و له مهیدانیکی
فراوانتردا زیاتر ههلسوکهوت بکات، بی ئه وهی ههست به
پهتی سیدارهکەیش بکات؛ بمریت. ئایا ئه مهیه واتای ئازادی؟

له دوانیوه پۆیه کی درهنگدا گهیشتیینه کهناره لماوییه کهمان. لمیکی ورد
و سپی دهتوت بیژراووته وه، دارژالهکان، که هیشتا گولیان پیوه بوو
له گهل داری ههنجیر و خرنوکی شامی، کهمیک دوورتریش، له لای
راسته وه ته پۆلکه یه کی رهنگ خۆله میشی، که هیچ درهختیکی پیوه
نه بوو؛ له دهموچاوی ژنیک دهچوو راکشاییت. له ژیر چهنه و
به رگه ردنییه وه، دهماری قاوهی رهنگ خه لوزی لینیته خۆی
راکیشابوو. پاییزه با ههلی دهکرد. له سه رخۆ په له هه وره کان تیده په رین
و سیبه ری سه رزه وییه که یان خۆش دهکرد. په له هه وری دیکه هه بوون،
به تووره یی پروویان له ئاسمان دهکرد، پرووی خۆر دهگیرا و
دهکرایه وه، پرووی زه وییش وهک پرووی زینده وهه ریکی به تهنگ هاتوو
له گهل ئه ودا پرووناک و تاریک ده بوو.

بۆ ماوه یه کی کهم له سه ر لمه کهدا وهستام و ته ماشام کرد،
بیدهنگییه کی پیروژ، خه مبار و سه رنج راکیش وهک بیابان له
به رده ممدای خۆی راکیشابوو، ئه و گۆرانییه بوداییه له دلی زه ویه که وه
ههستا و به قولاییی بوونی مندا پۆچوو.

"کهی منیش ته نیا و بی یار و یاوه ر، بی خۆشی و ناخۆشی، ته نیا بهم
یه قینه پیروزه وه، که هه رچییه ک خه و خه ونه، ده خزیمه کونجی
ته نیایی خۆمه وه؟ کهی به بهرگیکی دراوه وه، شاد و بی ئاره زوو له
چیایه کدا دهچمه خه لوه ته وه؟ کهی؟ ئه گه رچی جهسته ی من بیجگه له

نه خوښی و تاوان و پیری و مهرگ، هیچی تر نییه، نازاد و بی ترس
و به دلیکی پر له خوښییه وه له دارستانیکدا په نا ده گرم؟ که ی؟ که ی؟

زوربا، به سهنتووره که ی بن دهستییه وه لیم نریک که وته وه.

من بو شاردرنه وهی هه لچوونه کانی ناوه وهی خو م پیم وت:

- ئەمەیش کانهزای لینیته!

دهستم بو ئەو گردولکه یه دریژ کرد، که له ده موچاوی ژن ده چوو،

به لام زوربا بی ئەوهی سهیری ئەوبهر بکات، بروی لیکنه و وتی:

- پاشان، سه روک! ئیستا کاتی نییه، ده بیته له پیشدا زهوی له

جموچول بکه ویت، زهوی نه عله تی هیشتا له جووله دایه،

سوژانییه، وهک پردی که شتی، له سه رکه وتن و داکه وتنایه،

با له پیشه وه بچینه ناو گوند.

ئهمه ی وت و به ههنگاوی گورج، وهک دوا بریاری دابیت به ری که وت.

دوو میردمندالی پیپه تی، خوړئه نگان، وهک به چکه عه ره ب که وتنه

پیشمان و جانتا کانیان بو هه لگرتین. یهک له پیاوانی گومرگ، زله یه کی

چاوشین، له کوختیکی داریندا، که نووسینگه ی گومرگ بو، نیرگه له ی

ده کیشا، به لاچاویک ته ماشای کردین، بی بایه خپیدان سهیریکی

جانتا کانیشی کردین، که میک له سه ر کورسییه که ی جوولا، وهک

بیه ویت هه ستیت، به لام توانای نه بوو، له سه رخو لوله ی نیرگه له که ی

لابرد و به دهنگیکی خه والوانه وه وتی:

- به خیر بین.

یهک له میردمنداله کان هاته ته نیشتمه وه، به چاوه ره شه کانی، که له

زهیتوون ده چوون، چاوی لی داگرتم و به گالته پیکردنه وه وتی:

- یارو کریتی نییه، ها! پیاویکی ته مبه له.

- واتا کریتییه کان ته مبه ل نین؟

مندالە كرىتییەكە وەلامى دایەوہ:

- بۆ؟ بۇ نا؟ ئەوانىش تەمبەلن، بەلام بە جۆرىكى تر...

- ئاوايى ليرەوہ دوورە؟

- ئا! ھەر ھىندەي مەوداي فيشەكى تەنگىك، بېروانە، پشت ئەو باخانە، لەنيو دەر بەنديكدايە، گونديكى جوانە، سەرۆك! ناوچەيەكى بە پیتوفەرە. لە خرنووكەوہ بېگرە تا ھەلوورە، نۆك، زەيتون و شەراب، لە خواریشەوہ، لەناو لەمەكەدا خەيار و تەماتە و باينجان و كالكەيش دەرپوينن، كالكەكى كرىتى زور زوو پى دەگات، چونكە باي ئافرىكاي بەسەردا دىت و زوو پى دەگەيەنيت. تو، سەرۆك! ئەگەر شەو لە بىستانىكدا بنوويت، گويت لە دەنگى خرچەخرچى كالكەكان دەبىت، كە دەيانەويت لە تويكل بىنە دەرەوہ.

زوربا لە پيشەوہ بە لارەلار دەرپويشت، ھىشتا سەرى دەسوورا، ھاوارم لىي كرد:

- ئازابە، زوربا! ئيتىر ناخوشيمان تەواو بوو، نەترسيت!

ئيمە خيرا دەرپويشتين، سەرتاپى زەوييەكە لم و گوچكەماسى بوو، ناوہ ناوہيەكيش دەرختىكى گەز، ھەنجيرە كيويەيەك، چەند قاميشەلانىك و چەند شەوكەرانىك دەھاتنەرى. ھەواكەي خەفەخان بوو. ھەورەكان زياتر بەرەو خوار دەبوونەوہ. بايەكەيش خستبووى. بە پال دارەنجيرىكى گەورەدا تىپەرین، كە قەدەكەي بووبووہ دوو لقي پىچاوپىچ و پىرى كلورى كردبوو. يەك لە مندالەكان وەستا، بە چەنەي ئاماژەي بۇ دەرختە پىرەكە كرد و وتى:

- ئەم دارەنجيرە ھى خانمەكەي ئيمەيە.

من سلەمىمەوہ. لەسەر زەوي كرىتدا ھەر دار و بەردىك بگريت ميژوويەكى خەمناك و خەمىكى تايبەتى خوى ھەيە. وتم:

- خانمی ئیْمه؟ واتا چۆن؟

وتی:

- له سهردهمی بابهگه وره ی مندا، کچه خانه دانیکی ئەم دهقهره
حهز له کورپه شوانیک دهکات، بهلام باوکی کچه که قایل
نابیت شووی پی بکات. کچه دهگری، هاوار دهکا و
دهپاریتهوه، بهلام پیره ی باوکی لهسهر بریاره که ی خوی
سوور دهبیت. تا شهویک کچ و کورپه که دیار نامینن، رۆژیک
و دوان و سیان و ههفتهیهک به دواياندا گهپان و نهیان
دۆزینهوه، تا ورده ورده کورپ و کچه که بۆگه نیان کرد،
ئهوسا به دهم بۆگه نه که وه چوون و له ژیر ئەم دارههنجیره دا،
که ههر دووکیان له ئامیزی یهکدا پیکه وه قرسابوون،
دۆزیاننه وه، تی دهگهیت؟ به هوی بۆگه نه که یانه وه
دۆزرانه وه.

منداله که دایه قاقای پیکه نین. گویمان له ژاوه ژاوی ناو گوند بوو.
سه گهل دهوه رین. ژنان له ههراوزه نای خویاندا بوون. که له شییره کان
هه والی وهختیان راده گه یاند. بونی تلپه ی تری، که له مه نجه لی
دلۆپاندنی ئاره قه وه دههات، هه موو ئەو ناوه ی پر کردبوو. هه ردوو
میردمنداله که به جووته هاواریان کرد:

- ئەوه گونده که یه!

ههر ئەوه نده ی به دهوری ته پۆلکه لمه که دا سووراپینه وه، گونده
بچکۆله که، که که وتبووه داوینی دهر به نده که وه دهر که وت. خانووه کانی
نزم و هه یواندار و به گه چ سپی کرابوونه وه، هه موویشیان پالیان به
یه که وه دابوو. له بهر ئەوه ی په نجه ره کراوه کان په له یه کی ره شیان
دروست کردبوو، خانووه کان له و کاسه سه ره سپییانه ده چوون، که

له نیوان تاویرهکاندا به پال یه که وه داندرابن. خۆم گه یانده زۆربا و پیم وت:

- زۆربا! ناگات له خۆت بیټ، که دهچینه ناو دی ههلسوکه و تت شیاو بیټ، نابیت بۆنی شتیکی بکه، ده بیټ بزانی، که ئیمه پیاوی کارا و راسالین. من خاوهنی کارم و تو سه رکاری کریکاران. ئه وهیش بزانه، که خه لکی کریت گالته و مالته نازانی، هه ر ئه وهنده ی ته ماشات بکه ن یه کسه ر په ی به خاله لاوازه کانت ده به ن و نازناویکت لی ده نین، که هه رگیز لیټ نابیته وه، ئه وسا وه ک سه گیکت لی دیت، که تاوه یه کیان به کلکیه وه به سستیټ و ئه ویش هه ر رابکات.

زۆربا سمیلی له مشت گرت و کهوته بیرکردنه وه، پاشان وتی:

- گوئی بگره سه روک! ئه گه ر له گونده که دا بیوه ژنیکی هه بیټ پیویست ناکات نیگه ران بیت، خو ئه گه ر بیوه ژنی تیدا نه بیټ...

هه ر له و کاته دا له به راییی گونده که دا، ژنه سوالکه ریکی شرۆله پیشی لی گرتین و دهستی لی پان کردینه وه، ژنیکی خۆرئه نگان، چلکن، سمیلیکی رهش و باریکی به پشت لیوه وه بوو، هاواری له زۆربا کرد:

- هیی مامۆ! مامۆ! تو ویزدانت هه یه؟

زۆربا وهستا و به جدی وهلامی دایه وه:

- به لی هه مه.

- که وایه پینج دراخمام²¹ بده ری.

زۆربا جزدانیکی چه رمی کۆنه ی له گیرفانی ده رهینا و وتی:

- وه ره... بیگره.

بزه یه ک کهوته سه ر لیوه به باره کانی زۆربا و سه ری وه رگیرا و وتی:

²¹ Drachma، پاره یه کی کۆنی یونانییه و ئیستایش به کار دیت، وشه ی دره م له دراخماوه هاتوه.

لهوه دهچیت دین و ئیمان لیره ههزران بیټ، ویژدانیک به پینج
دراخما.

سهگهلی دی بهرهو پروومان هاتن. بۆ تهماشاکردنمان ژنان لهسهر
بانهوه خویان شوپکردهوه. مندالان به دهنگی بهرز لهگهله یهکدا
دهدوان و دوامان کهوتبوون، ههیان بوو وهک سهگ دهوهپری، ههیان
بوو وهک ئوتومبیل هۆپنی لیدهدا، ههنديکیش پيشمان دهکهوتن و به
چاوی ئهبلهق و سهیرهوه لییان دهپوانین. گهیشتینه مهیدانی
سهرهکیی گوند، دوو ئهسپینداری گهورهی لی بوو، له دهورو بهریاندا
و ههر له قهدی دار، دوو کورسی کهلوکۆم دروست کرابوون،
بهرانبه ریش چایخانهیهک ههبوو، لهسهر تابلویهکی کالهوهبوودا، ئهم
چهند وشهیه نووسرابوون: "چایخانه و قهسابخانهی شهرافهت."
زۆربا لیی پرسیم:

- سهروک بۆ پیدهکه نیت؟

من دهرفهتی وهلامدانه وهم نهبوو. له دهرکهی چایخانه. قهسابخانه وه
پینج - شەش چهتهول به پانتۆلی شینی تیر و پشتینی رهشه وه هاتنه
دهره وه و بانگیان کرد:

- بهخیر بین، هاورپیان! فهرموون وهرنه ژووره وه، پیکیک
ئارهقی تازه ههلهدن، هیشتا گهرم گهرمه و تازه له مهنجهلی
دلۆپاندن هاتوووته دهری.

زۆربا زمانی لسته وه و وتی:

- سهروک تۆ دهلیی چی؟

تهماشای کردم و چاوی لی داگرتم:

- پیکیک نه خوینه وه؟

پيکيکمان خواردهوه؛ ههناوی سوتاندین. خاوهن چایخانه- قهسابخانه،
که هاته لامانهوه، پیاویکی پیر بهلام هیشتا به توانا و تهنروست بوو.
کورسی بو هیئاین. پرسیم:

- دهتوانین له کوی مالیک پهیدا بکهین؟
یهکیان وتی:

- برۆنه مالی هورتانس خانم.²²
به لامهوه سهیر بوو، پرسیم:
- ئەم خانمه فرهنسهیییه؟
وتیان:

- خودا دهزانیت له کویوه هاتووه! ژنیکه ههموو دنیا گهراوه و
ئاوی ههموو جییهکی پیدا ههلهپژاوه. به پیری هاتووته ئیره
و کهلوپهلی هیئاون و میوانخانهیهکی کردوووتهوه.
میردمندالیکي تر ئەمه ی لی زیاد کرد:
- شیرینیش دهفرۆشیت.

مندالیکي تر وتی:
- سوراو و سپیاویش دهکات، رهفتهیهک دهئالینیته ملی و
توتیهکیشی ههیه.

زۆر با پرسی:
- بیوهژنه؟
کهس وهلامی نه دایهوه.

زۆر با، که دهمی پر بووبوو له ئاو، دیسان پرسیهوه:
- بیوهژنه؟

چایچییهکه ریشه پر و ماشوبرنجیهکهی خوی له دهست گرت و
وتی:

- هاوړئ! چەند تال موو لەم ريشه‌ی مندا دەبينیت؟ چەند؟
باشه، ئەو ژنەيش ئەوەندە جارە شووی کردوو و بیوژن
کەوتوو، تیگەيشتی؟

زۆر با زمانی بە لچ و لیویدا هینا و وتی:

- بەلی تیگەيشتم.

- رەنگە سەری تۆيش بخوات.

پیاویکی پیر بانگی لێی کرد:

- وایە هاوړئ! ئاگات لە خۆت بیت!

هەموو دەستیان بە پیکەنین کرد.

چایچییه‌کە جاریکی تر لە سینییە‌کەدا پێکی دووهمی بو هیناينه‌وه. نانی

جۆ و پەنیری بزن و هەرمی لەسەر سینییە‌کەدا بوون. رووی لە

دانیشتووکان کرد و بە دەنگی بەرز پێی وتن:

- دەی، برۆن و واز لە میوانەکان بینن تا بحەسینە‌وه، ئەمشەو

ناچنە میوانخانە‌ی ئەو ژنە‌وه و هەر لێرە دەنوون.

پیاو پیرە‌کە بە چایچییه‌کە‌ی وت:

- کوندو مانولیۆ ئەمشەو من دەیانبە‌مه‌وه مالی خۆم، من

منداڵم نییه، خانوو‌ه‌کەم گەورە‌یه و ژووری زۆر تێدا‌یه.²³

چایچییه‌کە دەمی لە گوی پیرە‌مێردە‌کە نزیک خستە‌وه و وتی:

- ببوو‌ره ئاپۆ ئاناگنووستی!²⁴ من پێش‌ده‌ستیم کرد.

ئاناگنووستی پیر وتی:

- ئەویان بو تو و پیرە‌مێردە‌کە‌شيان دەبە‌مه لای خۆم.

زۆر با تەنگە گرتی و بە توورە‌یییه‌وه وتی:

- کێ پیرە‌مێردە؟

KondoManolio ²³

Anagnosti ²⁴

ئاماژەم بۆ زۆربا کرد، که توورپە نەبێ و وتم:
- من و تۆ پیکهوهین و له یەک جیا نابینهوه، دەچینه
میوانخانەکەى هورتانس.

*

"خۆش هاتن! خۆش هاتن!"

ژنیکی کورتهبالای ڕووخۆش، قەلەویلکەیهکی قژ زەردکردوو، لەژێر
چنارەکانەوه دەرکەوت. بە قاچە خوارەکانییەوه هییدی هییدی دەهات و
هەر دوو دەستی بۆ پیشەوه درێژکردبوون. چەند تالەموویەک، که له
مووی بەراز دەچوون، له خالەکەى سەر چەنەیهوه هاتبوونە دەری و
جوانییەکیان پێ بەخشیبوو. ڕەفتەیهکی ئاوریشمی سووری بە
گەردنییەوه ئالاندبوو. پۆدرەیهکی ئەرخبەوانی له گۆنا سیسەکانی
دابوو، چەند تالەموویەکی نەرم و شل بەسەر تەویلییەوه یاریان
دەکرد و هەر لەو پیرەژنە دەچوو، که سارابرنای²⁵ ژنەئەکتەر له
شانۆگەریی (بەچکەهەلۆ) دا دەوری ئەوی دەبینی.

من، هەر لهخۆمەوه سۆزیک گرتبوومی و بە تەواوی خۆشحالییەوه
ویستم دەستی ماچ بکەم، له وهلامیدا وتم:

- بە ناسینتان خۆشبهختم هورتانس خانم.

لهو کاتەدا ژیانم وهک چیرۆکیک، وهک یەک له کۆمیدیاکانی شکسپیر،
بۆ نموونه (زریان) هاته پیش چاو. دەتوت دواى غەرqbوونیک، بە
سەرتاپیی لەشی تەرمانەوه له کەشتیدا بەزیوین و کەوتووینەتە
سەروسۆراخی کەنارە سەرسورھینەرەکان و بە ڕیۆرەسمی
تایبەتییهوه سلاو له دانیشتوان دەکەین. بە بۆچوونی من هورتانس

²⁵ Sarah Bernhardt (1844-1923)، ژنەئەکتەری ناوداری فرەنسیی، که زیاتر له شانۆنامە تراژیدییهکاندا

دەوری دەبینی.

خانم وهك شاژنى دوورگه، يان جوړيك له سهگلاوى ئاوى رهنګ خورمايى و بريقه دارم هاته بهر چاو، كه خهريك بيټ بوڼ بكات و عهترى له خوځى دابيت، بهو سميله وه كه وتبيته ئه و كه ناره لمينه وه، له دوايشييه وه (كاليبان)²⁶ به چند سهريكى پيسوپوځلى پر له گوڤه نده وه وه ستاوه و به فيز و سووكييه وه ته ماشاى ژن دهكات.

زوړبايش خوځى وهك شازاده يهك گوړيبوو، چاوى رامانى بهو شازاده يه دا كرابووه وه. وهك هاوړييه كى كوڼ، يان كه شتييه جهنگييه كان، كه له دهريا دووره كاندا جاريك شهري بردبيته وه و تاويك تيك شكابيت، په نجه ره كانى شكابن و كو له كه كانى ورد بووبن، بايه وانه كانى پارچه پارچه بووبيتن و ئيستايش... هه موو له شى شه قارشه قار و كون بيت و به كريم و پوډره كون و كه له به ره كانى گرتبيت و كشابيتته وه بو ئه م كه نارى دهريايه و چاوه رى بيت، بيگومان چاوه رى زوړباى كابتنى سهدان زام تيبوو. منيش له بينينى ئه م دوو ئه كته ره، كه له ئه نجامدا له سهر ئه م شانق ساده يه ي كريتدا به ديدارى يه كدى شاد دهن، زور شادمان بووم.

له و كاته دا، كه سهرم له بهرانبهر ژنه ئه كته ريكي پيرى خو شه ويستدا دانه واند، وتم:

- ئيمه دوو قه ره وي له مان گه ره كه، هورتانس خانم، دوو قه ره وي له يى ئه سپى.

ماوه يهك ليم رامان و وهك به ره نگاريم بكات، وتى:

- ئيره ئه سپى نيه، نا، ئه سپى نيه.

دهمى (كاليبان) هكان به گالته جارييه وه هاواريان كرد:

²⁶ Caliban، له كه سه خه يالى و ئه فسانه يييه كانى شاتوگرى (زريان) سى وليه م شكسپيره، كاليبان چه ته ولىكى ترسپنره و نمونه ي هيزىكى ناجوره، به لام ناچاره سهر بو هيزىكى به توانتر دابنه وينيت، به رده وام له گه ل ئه و هيزه به توانتره دا له سه ركيشى و مملانيدياه. -ف-

- ئەسپى ھەيە، ھەيە.

ژنەكە، بە قاچە قەلەو و خەپلەكانىيەو، كە لە جووتى گۆرەويى
چنراوى شىن و جووتى پىلاوى دراودا بوون و گولینگەيەكى بچووكى
ئاوريشىنمى پىوھبوو، بە بەردەكانيدا كىشا و زۆر بە رەھايى
دووبارەي كردهو، كە ئەسپى نىيە، نىيە.
كالىبان ديسان دايەو قاقاي پىكەنين كە:
"تفت لى بى پرىمادونا²⁷، گۆر بە گۆر چىت."

بەلام ھورتانس خانم، كە ھەموو گيانى و يقار بوو دەرۆيشت و رپى
بۆ دەكرىنەو، بۆنى پۆدرە و سابوونى ھەرزانى لى دەھات. زۆر با
لە دوايەو دەرۆيشت و وھەي چاوتى برىبوو، دەيوست بيخوات.
بە دەنگى نزم پىي وتم: "تەماشاي كە سەرۆك! سۆزانييە چۆنى
بادەدا، تەپ، تەپ، ھەردەلپى مەرى دووگشۆرە."

دوو- سى دلۆپى گەورە بارىن و ئاسمان تاريك داھات. برووسكە
شىنەكان شمشىريان بە رووى چيادا كىشا. كچۆلەكان، كە خۆيان لە
كەولپكى سىپى مەرەزەو پىچابوو، بە پەلە مەر و بزەكانيان بەرەو
مالەو كردهو. ژنەكانيش لە بەردەم زۆپاكاندا چوارمشقى
دانىشتبوون و ئاگرى شەويان دەكردهو.

زۆر با، بى ئەوھى چاوتى لە سمتوكەفەلى خانم كە لا بخات، لەتاودا
سىمىلە پرەكەي دەگەزى. ناكاو ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لەبەر خۆيەو
وتى:

- ئاي لەم دنيا سۆزانييە، كە ھەرگىز ھەگبەكەي لە رپكەوت و
پىشھاتە سەيرەكان خالى نىيە.

²⁷ Prima donna، زاراوھەكى لاتىنييە بە واتاي كە بيانو دى، مەبەست لە يەكەمىن ژنى گۆرانى بىژى ئوپېرايە.

میوانخانه بچووکه که هی هورتانس بریتی بوو له ریزه ژووریکی کۆن و بچووکی ساردی همام، ژووری یه که میان دووکان بوو، نوقل و شیرینی و جگهره و چواله کیویله و پلیتهی چرا و کتیبی ئەلفوبی و مۆم و جهوی تیدا دهفرۆشرا. چوار ژووره که هی تهنیشتی یهک، ژووری نووستن بوون. ههوشه ی پشته وه چیشته خانه و جلشور و کولانه ی مریشک و کهرویشکی تیدابوو. له دهوری خانووه که و له ناو ورده لمه که دا، قامیشتی چر و ههنجیره کیویله روابوون، تیکرای ئەم شتانه بۆنی دهریا و تهپاله و میزیان لی دههات، به لام جارنا جاریک، که هورتانس بهویدا تیده په ری، به تهواوی بۆن و بهرامه که دهگوردرا، وهک بللی له گهنی سهرتاشت له بهر لووتدا خالی کرابیت؛ وهها بوو.

ههر که جییان راخت پال کهوتین و تا بهیانی به ئاگا نه هاتین. له بیرم نییه چ خهویکم بینی، به لام که به ئاگا هاتم ئەوهنده له شم سووک و ههساوه بوو، دهتوت تازه له مهله کردنی ناو دهریا گه رابوومه وه.

ئهو رۆژه یه که شه ممه بوو، دهبوو بۆ دست به کارکردن له کانزاکه دا، بهیانی رۆژی دواپی، کریکار له گونده کانی ئەو دهورو به ره وه هاتبان. من ئەوهندهم کات به دهسته وه بوو، که ئەو رۆژه سهروبنیکی ناوچه که بکه م و بزانه ریکهوت ئیمه ی به کوی گه یاندووه. تازه دهیویست بهیان بدات، له میوانخانه که هاتمه ده ره وه. به پال باخه کاند

میوانخانه بچووکه که ی هورتانس بریتی بوو له ریزه ژووریکی کون و بچووکی ساردی همام، ژووری یه که میان دووکان بوو، نوقل و شیرینی و جگهره و چواله کیویله و پلیته ی چرا و کتیبی ئه لفوبی و مؤم و جهوی تیدا دهفرؤشرا. چوار ژووره که ی ته نیشتی یه ک، ژووری نووستن بوون. هه وشه ی پشته وه چیشتخانه و جلشور و کولانه ی مریشک و که رویشکی تیدابوو. له دهوری خانووه که و له ناو ورده لمه که دا، قامیشی چر و ههنجیره کیویله روابوون، تیکرای ئه م شتانه بونی دهریا و ته پاله و میزیان لی دههات، به لام جارنا جاریک، که هورتانس به ویدا تیده په ری، به ته واوی بون و به رامه که دهگوردرا، وهک بلئی له گه نی سه رتاشت له بهر لووتدا خالی کرابیت؛ وه ها بوو. هه ر که جییان راخت پال که وتین و تا به یانی به ئاگا نه هاتین. له بیرم نییه چ خه ویکم بینی، به لام که به ئاگا هاتم ئه وهنده له شم سووک و هه ساوه بوو، دهتوت تازه له مه له کردنی ناو دهریا گه رابوومه وه. ئه و رۆژه یه کشه ممه بوو، ده بوو بۆ دست به کارکردن له کانزاکه دا، به یانی رۆژی دواپی، کریکار له گونده کانی ئه و ده وروبهره وه هاتبان. من ئه وهنده م کات به دهسته وه بوو، که ئه و رۆژه سه روبنیکی ناوچه که بکه م و بزانه ریکه وت ئیمه ی به کوئی گه یاندووه. تازه دهیویست به یان بدات، له میوانخانه که هاتمه ده ره وه. به پال باخه کاند

تېپەرىم. بە دريژايى كەنار دەريا كەدا رۆيشتەم. بە پەرۆشەوہ لە خاى
و ئاووہەوای شوینەكەم كالىيەوہ. گيا خۆرسكەكانم رنين. ناولەپم
بۆنى خۆشى پونگە و گولەمريەمە و نەعنای گرت. چوومە سەر
تەپۆلكەيەك و تەماشای ھەر چوار دەورم كرد، دنيايەكى رووت بوو،
تەنيا بەردى گرانيت و قسلى رەق و دارى رەنگ تالى خرنووك و
زەيتونى سپى و درەختى ھەنجير و ميۆ ھەبوون، لەو دەربەندانەدا،
كە با نەيدەگرتنەوہ، دارى نارنج و ليمۆ و گويز و نزيك بە كەنارى
دەريايىش سەوزە ھەبوون. لە باشوورەوہ، دەريا كە ھيشتا توورە و
خروشاو و ھەراو و لە رۆخەكانى ئافريكاوہ دەھات، ھيرشى دينا و
رۆخەكانى كريتى دەخوارد، لە مەودايەكى زۆر نزيكەوہ، دوورگەيەكى
زيخەلانى نزم و بچووك، لەبەر گزنگى خۆردا پرشنگى دەدا.

ئەم ديمەنەى كريت لە پيش چاوى مندا، ھەر لە پارچە پەخشانيكى
سادە و چر دەچوو، كە توندوتۆل داريزرابييت. دووربييت لە زۆر
لەخۆكردن و بە سادەترين وشە مەبەستى سەرەكى دەرببرييت، دوور
لە گالته جاريى خۆنواندن و ئەملاوئەولا كردن، ئەوہى مەبەستى بوو
بە كورتى و پوختى دەيوت، بەلام لە نيوان ديترە وشك و جددىەكانيدا،
ھەستت بە سۆزيكى چاوەرپوان نەكراو دەكرد، لە دۆلە كپەكاندا، دارى
ليمۆ و نارنج ھەواكەيان پر لە بۆنى خۆش دەكرد، لەوئى دوورتر،
دەريايەكى بيسنوور، كە سەرچاوہيەكى بيكۆتايى شيعر و سرووش
بوو.

لەبەر خۆمەوہ دەموت: "كريت! كريت!" و لە دلەكوتيشدا بووم.
لە تەپۆلكەكەدا كەوتم و چوومە كەنارى ئاوہكە. كچانتيك بە
دەسپۆكەى سپى وەك بەفر و جزمەى زەردرەنگ و كراسى
ھەلكراوہوہ، بە دەم قسە و پيكنەنينەوہ دەركەوتن. بۆ نويزخويندن
دەچوون بۆ ديترىكى داوين، كە لە رۆخى دەريا كەدا و لە سپياتيدا

دهبريسكايه وه. وه ستام، ئه وانيش كه منيان بينى له پيڤه نين كه وتن. له بينينى پياويكى غه ريبه رهنگيان ته واو تيك چوو. له سه ريانه وه تا په نجهى پييان هه لويستىكى بهرگري كردنيان له خو گرت. به تووره ييبه وه په نجهيان له سهر دوگمهى داخراوى بلووزه كانيان دانا. ترس و هه راس كه وتبووه خوينا نه وه. به دريژايى كه ناره كانى كريت، كه رووبه رووى ئافريكايه له سه رده مانى زووه وه، دزه كانى دهريا هيرشى كتوپريان كردوو و مه رومالات و ژن و منداليان فراندوون. ئه و دزانه به پشتينه سووره كانيان دهست و پييان ده به ستن و فرييان ده دانه گه نجينهى كه شتويه كانه وه، پاشان چاروكهى كه شتويان هه لده دا و بو فروشتنى ديله كانيان به ره و جه زير و ئه سكه نده ريبه و به يروت ده كه وتنه رى. ئه م ده رياه، به دريژايى چهند سه ده پر له گريان و نالينى كچانيك بوو، كه دزه كان پرچى ره شيان ده برين و فرييان ده دانه كه نارى ده رياكه، من ته ماشام ده كردن، كه چون له نزيكمه وه به واقورماوى خويان پيڤه وه نووساندبوو، وهك ئه وهى بيانه ويت ديواريك دروست بكن، كه تواناي برينى نه بيت. بيگومان ئه م هه لويسته بو سه رده مانى پيشوو پيوست بوو، به لام ئه مرؤ هيچ ئه نگيزه يهك بو دووباره بوونه وهى ئه و ديارده له ناوچووانه نه مابوو.

له و كاته دا، كه كچه كان به به رده ممدا تيپه رين، من له سه رخو و به پيڤه نينه وه له سهر رييه كه يان لامدا، ئه وانيش وهك ئه وهى زور زوو هه ستيان به وه كرد بيت، كه سه رده مانى كه ئه و مه ترسييه ره ويوه ته وه و ئه م سه رده مهى ئيمه سه رده مى ئاسايش و دلنيايييه، روويان به پيڤه نين پشكوت. ئه و ريزه پيڤه وه قرساوهى ده توت ريزى جه نكييه، كرايه وه. هه موو پيڤه وه، به ده نكيكى پاك و شاده وه سلاويان لى كردم. له و كاته دا زهنگى دييره دووره كه، به ده نكيكى پر له خوشى و شادمانيه وه ئه و ناوهى پر كرد.

خور، كه ميگ به رهو ئاسمانه بيگه رده كه سه ركه وتبوو. من وهك
 مه ليكي بالا سپي، كه له كون و كه له به ريكا پهنای گرتبیت، له ناو
 تاویره به رده كاندا هه لكورمام، كه وتمه ته ماشا كردنی ده ریاكه، هه ستم
 كرد له شم لیوانلیوه له هیز و نویبوونه وه و ئاماده ی كار كردنه،
 بیریشم له گه ل شه پوله كانی ده ریادا بووبوو شه پۆل و بی به رگری
 كردن هاوئا ههنگی هه لچوون و داچوونی ده ریا بووبوو.
 ورده ورده دلم پر بوو، كو مه له دهنگی نادیار، وهك فه رمانم پی بدن،
 یان بیارینه وه، به جو شیان ده هی نام. ده مزانی كی بانگم ده كات. من، كه
 چر كه ساتیک ته نیا ده بووم، ئەم دهنگه له مندا ده خرؤشا و چاوهرپی
 ئەوهی لی ده كردم، كه له پیشبینیه پر له مه ترسی و ترسناكه كان،
 ئەو ترسانه ی شیتیان له گه لدايه، بیپاریزم و رزگاری بكه م.
 من زوو كتیبه كه ی دانتی (هاورپی سه فه ر)ی هه می شه بییم كرده وه، بو
 ئەوهی گویم له وه دهنگه نه بیت و ئەو شهیتانی ترسه له خوم دوور
 بخره مه وه. كه وتمه په ره هه لدا نه وهی كتیبه كه، لی ره دا به ییتك و له ویوه
 په ره گرافیکم خویندنه وه و ته واوی سرووده كانم وه بیر هاتنه وه.
 ده توت له نیو په ره ئاگرینه كانه وه شهیتانه كان ده قرووسكینن. له
 سه رووی ئیره وه گیانه ماندوو ه كان هه ولیان ده دا له چیا یه کی به رزی
 پر له هه لدیره وه سه ر بكه ون، له سه رووتره وه گیانه پیروژه كان، وهك
 گوله ئەسته تیره، له میرگه زمروتیه كاندا ده گه ران. من له ویدا، له وه
 ساختمانه پر له ترسه دا سه روخوارم ده كرد و ئازادانه وهك له مالی
 خومدا بم، به دۆزه خ و به هه شت و به رزه خدا ده گه رام. من، كه ته واو
 شهیدای ئەو شیعه سه رسورهینه رانه بووبوو، ئازارم ده كیشا و
 ئومیدم پهیدا ده كرد و له به خته وه ریی ژیانی تاسه ر چیژم وه رده گرت.
 ناكو كتیبه كه ی دانتیم داخست و سهیری ده ریام كرد. یهك له بالنده
 ماسی خوره كان سنگی به شه پوله كه وه نابوو، له گه ل شه پوله كاندا

سەر دەكەوت و دادەكەوتەو. زۆرى چىژ لەو وەر دەگرت، كە خۆى
دابوو شەپۆلەكان. مێردمنداڵىكى رەشداگەرپراوى پىپەتى، بە دەم و تنى
گۆرانى دەست عاشقانهو، لە كەنارەكەو دەركەوت، رەنگە زانىبىتى
چ سۆز و نالەيەك لەو ئاوازەدا هەيه، چونكە هێدى هێدى وەك دەنگى
كەلەشیرىك گرىبەكى تىدەكەوت.

سالان، بەلكوو سەدان سال، شىعرەكانى دانتي هەر بەو جۆرە لە
ولاتى خودى شاعیردا دەوتران، وەك چۆن گۆرانى خوشەويستى،
كۆر و كچ بەرەو ئەوین و ئەویندارى دەكىشیت، شىعرە بەسۆزەكانى
ئەم شاعیرە فلۆرەنسىەيش، لاو ئىتالىاىبىبەكانى بۆ ئازادى رادەهینا،
بەجۆرىك كە هەموو، نەو دەوى نەو، بەلینیان بە گيانى شاعیر دەدا،
دیلیەتى خۆيان بە ئازادى بگۆرنەو.

لە پشتەو گۆيم لە پىكەننىك بوو، يەكسەر لە لووتكە بەرزەكانى
شىعرى دانتيەو داکەوتم، ئاورم دایەو، زۆربام بىنى لە پشت
سەرمەو وەستاو و وا پىدەكەنى؛ دەمى تا پەنا گویى رەو بىوو وەو،
بانگى لى كردم:

- ئەمە چىبە سەرۆك؟ چەند كاتر مێرىكە بە دواتا دەگەریم و
نەمدەزانى لە كوئىت.

كە بىنى من بىدەنگ و جوولەم، ديسان دەستى پىكردەو:

- كاتر مێرىك لە نيوەرۆ لای داو و مریشكەكەيش

پىگەيشتوو، دەترسم پرزۆل پرزۆل بىت، تىدەگەيت؟

- تىدەگەم، بەلام من برسیم نىبە.

زۆربا، توند بەسەر رانى خۆیدا كىشا و وتى:

- برسیت نىبە؟ بەلام تۆ لە بەيانىبەو تا ئىستا هىچت

نەخواردوو، ئاخىر دەبىت تۆ خەمى لەشى خۆت هەبىت،

بەزەبىت پىدا بىتەو، سەرۆك! شتىكى بەررى بىخوات، بەلى،

دهبیت ئاگات له جهستهت بیت، چونکه جهسته کهری ئیمهیه،
دهزانیت؟ ئەگەر تۆ خواردن به کهرهکەت نهدهیت له
ناوهراستی ریدا به جیت دههیلیت. من سالانیک چیژی لهشم
به سووک دهگرت و ئەگەر توانیبام خۆراکیشم لهبهرا چاوی
خهلکی نهدهخوارد، وهک ئەوهی به عهیبی بزاتم.

بۆ ئەوهی زۆربا هاواری لی ههلهستهتیت وتم:

- زۆر چاکه، دیم.

به جووته بهرهو گوندهکه به ری کهوتین. کاتژمیری نیوان ئەو
بهردانه وهک کاتژمیری ئەوین به خیرایی برووسکه تپهپریوو،
هیشتا من له خۆمدا ههستم به ههناسهی گهرمی شاعیری فلورهنسی
دهکرد، زۆربا به کهمیک دوودلییهوه وتی:

- سهروک! بیرت له خهلووزی لینیته دهکردهوه؟

به پیکه نینهوه وتم:

- ئەهی بۆ دهتهویت بیر له چی دی بکهمهوه؟ ئیمه بهیانی

دهست بهکار دهبین، دهبوو من حساباتیکم کردبا.

زۆربا، به لایهکی چاو تهماشای کردم و بیدهنگ بوو. دیسان لهوه
گهیشتم که دهیهویت تاقیم بکاتهوه، هیشتا لهوه دوودل بوو، که برخوا
به قسهکانم بکات، یان نا، ههر بهو پارایییهوه لی پرسیمهوه:

- باشه ئەنجامی حساباتهکەت چی دهرچوو؟

- وا دهرچوو، که له سی مانگی بهراییی کارماندا، دهبیت

پۆژانه ده تن خهلووز دهر بهینین بۆ ئەوهی خهرجیی
کارهکهمان دهر بکهین.

دیسان زۆربا تهماشای کردمهوه، بهلام تهماشای ئەمجارهیانی
هاوکات بوو لهگهله دوودلیدا، دواي کهمیک وتی:

- بۇ ئەم حساباتە چووبوويته كەنارى دەريا؟ ببوره، سەرۆك!
بۆيه پرسىياري وات لى دەكەم، چونكە بە راستى من سەرى
لى دەرناكەم، كاتىك كە دەكەومە نىو ژمارەو، ھەز دەكەم
خۆم لە كونىكى ژىر زەوى بىنم، تا ھىچ شتىك نەبىنم، چونكە
ئەگەر لەو كاتەدا سەرم بەرزبەكەمەو و چاوم بە دەريا، يان
درەختىك، يان بە ژنىك- ئەگەر پىرىش بىت- بکەوئىت، ئىتر
حساب و مساب و ژمارە و ممارەم وا لە دەست دەردەچن،
وھك پەروباليان گرتبىت وایە.

بۇ ئەوھى سەربكەمە سەرى پىم وت:

- بەلام زۆربا ئەمە ھەلەى خۆتە، واتاي وایە تو ناتوانىت بە
تەواوى ھۆش بەدەيتە كاریك.

- نازانم، سەرۆك! دەشى تو راست بکەيت، دیارە ھەندىك
حالات ھەيە تەنانتە سلیمانى ھەكىمیش... بروانە سەرۆك!
رۆژىك بەلای گوندىكدا تىپەرىم، پىرىكى نەوھد سالەم بىنى
نەمامىكى چوالەى دەناشت، پىم گوت: "ھا، باوھلى! دارى
چوالە دەنىژىت؟" ھەر بە پشته چەماوھكەيەوھ رووى تىكردم
و وتى: "بەلى، كورم! من وا كار دەكەم، وھك ئەوھى كە
ھەرگىز نامرم." لە وھلامدا پىم وت: "وھلى، باوكە! من وا كار
دەكەم وھك ئەوھى رەنگە ھەر ئىستا بمرم." ئىستا سەرۆك،
لەم دوانە كاممان راستىن؟

سەرنجىكى سەركەوتووانەى تىگرتم و وتى:

- ئاوا وھگىرت دىنم!

من بىدەنگ بووم. دەشى دوو رىي سەخت و ھەلەت بگەنە
لووتكەيەك، ئەو بىرکردنەوھيەى، كە ھەرگىز مەرگ لە ئارادا نىيە، يان
ئەو خەيالەى ھەموو ساتىك مەرگ لە كەمىندايە، رەنگە ھەردووکیان

وهك يهك واین، بهلام ئهوكاتهی، كه زوربا ئه و پرسیارهی لیكردم،
من نه مزانی.

زوربا به تهوسهوه وتی:

- ها، چی بوو؟ سهروك! خوت سهغلهت مهكه، ئهم باسه به
ئهنجاميك ناگات، با له مهسهلهیهکی تر بدویین. من له م
كاتهدا له بیرى نیوهروژهی مریشك و پلاویكدام، كه
دارچینیان پیوه کردبیت. ئیستا وهك مهنجهلی پلاو هلم
لهسهرم ههلهستیت. با جارئ بچین و نانهكهمان بخوین،
پاشان لیی ددویین، ههرشته و کاتی خوئی ههیه، وا ئیستا
برنجمان لهبهردهستایه و پیویسته بیر له پلاو بکهینهوه،
سبهی خهلووزی لینیتمان دیته بهرچاو و دهبیت بیر لهویان
بکهینهوه، نابیت کار به ناتهواوی بکریت، تیدهگهیت؟

چووینه ناو دیوه. ژنان لهبهر دهرکهی مالهکانیاندا دانیشتبوون و
سهرگهرمی قسهوقسهلوک بوون. پیره میردهکان خویان دابوو بهسهر
گوچانهکانیاندا و بیدهنگ بوون. لهژیر دارهه ناریکدا، كه بهری زوری
گرتبوو، پیره ژنیکی لاواز و په رپووت سهری نهوهکهی ددووزی.
لهبهردهم چایخانهکهدا، پیره میردیکی بالاریکی بهخووه، به لووتیکی
قوولینگی و سیمای پیاویکی گهورهوه وهستابوو، ئهم پیاوه ناوی
ماقراندوونی²⁸ بوو، ریش سپی و جیبروای گوند و هر ئهویش
کانزای خهلووزی به کرئ پیدابووین. شهوی پیشتر هاتبووه
میوانخانهکهی هورتانس تا بمانباته مالهکهی خوئی. پیی وتین:

- بهراستی بۆ ئیمه زور شوورهیییه ئیوه له میوانخانهدا بن،
وهك ئهوهی كهس له م گوندهدا نه بیت میوانداریتان بکات.

پیاویکی بهویقار و قسهکانی دانسقه بوون، ئیمه داوهتهکهیمان رَهت کردهوه، ئەو کهمیک دلتهنگ بوو، بهلام زۆری لهسەر نه‌رۆیشت، له رۆیشتندا وتی:

- من ئەرکی خۆم به جی هیئا، ئیوهیش ئازادن.

دوای کهمیک، دوو سه‌لک په‌نیری گه‌وره، سه‌به‌تهیه‌ک هه‌نار، گۆزه‌یه‌ک کشمیش و هه‌نجیری وشک و نیوقه‌رابه ئاره‌قی بو ناردین. نۆکه‌ره‌که‌ی، که ئەم شتانه‌ی له‌سەر پشتی که‌ره‌که‌ی ده‌هیئانه خواره‌وه، وتی:

- پاله‌وان²⁹ ما‌فراندوونی سلّووی لی ده‌کردن و ده‌یوت ئەم

شته که‌مانه شایانی ریزی ئەوان نییه، به‌لام نیشانه‌ی دلفراوانی و گه‌وره‌یی ئەوانه.

ئیمه به هه‌ست و نه‌ستیکی خۆشه‌ویستانه‌وه سلّومان بو کویخای گوند نارد و نۆکه‌ره‌که‌یش ده‌ست له‌سەر سنگ وتی:

- ته‌مه‌ن و گه‌وره‌ییتان هه‌ر زیاد بی‌ت.

بی‌ده‌نگ بوو. زوربا له‌به‌رخۆیه‌وه وتی:

(یارۆ چه‌زی به زۆربلایی نییه، خۆی به شت ده‌زانیت.)

وتم:

(مرویه‌کی سه‌نگینه، من خۆشم لی دیت.)

ئیترا و گه‌یشتبووین، په‌ره‌ی لووتی زۆربا له خۆشیاندا ده‌له‌رییه‌وه.

هورتانس خانم، که ئیمه‌ی له‌به‌رده‌م ده‌رکه‌دا بینی، سووکه قریوه‌یه‌کی لی هه‌ستا و خۆی به چیشته‌خانه‌دا کرد.

زۆربا، میزه‌که‌ی له‌هه‌وشه‌دا و له‌ژیر دارمیویکی روتدا دانا. نانی له‌ت له‌ت کرد. شه‌رابی هیئا و قاپ و که‌وچک و چنگالی دانان، پاشان

²⁹ پاله‌وان، لی‌ره‌دا وه‌رگێرانی وشه‌ی Capetan، که به پیاوانی ئازا و جوامیر و خۆنه‌ویست ده‌وتریت. -ف-

سەرى وەرگىرا و تەماشايەكى زۆلانەى كرد و ئاماژەى بۇ مېزەكە
كرد، سى قاپى دانابوون، لەژىر لىوہوہ وتى:
- دەبينىت، سەرۆك؟

لە وەلامدا وتم:

- دەبينم، زۆلى فيلباز! دەبينم.

بە دەم لىولستەنەوہوہ وتى:

- گوشتاوى مريشكى پير خوشە، من شتيك لەم بارەيەوہ
دەزانم.

زۆربا، گورجوگول ھەلەسورپا، چاوى پرشنگى دەدا و لەژىر لىوہوہ
گورانىيە كۆنەكانى ئەوينى دەوت:

- ئەمەيە ژيان، سەرۆك! واتا دەبيت مروف خوش بژى، بروانە

من ئىستا وای دادەنيم، كە دواى خولەكيكى تر دەمرم، پەلەى

ئەوہيشمە مردنەكەم پيش مريشكخواردنەكە نەكەويت.

ھورتانس خانم فەرمانى پى داي.

- بفەرموونە سەر مېز.

مەنجەلەكەى ھەلگرت و ھىنايە بەردەممان، بەلام كتوپر سلەمىيەوہ،

چونكە چاوى بە سى قاپەكە كەوت، لەتاو خوشى سوور ھەلگەرا،

تەماشايەكى زۆرباى كرد و چاوه ورد و تيژ و شينەكانى

درەوشانەوہ، زۆربا لەسەر خو پى وتم:

- ژنىكى زۆر ھەشەرييە، ھا!

پاشان زۆر بە ئەدەبەوہ رووى لە خانمەكە كرد و وتى:

- ئەى فرىشتەى جوانى دەريا! ئيمە كەشتىيە شكاوئىكين و

دەريا فرى داوينەتە قەلەمپرەوہكەى تۆوہ، فەرموو

ھاوسفرەمانبە.

ژنه گورانبيژي پيري مه‌بخانه‌كان باله‌كاني ته‌واو كردنه‌وه و پاشان
 ويكي هيتانه‌وه، وهك بيه‌ويت هه‌ردوو‌كمان له ئاميز بگريت، نه‌وسا به
 نه‌رم و نيانييه‌كي تاييه‌ته‌وه پيچوتاويكي به له‌شي دا، ده‌ستي به
 سه‌روچاوي زوربا و پاشان به هي مندا هينا و له‌نجه‌ولاريكي به‌ره‌و
 ژووره‌كه‌ي خوي كرد. دواي كه‌ميك، به رووي گه‌ش و خه‌ندانه‌وه
 گه‌رايه‌وه، جوانترين به‌رگي له‌به‌ر كردبوو، كراسيكي مه‌خمه‌لي
 سه‌وزي كوڤ، كه به چه‌ند شريتيكي زه‌ردى ره‌نگ بووردوو‌وه‌وه
 رازيندرابووه‌وه. يه‌خه‌ي كراسه‌كه‌ي ته‌واو كراوه و گوليكي
 ده‌ستكردى سوورى له‌سه‌ر سنگي دابوو. قه‌فه‌زي تووتيه‌كه‌ي به
 ده‌سته‌وه و به دارميوه‌كه‌وه‌ي هه‌لواسي. ئيمه نه‌ومان له ناوه‌راستي
 هه‌ردوو‌كماندا دانا، زوربا لاي راستى و منيش كه‌وتمه لاي ده‌ستي
 چه‌پيه‌وه. هه‌رسيكمان په‌لامارى خواردنه‌كه‌مان دا، بي نه‌وه‌ي
 كه‌سمان قسه‌يه‌ك بكات، ماوه‌يه‌كي زورمان تپه‌راند. بوونه‌وه‌رى
 له‌شمان خوراكي هه‌لده‌لووشي و به شه‌رابيش تينوويه‌تى ده‌شكاند.
 خواردنه‌كه له بوونماندا زور زوو ده‌بوو به خوين. دنيا له‌به‌ر
 چاوماندا جوان ده‌ينواند. نه‌و ژنه‌ي له پالماندا دانيشتبوو، هه‌موو
 چركه‌يه‌ك له‌به‌ر چاوماندا جوانتر ده‌بوو؛ لوچه‌كاني ده‌موچاوي
 نه‌ده‌مان. تووتيه‌كه‌يش، كه به به‌رگي سه‌وز و زه‌رديه‌وه،
 به‌رانبه‌رمان، به داره‌كه‌وه هه‌لواسرابوو، هه‌موو جاريك بو
 ته‌ماشاكردنمان داده‌نه‌وى. له‌به‌ر چاوماندا، جاريك وهك مرويه‌كي
 نه‌فسوونليكراو، تاويك وهك گياني نه‌و ژنه گورانبيژه پيره‌ي به
 به‌رگي سه‌وز و زه‌رده‌وه دانيشتبوو، جوان ده‌ينواند. دارميوه بيگه‌لا و
 داروباره‌كه‌يش ناكاو بول بول تري ره‌شه‌ي ده‌گرت.
 زوربا، چاويكي گيرا و بالي تا دواكشاني والا كرد، ده‌توت چه‌زي ليه
 هه‌موو شتيك له ئاميز بگريت، به سه‌رساميه‌وه ده‌نگي رادا:

- چى دەبىنم، سەرۆك؟ كه مرؤف ليوانىكى بچووك شەراب
دەخواتەوہ وا ھەست دەكات دنيا بە دەورى سەريدا
دەسوورپىت، كەواتە سەرۆك گيان! ئىتر ئەمەيە ژيان. توو
دینت ئەوہى بە سەرمنەوہ شوربووہتەوہ بۆلەترىيە، يان
فرىشتە؟ من ناتوانم باش ليكيان بكەمەوہ، يان ھەر ھىچ نىيە
و ھىچ شتىك بوونى نىيە، نە مريشك ھەيە، نە فرىشتەى
دەريا و نە كرىت؟ قسە بكە، سەرۆك دەى قسە بكە، دەنا
شىت دەبم.

زۆربا وردە وردە لە مەستى دابوو. مريشكى خواردبوو. بە تاسەوہ
لە ھورتانس خانمى دەروانى، چاوى تى برىبوو، لە سەرييەوہ تا پىي،
وا لە سنگە ھەلتوقىوہكەى رادەما وەك دەستى پىدا بگىرپىت وا بوو.
چاوە بچووكەكانى خانمە دلوقانەكەى ئىمەيش دەدرەوشانەوہ. كەيفى
بە شەرابەكە دەھات و چەند پىكىكى لى ھەلدابوو، لەوہى دەکرد
شەيتانى خواردەنەوہ بۆ زەمانى كۆنى گىرابىتەوہ. ئىستا، كە جارىكى
تر سۆز و خۆشەويستى تى گەرايەوہ، ھەستايە سەر پى، دەركەى
دەرەوہى ميوانخانەكەى داخست تا گوندىيەكان، يان وەك خۆى
دەيوت (دردەكان) نەبىين. جگەرەيەكى داگرساند، لە لووتە
بچووكەكەيەوہ بە شىوہى لووتى فرەنسەيىيەكان، ئەلقە ئەلقەى
دوووكەلەكەى بۆ دەرەوہ رادا.

لە كاتى ئاوادا، ھەموو دەركەكانى بوونى ژن دەكرىنەوہ،
پاسەوانەكان دەنوون و تەنيا وتەيەكى خۆش و دلگر، بە ئەندازەى
زىر، يان خۆشەويستى، ھىز و توانا دەبەخشن، بۆيە منىش پايپەكەم
داگرساند و ئەم قسە خۆشەم كرد:

- ھورتانس خانم! تو "سارابرنات" بە بىرى ئىمە ھىنايەوہ، ئەو
كاتەى ھىشتا جوان بوو، من ھەرگىز بىرم بۆ ئەو نەدەچوو،

که له جییهکی وا دوور له شارستانییه ترا، ئەم هه موو
شیکپۆشی و ناسکی و جوانی و مرۆفدۆستییه ببینم، ئەمه
کام شکسپیر بوو تۆی هاویشته ناو ئەم درندانه وه؟

چاوه ورد و رهنگه پریوه کانی ته واو کردنه وه و وتی:

- شکسپیر؟ کام شکسپیر؟

هه زوو بیری بو ئەو شانۆگه ریپانه چوو که دیبوونی، له
چاوترووکانیکدا گه رایه وه بو هه موو ئەو ریستورانته و مه یخانانه ی
که گۆرانی تیدا وتبوون، له پاريسه وه بیگره تا بیروت، له ویوه به
دریژایی که ناری ئاسیای بچوو کدا رویشته. ناکاو یادی
ئەسکه نده رییه ی که وته وه، له وی ته لاریکی گه وره ی بینه ران هه بوو،
چلچرا و کورسی مه خمه لی و ژن و پیاوی پشت رووت و عه تر و
گولاو و کتوپر په رده لادرا بوو، قوله ره شیکی ترسینه ر هاتبووه
ژووره وه.

هه وای ئەو بیرهاته وه یه دیسان پرسیاره که ی پنی کرده وه:

- کام شکسپیر؟ ئەوه ی که پینیشی ده لین ئوتیللو؟

- به لی، خۆیه تی، خانمی خانه دان! کام شکسپیر تۆی خسته ناو

ئەم تاویره به رده درندانه وه؟

ته ماشایه کی ئەملاوئه ولای خۆی کرد. ده رکه کان داخرا بوون.
تووتییه که نووستبوو. که رویشکه مالیه کان عیشقبازیان ده کرد و
ئیمه ییش ته نیا بووین. ئەو که قسه کانی من کاریان تیکردبوو، ورده
ورده ده رکه ی دلی خۆی بو کردینه وه، وه کچۆن سندوو قچه یه کی
کۆنی پر له عه تر و نامه ی زه ردی عاشقانه و به رگی کۆن ده که یته وه.
زمانی یۆنانی چۆن بو به اتایه، وا قسه ی پنی ده کرد. سه روگویی
وشه کانی ده شکاندن، له برگه کاندایه وه ستا و تیکه ل پیکه لی ده کردن،
به لام ئیمه ته واو تیی ده گه یشتین. هه ندیکجار به زه حمه ت پینشان له

پینکه نینی خومان دهگرت و جاری تریش له بهر شهوهی زورمان باده
خواردبووه، په کسه له پر مهی گریانمان دهدا.

- باشه! [نه مه تا نه اندازه یه ک دهقی قسه کانی نه و فریشت

پیره یه، که له جهوشه عه تراوییه که ی خویدا پنی وتین.] منیک

که نیستا له گه ل نیوه دا قسه ده که م، هر گیز گوران بیژی

مه یخانه کان نه بووم، نا، هر گیز، به لکوو هونه رمه ندیکی

به ناوبانگ بووم، من کراس و ژیر کراسیکی ناو ریشمیم له بهر

دهگرت، که له شیوهی توری نه سلدا دروست کرابوون، به لام

خودا خوشه ویستی بگریت که...

مه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و جگه ره یه کی تری به جگه ره کی

زوربا داگرساندا.

- من عاشقی ده ریاسالاریک بووم، نه وسا کریت له

جوشو خروشی شوړشدا بوو، پاپوره جه نگیه کانی

ولاته که وره کان له به نده ری (سودا) دا³⁰ له نگره ریان کرتبوو،

چهند روژ دواى شهوه، منیش هه ر له ویدا له نگره رم گرت، نای

چ شکومه ندی و مه زنییه ک بوو! خوزگه نیوه یش نه و چوار

ده ریاسالاره نینگلیزی و فره نسه یی و نیتالیایی و

رووسییه تان ده دین، که هه موویان میدال و نیشانی زیریان

پتوه بوو، پیلوویان ده بریسکایه وه و وهک که له شیریش

په ریکیان به کلاوه کانیانه وه کردبوو، له و که له شبره

که ورانه ی هه رییه که یان هه شتا تا سه ر کیلو ده بن، چ

ریشیکیش! لوول، نه رم وهک ناو ریشم، که نمره نگ

خوله میشی، زهره، چ بونیکى خوشیان لیده هات! هه ر یه که یان

عه تریکی تاییه تی خوی هه بوو، منیش هه ر به و جوړه شه وانه

به بۆنى عهترهكانيان له يهك جيام دهكردنهوه. ئینگلیزهكه
بۆنى كۆلۆنیاى لى دههات. فرهنسهییهكه بۆنى وهنهوشه،
پروسسییهكه بۆنى میسك و ئیتالیاپییهكه... ئاها بلیم چی! بۆنى
ئیتالیاپییهكه وهك بۆنى عهنبر وابوو. ئای لهو پیشانه!
خوداگیان، چ ریشیک بوون!

ئیمه زیاتر له كهشتی فهماندهییدا كۆ دهبووینهوه و له
بارهی شۆرشهوه دهبوان، دوگمهی كراسهكانیان ههموو
كرابوونهوه، منیش تهنیا كراسیكى تهنكى ئاوریشمینم لهبهر
دهكرد، كه به لهشمهوه دهنوسا، چونكه ئەوان
كراسهكه میان به شهپانیا تهر دهكرد. وهرزی هاوین بوو،
تیدهگهن! باشه، ههموو باسی شۆرشیان دهكرد و له مهسهله
گرنگهكان دهبوان، من ریشم دهگرتن و داوام لى دهكردن
كریتییه ئازیز و بیچارهكان گوللهباران نهكهن. ئیمه له
دوورهوه به دووربین كرتییهكانمان بهسهر تاشهبهردهكانی
نزیك به (كانه)وه³¹ دهبینی، كه به میرووله دهچوون و
ههموو پانتۆلی شین و چهكمهی زهردیان له پیدابوو،
هاواریان دهكرد و هوواریان دهكیشا، ئالایهكیشیان پی بوو...
قامیشهلانی چواردهوری ههوشهكه كهوتنه جووله، پیرهژنه
خهباتگیرهكه ترسا و بیدهنگ بوو، لهناو قامیشهكانهوه چاوه
شهیتانییهكان دهبریسكانهوه، مندالانی گوند بهو ئاههنگه خوشه
ئیمهیان زانیبوو، بویه كهوتبوونه چاودیریمان. ژنی گۆرانیبیژ ههولیدا
ههستیت بهلام نهیتوانی، چونكه زۆری خواردبووهوه و زۆریشی
خواردبوو، ناچار بهو ههموو ئارهقهی لهشییهوه دانیشتهوه. زۆربا

بهردیگی هه لگرت و له منداله کانی کرده هه را، پاشان کورسییه که ی خوی که میک نزیکتر کرده وه و وتی:

- بهرده و امبه، گوله که م! بهرده و امبه، ماله که م!
- به لئ! من له گهل ده ریاسالاره ئیتالیاییه که دا زیاتر ههستم به ئازادیی خۆم ده کرد. که ریشم ده گرت پیم ده وت: "کانا قاروی ئازیزم! [ناوی کانا قارو بوو] کانا قاروی کوپژیله م، توو خودا، نه بم... بم... بکه و نه تا قوتریق."

منیک، که ئیستا قسه تان بو ده که م، چهند کریتیم له دست مهرگ رزگار کرد بیتن چاکه! چهند جار توپهاویژه کان له توپ هاویشتندا بوون، که من ریشی ده ریاسالارم ده گرت و نه مده هیشت بم... بم... بکات، به لام کی ریز له من ده گریت؟ له باتی نیشان و میدال...

هورتانس خانم له بیویژدانیی خه لکی تووره بوو. به مسته نه رم و بچووک و پر له چرچولۆچه که ی، به سهر میزه کهیدا کیشا. زوربا دهسته فیرووه کانی بو سهر ئه ژنو کراوه کانی خانم دریژ کردن و به هه لچوونیک خۆ کرده وه ئه ژنوی گرت و هاواری کرد:

- بوبولینا که م!³² تکایه تویش بم... بم... مه که!
خانمه خاسه که مان وه ک مریشک که وته کرته کرت و وتی:

- ده ست لاده، تو به کیم ده زانیت؟
ته ماشایه کی تیکشکاوانه ی زوربای کرد. پیره ی فیلباز وتی:
- خه م مه خۆ، بوبولینا که م! خودایه ک به و سهره وه هه یه، مه ترسه ئازیزی دلم، ئیمه ییش لی ره یین.

³² Bouboulina، ژنه قاره مانئ شه ری ئازادیی یونان، (1821-1828) وه ک کارناریس و میولیس ئازایانه له ده ریادا جهنگی.

فریشته‌ی پیر، چاوه تیژ و شینه‌کانی هه‌لبرین و تووتیییه سه‌وزه‌که‌ی
بینی له قه‌فه‌زه‌که‌دا نوستبوو، عاشقانه که‌وته گمه‌گم و له‌ژیر لیوه‌وه
وتی:

- کانا‌قارۆ‌که‌م! کانا‌قارۆ، کو‌رژیله‌که‌م!

تووتیییه‌که، که گویی له دهنگه ئاشناکه بوو، چاوی کرده‌وه، خۆی به
شیشی قه‌فه‌زه‌که‌یه‌وه ئاو‌یزان کرد و به دهنگیکی گردراوه‌وه، که هه‌ر
له دهنگی مرو‌فیک ده‌چوو له کاتی خنکاندا؛ که‌وته هاوارکردن:

- کانا‌قارۆ! کانا‌قارۆ!

زۆربا، به دەم دەست خستنه‌وه سه‌ر ئه‌و رانانه‌ی، که ئه‌و هه‌موو
خزمه‌ته‌یان کردبوو و ئه‌میش ده‌یویست بیانکاته هی خۆی، به دهنگی
به‌رز ولامی تووتیییه‌که‌ی دایه‌وه: "به‌لی".

گۆران‌بیژه پیره‌که له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی سو‌راو، جاریکی تر ده‌مه
بچووک و چرچه‌که‌ی کرده‌وه و وتی:

- منیش ئازایانه ده‌سته‌ویه‌خه جه‌نگیوم، به‌لام رۆژه

ناخۆشه‌کان زوو گه‌یشتن، کریت ئازادبوو، که‌شتییه

جه‌نگییه‌کان فه‌رمانی گه‌رانه‌وه‌یان پی درا، من هه‌ر چوار

ریشه‌که‌م گرتن و هاوارم کرد: "ده‌بی من چ قوریک به‌سه‌ر

خۆمدا بکه‌م؟ ئیوه که من لی‌ره جی ده‌هیلن بو کوی ده‌چن؟

ئاخر من فی‌ری نازونیعمه‌ت بووم، خووم به شامپانیا و

مریشکی سووره‌وه کراوه‌وه گرتووه، له‌گه‌ل سه‌لامی

سه‌ربازه ده‌ریاوانه لاوه‌کاندا راهاتووم، ئیستا که له چوار

ده‌ریاسالاری گه‌وره‌ی خۆم، بیوه‌ژن ده‌که‌وم، چیم به‌سه‌ر

دیت؟"

به‌لام ئه‌وان پیده‌که‌نین و گالته‌یان پی ده‌هات، داد له ده‌ست

ئه‌و جو‌ره پیاوانه! ئه‌وان منیان نو‌قمی لی‌ره‌ی ئینگیزی و

ئىتالييى و پۇبلى پووسى و دراوى ناپليۇنى كوردبوو، من
پارهكانم دهخستنه ناو گۆرهوى و يەخەى كراسهكەم و
پىنلاوهكانمهوه. دواشه و ئەوهندهم شيوهن و گريان كرد، كه
دهرياسالارهكان دليان پيم سووتا، ئەو حەمامەيان پىر له
شامپانيا كرد و منيان تىخست - ئيمه لهگەل يەكدا زۆر
راھاتبووين - پاشان هەموو شامپانياكەيان له چاوى من
خواردەوه و سەرخۆش بوون، دواى ئەوهيش چراكانيان
كوژاندنەوه...

سەرلەبەيانىي ئەو شەوه بۆنى هەموويانم گرتبوو، بۆنى
وہنەوشە، بۆنى كولونيا، بۆنى ميسك و بۆنى عەنبەر. من
هەر چوار دەولەتە گەرەكەم گرتبوون: ئىنگليز و فرەنسە و
پووس و ئىتاليا. ئاليزەدا گرتبوومن، بە ئەژنۆكانم، ئاوام لى
دەکردن! تەماشاکەن، ئاوا...

ليزەدا هورتانس خانم باسكە كورت و گوشتنەكانى ليك كوردنەوه و له
خوارەوه بۆ سەرەوه بەرزى كوردنەوه، هەر تەواو، وەك لەسەر پانى
سەما بە منداليك بكات وابوو.

- تەماشامكەن، ئابەمجۆرە! ئاوا!
كه خۆر هەلەت دەستيان بە توپتەقاندن كرد، من درۆ ناكەم
و بە شەرەفم سويند دەخۆم ئەمە راستە، دوايى، بەلەميكى
سپى لهگەل دوازده سەولليدەردا هاتن، منيان هەلگرت و بۆ
كەنار دەرياكەيان بردم.

دەستەسەرە چكولانەكەى دەرھيتنا و هيند بەكول گريا دانەدەمرکايەوه.
زۆربا كه تەواو بەتەنگ هاتبوو، هاواری لى هەستا:

- چاوت بنووقينه، بوبوليناکەم! چاوت بنووقينه، مالهكەم! من
كاناقارۆم!

خاتوونە دلوڤانەكەمان جاريكى تر به نازەوہ له زورباى خوڤى:
- پيم وتيت دەستت لادە! تەماشاكە! كوا نيشانە ئالتوونىيەكانى
سەرشانى؟ كلاوہ سىڭوشەكان؟ ريشە عەتراوويەكان؟ ئاھا!..
ئاھا!..

به هينواشى دەستى زورباى گوشى و ديسان كەوتەوہ گريان.
هەواكە ساردى كردبوو. كەمىك بىدەنگ بووين، له پشت
قاميشەكانەوہ دەنگى دەريا ئارام و لەسەرخۆ دەهات. بايەكە
خستبووى و خۆر ئاوا بووبوو. دوو قەلەرەشى شەوگەر بەسەرماندا
تپەرين و دەنگى باليان هەر له دەنگى دادرينى پارچەيەك ئاوريشم
دەچوو، وەك ئەوہى كراسە ئاوريشمينەكەى خانمى گورانبيژ بدريت
وابوو.

زەردەى خۆرئاوا دەتوت گەردى ئالتوونە و بەسەر حەوشەكەدا
پەخش كراوہ. گوارە پلپلەدارەكەى هورتانس خانم رەنگى ئاگرى
گرتبوو، شيباكەيش هينابوويە سەما، وەك بىهويت بفرى و ئاگر
بەسەر سەرى دراوسىكاندا بكات وابوو. سنگە نيوہكراوہكەى، ئەژنۆ
لىك هەلاويزدەكانى، كە پيرى شلوشاوى كردبوون، چرچى مىلى، دەمپا
كۆنەكانى بە زەردەى خۆرئاوابوونەكە رەنگى زيڤريان گرتبوو.

فرىشتە پيرەكەمان لەرزى، چاوہبچوو كەكانى، كە فرميسك و شەراب
سوورى كردبوون و نيوہكراوہبوون، جاريك تەماشائى من و تاويك
تەماشائى زورباى پى دەكردن. زوربا بە لىوى وشكەوہ لە سنگى
رامابوو. تا دەهات دنيايش تاريكتر دەبوو. ئەو وەك لە پرسىيار
لەخۆكردندا بيت سەيرى هەردووكمانى دەكرد، دەتوت لە هەولى
ئەوہدايە بزانييت كاممان كاناقاروين.

زوربا، كە ئەژنۆى بە ئەژنۆيەوہ نووساندبوو، بە ئارەزوويەكى پرەوہ
دەمى نابووہ پەناگوويەوہ و دەيگوت:

- بوبولیناکه م! بیگومان به، نه خودا ههیه و نه شهیتان. سه ره
بچوکه کهت هه لبره. دهسته جوانه کانت بخهره سه ر پومهت
و گورانیه کمان بو بلی. بژی ژیان و مهرگ بو مردن.

زوربا گری گرتبوو. لهو کاته دا، که دهستی چه پی به سمیلیدا دهیتا،
دهستی راستی به سه ر له شی گورانیه بیژره سه رخوشه که وه بوو، قسه ی
ده کرد و هه ناسه برکیی بوو، چاویشی شلوی بوو. بیگومان ئەم ژنه ی،
که ئەو ئیستا له به رانه ر خویدا دهیبینی، ئەو پیره ژنه مومیاکراوه ی
پیشوو نه بوو، که ئارایشتیکی خهستی ده کرد، به لکوو ئەو "ره گزی
می" یه بوو، که ئەو ئاسایی به ژنی دهوت. ئیتر مه سه له که ته نیا
که سیک و دهموچاویک نه بوو، ئیتر گهنج، یان پیر و ناشیرین، یان
جوان، گرنگ نه بوون. ئیستا له پشت دهموچاوی هه ر ژنیکه وه وینه ی
پیروژ و پر له نهینیی "ئه فرۆدهیت"³³ هه یه. ئەمه ئەو دهموچاوه بوو،
که زوربا دهیبینی و قسه ی له گه لدا ده کرد و هزی لی بوو. شیوه ی
هورتانس خانم، ته نیا دهمامکیکی کاتی و پوون بوو، که زوربا
دهیدری بو ئەوه ی ده می نه مری ماچ بکات.

زوربا، جاریکی تر به هه ناسه ی گیر و تکائامیزه وه وتی:

- ئەو گه رده نه به فرینه ت راست بکه ره وه، ماله که م! تی چریکینه
به گورانی.

پیره ی گورانیه بیژر پومه تی نایه ناو دهسته لاوازه کانیه وه، که جلشتنی
زور شه قار شه قاری کردبوو. چاوی خومار بوو. ناله یه کی به سوژ و
دپندانه ی لی هه ستا و له کاتیکیدا، که به چاوه شلوی و
نیوه کوژاوه که یه وه، ته ماشای زوربا ی ده کرد- دیار بوو ئەوی
هه لبرارد بوو- دهستی به و گورانیه کرد، که خوی هزی لی بوو و
هه زاران جاریش وتبووی:

³³ Aphrodait، خودای خوشه ویستی له لای یونانیه کان، که هه مان ئه سته یزه ی زومره یه .

- له كۆتايىي رۆژانى تەمەنمدا

بۆ بە تۆ گەيشتم...³⁴

زۆربا، له جىيەكەي راست بوو، رۆيشت و سەنتوورەكەي هينا،
وەك تووركەكان لەسەر زەويەكە دانىشت، سازەكەي له كيسەكە
دەرهينا، نايە سەر ئەژنۆي و دەستەزلەكاني دريژ كرد.

- ئاخ! ئاخ! بوبولينا! چەقۆيەك بەينه و سەرم بېرە.

كە تاريكي داكەوت و ئەستىرەكاني دواي خۆرئاوابوون له سوچ و
كەنارەكاني ئاسمانەو دەركەوتن؛ دەنگي سەنتووري شاد و دلنەواز
بەرز بوو، هورتانس خانم، كە تا گەرووي برنج و مريشك و
بادامي برژاو و شەرابي تىكردبوو؛ مەست و قورس كەوتە سەر
شاني زۆربا و ئاخىكي قوولي هەلكيشا، بە هيواشي خۆي بە كەلەكە
رەقەكاني زۆرباوه قرساند، باويشكي دا و ديسان ئاخى هەلكيشايەو.
زۆربا ئاماژەي بۆ من كرد، بە چرپەو پيى وتم:

- سەرۆك! ئەم ژنە زۆر حەشەرييه، ها! وەرە وەك هاورپيەكي
باش برۆ و بە تەنيا جيمان بەيلە.

³⁴ شيعرەكە له دەقە ئەسلىيەكەدا بە زمانى فرەنسىيە.

به يانی، که چاوم کرده وه، زۆربام له بهرانبهر خۆمدا بیینی، له خوار تهختی نووستنه که یه وه، له سهر ههر دوو ئەژنۆی دانیشتبوو، جگهره ی دهکیشا و له بیرکردنه وه یه کی قوولدا بوو. چاوه خر و بچوو که کانی بریبوونه په نجه ره که ی بهرانبه ری، که له بهر پووناکی گزنگدا، رهنگی سپی شیر ی له خو گرتبوو. چاوی ئاوسابوو. مله پرووت و لاوازه زۆر دريژه که ی، که ههر به ملی بالنده پراوییه کان دهچوو، له یه خه که یه وه هاتبووه دهره وه.

شهوی پیشتر من زوو مالنواواییم لی کرد، زۆربام له گهل ئەو فریشته پیره دا ته نیا هیشته وه، له کاتی رویشتمدا پیم وتبوو:

- زۆربا! من دەرۆم، تو رابویره، هیوادارم خوشت لی بگوزهریت.

ئهویش له وه لامدا وتبووی:

- خوات له گهل، سهروک! لیگه ری با ئیمه کاره که مان ئەنجام بدهین، شهوباش، سهروک! خهویکی خوش.

لهوه دهچوو کاری خوځان کردبیت، چونکه من وهک له خهودا گویم له
دهنگیک بووبیت، وهک گمهگمی کوتر و دهنگی ههناسهبرکی و
تاویکیش ههستی نهوهم کردبیت، که ژوورهکهی تهنیشتم نهوهنده
تهکانی تیدا دهریت کهوتبیته لهرزین، پاشان خهوم لی کهوتبووهوه.
ماوهیهکی زوری دوی نیوهشهو، زوربا لهسهرخو و به پیی پهی، بو
نهوهی من به ناگا نهیهم، گهپایهوه ژوورهکه و لهسهر تهختی
نووستنهکهیدا راکشا. ئیستا، لهم بهرهبهیانهدا ههر لهوی دانیشتبوو،
هیشتا نیگاکانی چاوی خاموش بوون، بهلام له پرووناکییهکی دوری
دهروانی، لهوه دهچوو هیشتا سست بیت، هیشتا چاوهکانی خهوالوو
بوون، هیور و بیدهربهست خوئی دابووه دهست شهپولیکی خهستی
ههنگوینئاساوه. دنیا، له خاک و ئاوهوه بیگره تا بیر و مروقهکان،
هموو بهرهو دهریایهکی دور دهرویشتن و زوربایش شاد و بیخهه،
بی هیچ بهرنگاری و بی هیچ چون و بوچییهک، لهگهال دنیا
دهروشت.

ورده ورده گوندهکه به ناگا دههات، چونکه ههراوزهناهی کهلهشیر و
بهراز و گوی دریز و خهلی له گوی دهگهپان. ویستم له تهختی
نووستنهکه بیمه خوارهوه و هاوار بکهه:
"دهی زوربا! نهمرؤ پروژی کاری ئیمهیه."

بهلام منیش که بی چهندوچوون خووم دابووه دهست نهینی و
سرووتهکانی نهو بهرهبهیانه، ههستم به تاموچیژیکی زور دهکرد. له
کاتیکی وا نهفسوناویدا، هموو ژیان وهک پهپریکی سووک و جوان
خوی نمایش دهکات، زهوییش وهک نهو پهلهههورانهی به دم باوه
شهپول دهن و شیوهیان دهگوریت، نهوییش ههر له گوراندایه.
سهیری جگههکیشانهکهی زوربام کرد و خویشم ههزم لی بوو
دووکهلیک بکهه، دهستم دریز کرد، پایپهکهه ههگرت و به تاسهیهکی

زۆرهوه ليم روانى، پايپهكهم پايپىكى گهوره و بهنرخى ئىنگلىزى بوو،
هاورپيهكم به ديارى پيمى دابوو. (ئو هاورپيهكم چاوى شين و بهلاى
سهوزدا دهپروانى و قامكى جوان و باريك بوون). ئهمه رووداوى
سالانىكى پيشتر، له دهرهوهى ولات و له نيوهرويهكدا بوو، هاورپيكهم
كه خويندنى تهواو كردبوو، عهسرى ئو روژه بو يونان دهگهرايهوه،
پيى وتم:

- وهره واز له جگهرهكيشان بيته، تو جگهرهيهك پيدهكهيت،
نيوهى دهكيشى و نيوهكهى ترى وهك سوزانيهك كه ئيتر
كارت پيى نهماييت فرپى دهدهيت، ئهمه شهرمهزارپيه، وهره
و ببهره هاوده مى پايپ، چونكه پايپ ژنيكى وهفاداره، كه بو
مال دهگهريتهوه، ئو بي ئهوهى له جيى خوى ترازاييت
چاوهريته، تو دايدهگرسينى و له دووكهلهكهى رادهمينيت و
يادى منيش دهكهيتهوه.

نيوهرو بوو، كه له موزهى بهرلين بهدهركهوتين، هاورپيكهم بو ئهوه
چووبووو ئهوى، تا جاريكى تر ديدهنى له تابلو خوشهويستهكهى
بكات، تابلوى (جهنگاوهر)ى رامبرانت³⁵، كه كلاوخوديكى بروونزى
لهسهردايه و روومهتهكانى تيك قوپاون، نيگاشى پر له ئازار و
ئيرادهيه. ئو هر بهو جوهرى، كه لهو جهنگاوهره سهركيش و
نائوميده رامابوو، لهبهرخويهوه وتى:

- ئهگهر له ههموو تهمندا كاريكى چاكي مرويم له دهست
بيت، ئهوا خوم به قهرزاربارى ئهه كاره هونهرييه دهزانم.

³⁵ Rembrandt (1606-1669)، شيوهكار و ههنگولر و ميلكارى ناودارى هولهندي، كه كارامهيبى رهنك
تيكهكردن و هونهرى سيهر و پووناكى له كارهكانيدا كرديان به گهورهترين ماموستاي شيوهكارى كلاسيك. ئو شاكارى
نقدى له موزهكانى ئوروپادا هه. -ف-

ههردوو کمان له چهوشه‌ی موزه‌که‌دا وه‌ستاین و پالمان به ستونیکه‌وه
 دا، به‌رانبه‌رمان په‌یکه‌ریکی برۆنزیی ژنیکی پرووت بوو، به جوانییه‌کی
 فره‌وه سواری ئه‌سپیکي کيوی بوو بوو. بالنده‌یه‌کی بۆری گچکه، که له
 کلکه‌ه‌لته‌کینه ده‌چوو، که مه‌کیک به‌سه‌ر ژنه ئه‌سپسواره‌که‌وه نیشه‌وه،
 ته‌ماشایه‌کی ئیمه‌ی کرد، چه‌ند جاریک کلکی هه‌لته‌کاند، دوو-سی جار
 ده‌نگیکي ناخۆشی لی به‌رز بووه‌وه، ئنجا بالی پیکدا‌دا و رویشته.
 مووچرکیکم پیداهات، سه‌یری هاوړیکه‌م کرد و پیم وت:

- تو گویت له ده‌نگی بالنده‌که بوو؟ له‌وه‌ی ده‌کرد بیه‌ویت
 شتی‌کمان پی بلیت. هاوړیکه‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد، له
 وه‌لامدا شیعی‌ی گۆرانییه‌کی میلی خوینده‌وه، که ده‌لیت:
 "ئه‌مه بالنده‌یه، لی گه‌ری با گۆرانی بلیت، ئه‌مه بالنده‌یه، لی
 گه‌ری با قسه‌ بکات."

نه‌مزانی چۆن له‌و چرکه‌ساته‌دا، له‌گه‌ل هه‌لاتنی خۆر و له‌و که‌ناری
 ده‌ریای کریته‌دا، به‌و تاکه‌شیعه‌ره خه‌مه‌نگیزه بیره‌وه‌رییه‌کم بیر
 که‌وته‌وه، که وه‌ک تالاو پرژایه گیانمه‌وه.

له‌سه‌رخۆ پایپه‌که‌م پر له‌ تووتن کرد و دامگرساند. له‌گه‌ل خۆمدا بیرم
 له‌وه ده‌کرده‌وه، که له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌ر شتی‌ک واتایه‌کی نه‌ینی خوی
 هه‌یه و مرۆف و گیاندار و دره‌خت و ئه‌ستیره‌کان بی‌جگه له‌ چه‌ند
 هیلیکی هیرۆگلیفی³⁶ هیچی دی نین، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یان خوینته‌وه و
 په‌ی به‌ واتایان ده‌بات به‌ رواله‌ت شادمانه، به‌لام ئای که به‌دبه‌خته!
 کاتی ته‌ماشایان ده‌کات شتی‌ک له‌ واتایان تیناگات، وا ده‌زانیت ئه‌مانه
 مرۆف و گیانله‌به‌ر و دره‌خت و ئه‌ستیره‌ن، به‌لام سالانیکی دواتر،
 واتا زۆر دره‌نگ له‌ واتا راسته‌قینه‌کانیان تیده‌گات. ئه‌و جه‌نگاوه‌ره

³⁶ Hieroolyphes، نویسنی میسری کۆن، لی‌زه‌دا مه‌به‌ستی هه‌رشتیکه، که به‌ نه‌ینی و ته‌مومژای بیت و زانیی
 ئاسان نه‌بیت. -ف-

کلاوبرونزییه، ئەو ھاوڕییەم، که لەبەر ھەتاوی ئەو نیوہەرۆیەدا پالی بە ئەستووندەکەوہ دابوو، ئەو کلکھەلتەکینەییە بە زمانی جیک جیک شتیکی بە ئیمە وت، ئەو شیعیری گۆرانییە خەماوییە، لە ھەموو ئەمانەدا من ئەمرۆ وای بیر لیدەکەمەوہ، که واتایەکی شاراوہ ھەبیت، بەلام چ واتایەک؟

من چاوم ھەر بە دواي ئەو دووکەلەوہ بوو، که لەو تاریکوپروونی بەیانەدا، لەسەرخۆ لوولی دەخوارد و پروونتر دەبووہوہ، گیانیشم بەرہو دووکەلەکە دەرۆشت و لە ئەلقەشینەکانیدا دەتوایەوہ. ماوہییەکی زۆر تیپەری و من بی کۆمەکی مەنتیق و بە یەقینیکی تەواوہوہ ھەستم کرد، که دنیا چییە و چۆن دروست بووہ و چۆنیش لەناو دەچیت، ھەر لەوہی دەکرد، که بی لە قسەیی ھەلخەلەتینەر و بی ئەوہی بەشداری یارییەکی پالەوانبازیانەیی فیکری ھاتیم، جاریکی تر نوومی بودا بووبیتمەوہ، دەتوت دووکەلەکە پوختەیی دەستوورەکانی بودایە و مارپیچە تواوہکانیش خودی ئەو ژیانەن، که لەسەرخۆ و ئاسان بەرہو نوختەیی کۆتایی و بەختەوہریی نیرقاناً³⁷ دەچن.

"ئیتیر بیرم نەدەکردەوہ، لە ھەلپەیی ھیچ شتیکیدا نەبووم و ھیچم نەبوو، ئیتیر لە یەقینی تەواودا دەژیام."³⁸

ھەناسەییەکی بەکاوہخۆم دا، وەک ئەوہی ئەم ھەناسەییە منی ھینابیتەوہ لای چرکەساتی ئیستا، تەماشای دەوروبەری خۆم کرد، ئەم کوختە تەختە پەرپووتە، ئەم ئاوینە بچووکی بە دیوارەکەییەوہ ھەلواسراوہ و تازە یەکەم پەرشنگی خۆر کەوتبووہ سەری و بریسکەیی دەدا.

³⁷ Nirvana، بە زمانی سانسکریتی بە واتای نەمان، یان بەدبەختییە، لە ئایینی بودادا قوناغی تەواو پێگەیشن و لەناوچوونە، ئەمیش لە ئەنجامی دامرکاندنێ ناگری ئارەزووکانی نەفسەوہ بە دەست دیت، که مرۆف دەگەبەنیتە بەختەوہریی ئەو دنیا.

³⁸ پستەیی نێوان کەوانەکە لە وەرگێرانی ئینگلیزییەکەدا نەبووہ و لە وەرگێرانی فرەنسەیییەکەوہ وەرگێردراوہ. -ف-

هه‌یه. ژن، بیجگه له‌م باسوخواسه هیچی تری له سه‌ردا نییه،
له منی وه‌ربگره که ئەو گیانله‌به‌ریکی نه‌خۆشه و زور زوو
ده‌داته گریان، ئەگەر پێی نه‌لێی خۆشت ده‌وێت و ده‌ته‌وێت؛
ده‌گریی. ده‌شی داخوازیت ر‌هت بکاته‌وه، ر‌هنگه‌ هیچ خۆشی
لێت نه‌یهت، ته‌نانهت ر‌هنگه‌ لێشت بیزار بیت، ئەمه‌ باسیکی
تره‌، به‌لام هه‌موو ئەو پیاوانه‌ی، که ژن ده‌بینن، ده‌بیت
خوازیاری بن، ژنی داماو ئەوه‌ی ده‌وێت، بۆیه له‌سه‌ر پیاو
پێویسته‌، که هه‌ولی دلخۆشکردنی بدات.

من نه‌نکیکی ته‌مه‌ن نزیک به‌ هه‌شتا سالیم هه‌بوو، سه‌رهاتی
ئەم پیره‌ژنه‌ چیرۆکیکه‌ بۆ خۆی، گ‌رنگ نییه‌، ئەمه‌یش هه‌ر بۆ
خۆی چیرۆکیکه‌، به‌لێ ته‌مه‌نی نزیک به‌ هه‌شتا سال بوو.
به‌رانبه‌ر مالی ئیمه‌ کچیکی جوانی ته‌روتازه‌ی وه‌ک گول
هه‌بوو، ناوی (کریستالوو)⁴⁰ بوو، ئیمه‌ی هه‌رزه‌کار و بیکاری
دی، هه‌موو شه‌ویکی یه‌کشه‌ممان ده‌چووین ده‌مانخواردوه‌وه
تا سه‌رخۆش ده‌بووین، ئەوسا چلێک ر‌یحانه‌مان له‌ پشت
گوێ ده‌نا، ئاموزایه‌کی من گیتاره‌که‌ی هه‌لده‌گرت و تیکرا
ده‌چووینه به‌ر مالی کریستالوو، بۆ ئەوه‌ی به‌ مۆسیقاژهن‌دن
خۆشه‌ویستیمانی پێ بگه‌یه‌نین، ئای چ شه‌وق و زه‌وقیکمان
هه‌بوو، چ عه‌شق و ئاره‌زوویه‌ک! وه‌ک گا ده‌مانبۆراند،
هه‌موو ئەو کچه‌مان ده‌ویست، هه‌موو شه‌ویکی یه‌کشه‌ممان
وه‌ک میگه‌ل ده‌چووینه ئەوێ تا چه‌ز له‌ که‌سیکمان بکات.

باشه‌، سه‌رۆک! تو ب‌روا به‌ قسه‌کانم ده‌که‌یت؟ ئەمه‌ ر‌ازیکی
سه‌یره‌! زامیک له‌ بوونی ژندا هه‌یه هه‌رگیز سارپێژ نابیت،
هه‌موو برینیک ده‌رمانی هه‌یه، به‌لام ئەمیان، گوێی له‌ قسه‌ی

ناو کتیبه‌کانی تو نییه، هرگیز چاک نابیتته‌وه، تهنانهت نه‌گهر
ژنیکی تهمهن هه‌شتا سالیش بیت، ده‌می برینه‌که هر به
کراوه‌یی ده‌مینیتته‌وه.

به‌لی ئەم پیره‌ژنه هه‌موو شه‌ویکی یه‌کشه‌ممان رایه‌خه‌که‌ی
ده‌برده لای په‌نجه‌ره‌که‌وه، به دزییه‌وه ئاوینه بچوکه‌که‌ی
ده‌رده‌هینا، ده‌ستی ده‌کرد به‌شانه‌کردن و جیا‌کردنه‌وه‌ی ئەو
چهند تاله‌مووه‌ی به‌سه‌رییه‌وه مابوو، زور به‌وریایی
ته‌ماشای ئەملاوئه‌ولای خویشی ده‌کرد، تا که‌س به‌و جووره
نه‌بیینیت، خو ئە‌گهر که‌سیکی لی‌نزیک بکه‌وتایه‌ته‌وه، ئەوا به
هیمنی وه‌ک پاکیزه‌یه‌ک له‌کاتی خوداپه‌رستیدا بیت، خو‌ی
گرمۆله‌ ده‌کرد و ده‌یدایه‌نووستن، به‌لام که‌ی خه‌و
ده‌بیرده‌وه؟ ئەو چاوهری بوو لاه‌وه‌کان بگهن و ئەویش گوی
بو گورانیه‌ عاشقانه‌کانیان رادیریت، له‌هه‌شتاسالیدا! بروانه
سه‌روک! ژن چ گیانله‌به‌ریکی پر له‌نه‌ینیه! ئیستا که‌بیری
لی‌ده‌که‌مه‌وه ده‌مه‌ویت بگریه‌م، به‌لام من ئەوسا زور
سه‌رچل بووم و هیچم نه‌ده‌زانی، بویه‌پیکه‌نینم به‌و باسه
ده‌هات.

رۆژیک له‌ده‌ست نه‌نکم تووره‌بووم، ئەو ته‌شهری لیدام، که
بوچی دوا‌ی کچان ده‌که‌وم، منیش ناچار بووم، چیم له
دلدا‌بوو راستوره‌وان پیم وت، وتم: "تو بو هه‌موو شه‌ویکی
یه‌کشه‌ممان تو‌یکله‌گو‌یز له‌لیوت ده‌سوویت و قژت شانه
ده‌که‌یت؟ ناشی تیگه‌یشتیبتی، که‌ئیمه‌گورانی بو تو ده‌لین و
مۆسیقات بو ده‌ژهنین؟ نا، ئیمه‌ئوه بو کریستالوو ده‌که‌ین،
تو تازه‌بوونی مردووت لی‌دیت."

سه‌رۆك! بپروا ده‌كه‌یت، ئه‌و پڕۆژه دوو دلۆپ فرمیسکی
درشت له چاوی نه‌نكمه‌وه هاتته خواره‌وه، ئه‌وه یه‌كه‌مجار
بوو بزانه‌م ژن واتا چی! وه‌ك دیله‌سه‌گ له سووچینكدا گرمۆله
بوو، چه‌نه‌ی له‌رزى، بۆ ئه‌وه‌ی چاكی گوی لى بیت، لى
نزیك بوومه‌وه و هاوارم كرد: "كريستالوو! تیده‌گه‌یت،
كريستالوو!" لاویه‌تی بوونه‌وه‌ریکی درنده و نامرۆیییه، كه له
هیچ ناگات، نه‌نكم ده‌سته وشكه‌لاتوووه‌كه‌ی به‌ره‌و ئاسمان
به‌رز كرده‌وه و هاواری كرد: "پرو به‌نه‌فره‌ت بیت، له‌ناخی
دله‌وه به‌نه‌فره‌ت ده‌كه‌م."

ئهو پیره‌ژنه داماره‌وه له‌و پڕۆژه به‌دواوه دایه‌كزی، تا ده‌هات
لیژ ده‌بووه‌وه و هیزی نه‌ده‌ما، تا دواى دوو مانگ كه‌وته
گیانه‌لا، له‌و كاته‌دا چاوی پیم كه‌وت، وه‌ك كیسەل فیشكاندی
و ده‌سته وشكه‌لاتوووه‌كانی بۆ دریژ كردم، تا چنگم لى گیر
بكات، وتی: "ئه‌لیكسیس!⁴¹ تو منت كوشت، به‌نه‌فره‌ت بیت
نه‌فره‌ت... ده‌خوازم چ دهرد و به‌لایه‌ك به‌سه‌ر من هات،
به‌سه‌ر تویش بیت."

زۆربا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كی كرد، له‌و كاته‌دا كه ده‌ستی به‌سمیلیدا ده‌هینا،
وتی:

- به‌راستی دوعای پیره‌ژنه‌كه گیرابوو، وا بزانه‌م ته‌مه‌نم
شه‌ستوپینج ساله، به‌لام ئه‌گه‌ر بیمه‌سه‌د سالیش، هه‌ر عاقل
نابم، ئه‌وسایش هه‌ر ئاوینه‌یه‌كی بچووكم له‌گیرفاندا ده‌بیت
و هه‌ر دواى ژنانیش ده‌كه‌وم.
جاریکی تر پیکه‌نی، پاشماوه‌ی جگه‌ره‌كه‌ی له‌په‌نجه‌ره‌كه‌وه تووردايه
ده‌ره‌وه و باویشکیکی دا، ئنجا وتی:

- من دنيایهک عه یبوعاری ترم ههیه، بهلام ئەمیان ئاخری دەمکوژیت.

له تهختی نووستنهکه هاته خوارهوه و وتی:
- ئیتر بهسه! زۆرمان قسه کرد، ده بیئت ئەمرو کار بکهین.
بهپهله خوی گۆری، پیلای له پی کرد و چوو دهروهه.
من سهرم داخستبوو، بیرم له قسهکانی زۆربا دهکردهوه، ناکاو شاریکی دووری به بهفر داپۆشراوم هاتهوه یاد، له پیشانگهیهکی پۆداندا،⁴² تهماشای دهستیکی گهرهه له برۆنز دروستکراوم دهکرد، که به (دهستی خودا) بهناوبانگه، دهستهکه نیوهکراوهیه و لهناو له پیدا ژن و پیاویک به شهوق و خوشییهوه له یهک ئالاون.
کچیکی جوان لیم نزیک کهوتهوه و له تهنیشتمدا وهستا، ئەویش به سهرسوورماوییهوه تهماشای ئەو تیکه لیبونه به جۆشوخرۆشه نهرانهیهی ژن و پیاوهکهی دهکرد، کچیکی باریکهلهی شیکپۆش بوو، قژی پر و زهر دباو و چه نهی پتهو و لیوی ناسک بوو، قه لافه تیکی خۆگر و پیاوانه ی هه بوو، من که ههز بهوه ناکهه، له خۆمهوه کهسیک بدوینم، نازانم چی ئەم کاره ی پی کردم، رووم تیی کرد و پیم وت:

- بیر له چی دهکه یتهوه؟
له ژیر لیوهوه به نار هزاییهوه وتی:
- خۆزگه بمانتوانیا هه لیبین!
- بۆ کوئی؟ چار نییه، دهستی خودا له هه موو شوینیکدا ههیه و رزگار بوون نییه، بۆ بهم خۆشهویستییه تاسهره قایل نیت؟

⁴² Rodin (نوگست) په یکه رتاشی گهره ی فرهنسهیی (1840-1917) که له شیوهی ریالست و ئیمپرسیونیستدا مامۆستایهکی به توانا و خاوهنی شاکاری گهره یه. هه ندیک به مایکل ئینجیلوی دهچوینن، له کاره ناو دارهکانی "ئادهم و حوا" و "ماچ" و "دهستی خودا" بیرمه نه ده. -ف-

نا، رهنګه خوښه ویستی مه زنتړین به خته وهری ئه م دنیا به
بیټ، به لئ! رهنګه، به لام من که ئیستا دهستیکی برؤنزی
ده بینم، حه ز به هه لهاتن ده کم.

- واتا تو ئازادیت لا باشته؟

- به لئ.

- ئه ی ئه گهر ئازادبوون ته نیا ئه و کاته بیته دی، که له م دهسته

برؤنزییه وه فه رمان وهر بگرین، ئه وسا چی؟ تو وای دابنی،

که وشه ی خودا ئه و واتا ساده یه ی نییه، که خه لکی عه وام

بو یان داناوه، ئه وسا چی؟

کچؤله که به نیگه رانییه وه لی روانیم، چاوی رهنګی خو له میشییه کی

کانزایی گرتبوو، لیوی وشک و تال بوون، وتی:

- من تینا گه م.

وهک ترسابیت دوور که و ته وه؛ ون بوو. له وساوه ئیتر هیچ کاتیک

نه هاتبو وه بهر زهینی من، به مجوره ئه و کچه له بوونی مندا، له

دووتوی سنګمدا، هه ر به زیندووی مابو وه وه. وا ئیستا، ئه مرؤ، له م

که ناره ته ریکه ی ده ریادا، به رهنګی په ریو و ناله وزارییه وه، له

قوولایی بوونی منه وه هاتبو وه ده ره وه.

وايه، زوربا راستی کرد و من له گه لیدا باشم ره فتار نه کردبوو، ئه م

دهسته برؤنزییه بیانووی چاک بوو، یه که مین پیگه یشتن چاک هاته

پیش و قسه ی خوښه ویستانه مان کرد، ئیمه ده مان توانی ورده ورده بی

ئوه ی به خو بزانی، بکه وینه ئامیزی یه که وه و به ئاسانی له نیو له پی

خودادا بیینه یه ک، کتوپر من له سه ر زهوییه وه په ریمه ئاسمان و ژنی

بیچاره ترسا و رایکرد.

پیره که له شیړ، له حه وشي میوانخانه که ی خاتوو هورتانس خانمدا

که و ته خویندن. ئیستا تیشکی خو ر ته واو سپی و له په نجه ره

بچووکه که وه دههاته ژووره وه. من بهرزه پئی له ناو پیخه فه که مه وه
وه ده رکه وتم.

کریکاره کان، به بیل و قازمه و نویله وه دهگه یشتن، گویم له زوربا
بوو دهستووری ده دانی، ئەو بی ورینگه دان دهستی به کار کردبوو،
ههستت ده کرد به پیره به ریکه ههزی به بهر پرسیاریه تیه.

سه رم له په نجه ره که وه برده ده ره وه و زوربام بینی، وهک چه ته ولێک
له نیوان سی کریکاری لاوازی شرۆله و رهنگه پریوی باریکا
وه ستابوو، وهک فه رمان بدات، دهستی راده دا و فه رمانه کانیشی
کورت و ئاشکرا بوون.

پاشان پشتهملی میردمندالکی گرت، که هه ر منگه منگی ده کرد و به
دوودلییه وه ده چوو ه پیشه وه، به سه ریدا نه راندی:

- ئەگه ر قسه ت هه یه بیلی، به دهنگی ئاشکرا و بهرز بیلی،
چونکه من ههزم له منگه منگ نییه، بو ئەوهی کار بکهیت،
دهبیت خۆت ئاماده بکهیت، ئەگه ر نایکهیت فه رموو بو
چایخانه.

له و کاته دا هورتانس خانم به قژی ئالۆز و روومه تی پفکردووی
بیئارایشته وه، به کراسیکی دهلب و چلکن و ده مپای دریژ و کونه وه،
که به کیشی ده کرد؛ ده رکه وت. وهک گورانیبیژه پیره کان کوکه یهک
گرتی، که دهنگه ناخۆشه که ی هه ر له زه ره ی که ر ده چوو، وه ستا و به
که شوفشینکه وه له زوربای روانی، چاوی لیل بوون، جاریکی تر بو
ئه وهی زوربا گوئی لی بیت کوکییه وه، له کاتیکدا، که به له نجه ولاره وه
که فه لی ده جوولاند، به لای زوربادا تیپه ری، ئەوهنده ی لی نزیک
که وته وه موویه کیان مابوو قۆلی هه راوی کراسه که ی بهر زوربا
بکه ویت، که چی زوربا ته نانه ت بو ته ماشا کردنی رووی وه رنه گیرا،

تیکه‌یه‌ک نان و مشتیک زهیتونی له کریکاریک وهرگرت و هاواری کرد:

- دهی کورینه! خاچیک بکیشن و بابرۆین.

ئهوسا به ههنگاوی فراوان به‌رهو چیاکه پیش تیه‌که کهوت. من لیڤه‌دا باس له کاری کانزا ناکه‌م، چونکه ئه‌مه هه‌وسه‌له‌یه‌کی ده‌ویت که ئیستا نیمه. ئیمه له پال ده‌ریاکه‌دا کوختیکمان له قامیش و بی و تهنه‌که‌ی نه‌وت دروست کرد. له به‌ره‌به‌یاندا زۆربا هه‌له‌ده‌ستا، قازمه‌که‌ی هه‌له‌ده‌گرت، پیش کریکاره‌کان ده‌چوو هه‌ر کانزاکه، ده‌ستی به هه‌له‌که‌ندنی راره‌ویکی تونیلئاسا ده‌کرد، وازی لی ده‌هینا، ده‌ماری خه‌لووزیکی به‌ردینی ده‌دۆزییه‌وه، که وه‌ک پۆنی زه‌یتوون ده‌بریسکایه‌وه، له‌تاو خوشی ده‌که‌وته سه‌ما، به‌لام دوا‌ی چند پۆژیکی تر ده‌ماره‌که ون ده‌بوو، زۆربا له‌سه‌ر زه‌وییه‌که ده‌که‌وته ته‌پوتل، قاچی به‌ره‌و ئاسمان هه‌له‌ده‌نا و به ئاماژه‌ی ده‌ستوپیی نه‌فره‌تی له زه‌وی و زه‌مان ده‌کرد. ئه‌و زۆر به گه‌رمی له‌گه‌ل کاره‌که‌یدا په‌یوه‌ندی به‌ستبوو، ته‌نانه‌ت راره‌ویژی به‌منیش نه‌ده‌کرد، هه‌ر له پۆژه به‌راییه‌که‌نه‌وه هه‌موو دلسۆزی و به‌رپرسیاریه‌تی له‌ منه‌وه چوو‌بووه لای ئه‌و، ئیتر ئه‌و بریاری ده‌دا و کاری به‌ری ده‌خست، من ته‌نیا پاره‌دانم له‌سه‌ر بوو- ئه‌و شته‌ی لای خویشم خراب نه‌بوو- چونکه وام هه‌ست ده‌کرد، که ئه‌و چند مانگه خوشترین پۆژانی ته‌مه‌نی من بوون. به‌لی، به‌له‌به‌رچا‌و‌گرتنی هه‌موو لایه‌نیک، وام‌ده‌زانی به‌خته‌وه‌ریی خو‌م به‌نرخیکی هه‌رزان ده‌کرم. باپیرم- له دایکه‌وه- که له گوندیکی بچووکی کریتدا ده‌ژیا، هه‌موو شه‌ویک چراکه‌ی هه‌له‌ده‌گرت و به‌ناو گونددا ده‌گه‌را، تا بزانیته ئاخۆ به‌ریکه‌وت غه‌ریبیک هاتوو‌ته ناو گونده‌که‌وه، ئه‌گه‌ر که‌سیکی وای بینیا ده‌بیرده ماله‌وه، خواردن و خواردنه‌وه‌ی زۆری ده‌دایه، پاشان

خوی له سهر کورسییه ک داده نیشته، سه بیله دریژه که ی داده گرساند،
رووی له میوانه که ده کرد، که کاتی قهرزدانه وه که ی گه یشتبوو، وه ک
فهرمانی پی بکات ده یگوت:

- ده ی بوم باس بکه.

میوانه که ده یوت:

- چیت بو باس بکه م باوه مستوو یورگی؟⁴³

- پیم بلئ تو چیت و کییت؟ له کویوه هاتوویت، کام شار و

گوندت به چاوی خوت بینووه؟ به کورتی هه موو شتیکم بو

باس بکه. یا ئەللا ده ی. ئیتر میوانه که دهستی پی ده کرد،

له ملاوه ده یبرده ئەولا و راست و دروی به سهر یه کدا

ده ترشاند. باپیرم مژی له سه بیله که ی دها و له سهر

کورسییه که یدا گرمۆله ده بوو، گوئی لی ده گرت و هیدی

هیدی سه فه ره که ی له گه لدا ده کرد.

ئه گهر میوانه که ی به دل با، پیی دهوت:

- سبه ییش لی ره بمینه وه و مهرو، هیشتا زورت پییه بوم

بگپریته وه.

باپیرم هه رگیز له گونده که ی نه چوو بووه ده ره وه، ته نانهت بو کاندی⁴⁴

و کانه ییش⁴⁵ سه فه ری نه کردبوو، ده یوت: "بچم بو ئەوی چی بکه م؟

کاندییه کان و کانه یییه کان هه میشه بی ره دا تیده په رن، کاندی و کانه

خویان سهر به مالدا ده کن و من پیویستم به چون نییه."

منیش ئەمرۆ له م که ناری کریته دا، ئەو شیتییه ی باپیرم په ی ره و ده که م.

43 Maustoyorgi

44 Candia

45 Canee، گرنگترین شاری دورگی کریته، که ده که ویته که ناری به شی باکورده وه. -ف-

منیش میوانیکم پهیدا کردووه، وهکنهوهی به چراوه له دووی گه رابیتیم و دوزیبیتمهوه، ناهیلیم بروات، ئەو بو من زور له شیوی شهویک زیاتر دهکهویت، بهلام دههینیت. من هه موو شهویک، دوای تهواو بوونی کارهکان چاوه رپی دهکه م، به رانه به خوم دایده نیم، پیکه وه شیو دهکهین، پاشان که وهختی قهرزدانهوهی دیت، پیی دهلیم: "دهی بوم باس بکه." پایپه که م پیده که م و گوئی لیده گرم. ئەم میوانه به دنیا دا چاک گه راوه و باش چووه ته ناو رپوخی خه لکییه وه، من له گوئی لیگرتنی تیر نابم، پیی دهلیم: "بوم باس بکه، زوربا! بوم باس بکه." ئیتر که دهست به گیرانه وه دهکات مه کدونیام دیته پیش چاو، چیا و دارستان و لافاو و کومیته چیه کان،⁴⁶ ژنانی زه حمه تکیش و پیاوانی رفته ستوور و به هه یکه ل، هه موویان له و بستوکه جیهی نیوان من و زوربا دا بلاو ده بنه وه، چیا ی ئاتوسیش⁴⁷ به بیستویه ک دیره که ی و جبه خانه و راهیبه ته مبه ل و بیکاره کانیه وه دهرده که ون. زوربا ملی بادها و ئەو کاته ی چیرۆکی قه شهکانی دیری ده گه یانده کوتایی، به پیکه نینه وه دهیوت: "سه روک! خودا له پاشی بارگیر و له پیشی قه شهت بپاریزیت."

هه موو شهویک زوربا به یونان و بولگارستان و کوسته نته نییه دا ده مگیریت، چاو دهنوقینم و دهروانم، ئەو به چاوه بچووکه هه لوئاسا کانیه وه، که زورجار له سه رسامیدا تهواو ده کرانه وه، هه موو بالکان، بالکانی پر له ئاژاوه و ماندووی دیوه، ئەو شتانه ی لای ئیمه ئاسایی بوون و به سانایی به سه ریاندا تیده پهرین، لای زوربا پر له راز و ترسناک بوون. ئەو که ژنیکی ریوار ده بینیت، مات

⁴⁶ کومیته چی: به وانه دهوترا که ئەندامانی به کیتی و نهجومه نهکانی جووتیارانی مه کدونیام بوون، زیاتر به ئەسل بولگاری بوون، له سه رهتای سه دهی بیستدا دژی دهسته لاتی عوسمانیه کان به سه ر یوناندا و بو سوودی ولاته که یان شه ریان ده کرد.

-ف-

و سەرسام دەوەستت و دەپرسیت: ئەمە چ نەینییەکه! ژن چ
بوونەوهریکە که وامان لی بکات سەر بو بینینی گر بدەین؟ من لە تو
دەپرسم ئەمە چییە؟

زۆربا هەر بەو سەرسامییەو بەرانبەر بە پیاویک، درەختیکی
گولکردوو، لیوانیک ئاوی سارد، ئەو پرسیارانە لە خۆی دەکات.
هەموو رۆژیک، هەرچیەک که دەبینت، وا دەزانیت یەکه مجاری
بینینیەتی.

دوینی لە بەردەم کوخته که دا دانیشتبووین، دواي نویشینی لیوانیک
شەراب، زۆربا بە سەرسامییەو رپووی تیکردم و وتی:

- بەراست سەرۆک! بلی بزاتم، ئەم ئاوه سووره چییە؟ قەدی
پیرەداریک لق و گەلا دەردەکات، هیشوووی جوان و ترشی
پێوه ئاویزان دەبیت، ماوه یەک تیدەپەریت، خۆر پنی
دەگەیه نیت، وەک هەنگوینی شیرینی لیدەکات و ئەوسا پنی
دەلین تری، پاشان بە پی هەلیدەشیلن، شیلەکهی دەگرن و
دەیکەنە کووپەو، ئەو شیلەیه خۆبەخۆ پیدەگات و دەگوریت،
لە جەژنی پیروزی (جۆنی سەرخۆش) دا⁴⁸ سەری کووپەکان
لا دەدن، دەبینن شیلەکان بوونەتە شەراب، ئای که سەیرە!
چ پەرچوو یەکه؟ تو لەو شیلە رەنگسووره دەخۆیتەو و
گیانت هیندە گەورە دەبیت، که لە قالبە کۆنەکهی لەشتا جیی
نابیتەو و خودا دەکیشیتە زۆرانبازی. ئەمە چ رازیکه!
سەرۆک! پیم بلی؟

من قسم نه دهکرد، که گویم له قسه کانی زۆربا دهگرت ههستم دهکرد
دنیا پاکیزهیی خۆی نوێ دهکاتهوه، ههموو شته بێنرخ و پواوهکان
جاریکی دی باقوبریقی سهرهتایان بو دیتهوه، ئەو سەرەتایە ی که

⁴⁸ St. John the drinker، مێژووی ئەو پۆژە رێکەوتی (15) ی ئاب دەکات.

له ژیر دهستی خوداوه هاتنه دهرهوه: ئاو، ژن، ئهستیره، نان؛ بهرهو
ئهسله پر له رازه که یان دهبوونهوه و دیسان گهرده لولو له خوداییه که
له ئاسماندا ههلی دهکردهوه.

ههر له بهر ئهوه بوو، که هه موو عهسرانیک له سهر زیخی که نار که دا
را ده کشام، به تاسه وه چاوه ری زور بام دهکرد، ئه وه موو له شی لیته
و خه لووزاوی بوو، به ههنگاوی فراوان و بیحالییه کی زوره وه، وهک
مشکیکی گه وره له ژیر زهوییه که وه دههاته دهره وه، که له دووره وه
دهمینی، له داروباری له شییه وه، له سهری نهوی، یان بهرزییه وه، له
جوولاندنی باسکی دریژییه وه، دهمزانی کاری ئه و پرۆژه چون بووه.

له سه ره تا وه منیش له گه لیدا دهرویشتم و چاودیری کریکاره کانم
دهکرد، هه ولم دها رییه کی تازه بو خوم بدوزمه وه، په یوهندی له گه ل
کاری دهستدا پهیدا بکه م، ئه و بهرژه وهندییه مرو قایه تییه ی له ژیر
دهستدا بوو، بیزانم و حهزی لی بکه م، ئه و تامه خوشه بچیژم، که
ماوهیه کی زور بوو ئاره زوویم دهکرد- ئه وه ی که ئیتر نهک له گه ل
وشه، به لکوو له گه ل مرو قه زیندووه کاندای سه روکاریکم هه بیته-

پلانیکی خه یالیم دهکیشا، که ئه گه ر کاری دهره یانی خه لووزی بهرد
باش بهره و پیشه وه بچیته، کو مه له یه کی تایبه تی دروست بکه م، که
هه موو کاری تییدا بکه ن، هه موو شتیکیمان هه ره وه زی بیته، وهک برا
پیکه وه یهک خوراک بخوین و بهرگیک بپوشین، له می شکمدا
نه خشه یه کی تازه ی دینیم دهکیشا، هه وینی ژیانیکی تازه م داده یینا.

به لام هیشتا بریاری ئه وه م نه دا بوو، که باسی پرۆژه که ی خوم بو
زوربا بکه م، ئه و که منی ده بینی له ناو کریکاره کاندایم و دهچم،
پرسیاریان لی ده که م، له کاره کانیان ده کو لمه وه و هه میشه لایه نیان
دهگرم، زوری پی ناخوش بوو، ته ماشای دهکردم، لیوی ده کرۆشت و
دهیوت:

- سەرۆك! ناچیت سەیریکی دەرەوہ بکەیت؟ دەزانیت دەرەوہ
چ ھەتاویکە!

بەلام من بۆژانی یەکەم سوور بووم لەسەر مانەوہ و نەدەرپۆیشتم،
دەمپرسی، زۆرم قسە دەکرد، دەموویست شتیک لە ژیانى کریکارەکان
بزانم، چەند مندالیان ھەبە، ئەو خوشکانەى دەبوو بە شوویان بەدەن،
لە کەسوکاری پێوہ نەخۆشیان، لە کیشەیان، لە نەخۆشى و
نارەحەتیان.

زۆربا بە تالی و ترشییەکەوہ پێی دەوتم:

- سەرۆك! تۆ ئەوہندە لە ژیانى ئەمانە مەکوڵەوہ، کە دلت پر

بى و زیاد لە پێویست و زیاد لە بەرژەوہندی کارەکەمان
پێیانەوہ پەيوەندیان لەگەلدا پەیدا بکەیت، چونکە ئەوسا لە
ھەلەیان خۆش دەبیت، دەبیت ئەوہیش بزانی، کە ئەگەر وا
بکەیت، ئەوانیش تووشى نەگبەتیەکی گەورە دەبن، کە
سەرۆك توند بیت، کریکار لێی دەترسیت، ریزی لێدەگرن و
کار دەکەن، بەلام کە سەرۆك نەرم و لاواز بیت، ھەوساری
لەسەر دەکەن و رایدەکێشن. تێدەگەیت، سەرۆك؟

بۆژیکى تر، لە خۆرئاوا بووندا، کە دەست لە کار ھەلگیرا، زۆربا
قازمەکەى لە بەر کوختەکەدا فری دا و بە بیزارییەوہ ھاواری
لێھەستا:

- سەرۆك! تکات لێدەکەم خۆت مەکێشە ناو کارەکانەوہ،

ھەرچی من دروستى دەکەم تۆ دەپرۆخینیت. ئەمڕۆ ئەو
قسانە چى بوون بۆت کردن؟ سۆشیالیست و ئەو جۆرە
وێنە، تۆ یان سەرمايەداری؟ یەکیان ھەلبژیرە.

بەلام ئەو ھەلبژاردنە چۆن دەبیت؟ پەرۆشى و ھەزى سادەى من
ئەوہ بوو، کە ئەو دوانە بکەم بە یەك و رێچارەيەك بۆ یەكخستنى

دژه‌کان بدۆزمه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی که له‌م رێیه‌وه هه‌م ژيانی دنیا ده‌سته‌به‌ر بکه‌م و هه‌م به‌خته‌وه‌ریی ئه‌ولایش به‌ ده‌ست به‌ینم. ئه‌م بیره له‌ سالانی پێشووه‌وه، واتا له‌ منداڵیه‌وه له‌ سه‌رمدا بوو. ئه‌وسا هه‌یشتا قوتابی بووم، له‌ گه‌ل هاورێ زۆر نزیکه‌کاندا کۆمه‌له‌یه‌که‌مان به‌ ناوی (ئه‌نجومه‌نی هاورێکان) هه‌وه⁴⁹ دروست کردبوو، واتا ناویک بوو خۆمان لێمان نابوو. هه‌موومان له‌ ژوورێکی ده‌رکه‌داخراوی مندا کۆ بووینه‌وه، سویندمان خوارد هه‌تا ماوین خه‌بات له‌ دژی نایه‌کسانی بکه‌ین. له‌ کاتی سویندخواردندا هه‌موو ده‌ست له‌ سه‌ر دل فرمیسیکی درشت به‌ چاوماندا هاته‌ خواره‌وه، ئه‌مه‌ ئایدیایه‌کی ته‌واو منداڵانه‌ بوو، قور به‌ سه‌ر ئه‌و که‌سه‌یش، که‌ گویی لێمان بایه‌ و پیکه‌نیبایه‌. ئیستا که‌ ده‌بینم له‌ ئه‌ندامانی ئه‌و ئه‌نجومه‌نه‌، بوونه‌ته‌ پزیشکی ساخته‌چی و پارێزه‌ری سووک و چه‌قال و به‌قال و سیاسه‌تمه‌داری درۆزن و رۆژنامه‌وانی بچووک؛ دل‌م ده‌گوشریت. له‌وه‌ ده‌چیت ئاووه‌ه‌وای ئه‌م ده‌قه‌ره‌ وشک و ناسازگار بیت، بۆیه‌ به‌نرخترین تۆوی تیدا نارویت، یان له‌نیو درکودالدا ده‌مریت. من ئه‌م‌رۆ چاک ئه‌وه‌ ده‌بینم، که‌ هه‌یشتا عاقل نه‌بووم، سوبحانه‌للا، وایش هه‌ست ده‌که‌م که‌ ته‌واو ئاماده‌م نمایشیکی دۆنکیشۆتانه‌ بکه‌م.

رۆژانی یه‌کشه‌ممان وا خۆمان ریکه‌ده‌خست، که‌ دوو لاوین و ده‌مانه‌وێت زه‌ماوه‌ند بکه‌ین، ریشمان ده‌تاشی، کراسیکی تازه‌ی سپیمان له‌به‌ر ده‌کرد و نزیکه‌ عه‌سر ده‌چووینه‌ لای هورتانس خانم. ئه‌و رۆژانی یه‌کشه‌ممان مریشکیکی بۆ سه‌ر ده‌برین، سی قۆلی داده‌نیشتین و ده‌ستمان به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ ده‌کرد، پاشان زۆربا ده‌سته‌ درێژه‌کانی ده‌نانه‌ سه‌ر سنگه‌ پر له‌ به‌ره‌که‌ته‌که‌ی ئه‌و

⁴⁹ Friendly society، ئه‌م ناوه‌ له‌ (ئه‌نجومه‌نی هاورێکان) سالی 1821 وه‌رگره‌رابوو، که‌ په‌نگی بۆ شوپشی

یونان پشت بۆ ئازادی به‌ده‌سته‌پێنانی و پرگاریبون له‌ داگرکه‌رانی عوسمانی. -ف-

ژنه دلسۆزه و مه مکی دهگرت، که شهویش دهگه یشت، ئیمه دهگه پراینه وه کوختی که نار ده ریاکه مان. ژیان له دیدی ئیمه دا ساره بوو، پر بوو له نیازی پاک و کۆن، وهک خودی هورتانس خانمی پیر، زۆر خوش و دللاوین بوو.

له یهک لهو یهکشه ممانه دا، که لهو میواندارییه سه خاوه تمه ندانه یه دهگه پراینه وه، بریارم دا له گه ل زۆربادا قسه بکه م و نه خشی کاره کانمی پی بلیم.

ئهو به سه رسامیییه وه ده می دا پچرپیوو، پیی به جهرگی خویدا نابوو تا گوئی له هه موو قسه کانم بگریت، هه ندیکجار سه ره زله که ی ده له قاند، هه ره له سه ره تای قسه کانمه وه مه ستیییه که ی ره وییه وه و هاته وه سه ره خوئی.

که لیبوومه وه، به تووره ییییه وه دوو. سی تاله مووی له سمیلی ده رکیشا و وتی:

- سه روک! داوای لیبووردنت لی ده که م، من پیم وایه میشکی

تو هیشتا ده له مه یه و خوئی نه گرتوو، ته مه نت چه نده؟

- سیوپینج سال.

- ئا... که واته تازه خوئی هه ره ناگریت.

ئه مه ی وت و دایه قاقای پیکه نین، من زۆر دلگران بووم و هاوارم لی کرد:

- واتا تو بروات به مروف نییه؟

- خوت بیحه و سه له مه که، سه روک! نا، من بروام به هیچ

شتیک نییه، نه گه ر بروام به مروف هه با، بروام به خودا و

بروام به شه یتانیش ده بوو، ئه مه یش خوئی مه سه له یه که،

سه روک! نه گه ر واییت هه موو شته کان تیکه ل پیکه ل ده بن،

ئه مه یش ده رده سه رییه کی زۆرم بو دروست ده کات.

بیدنگ بوو. شهوکلاره که ی له سهری داکنه. به رکهه ستاوییه وه
سه ری خوراند و دیسان که وته وه راکیشانی مووه کانی سمیلی، وه ک
برپاری دابیت هموو سمیلی هه لکه نیت. دهویست شتیک بلیت و
دهیگیرایه وه، به لاچاو ته ماشای کردم، دیسان سهیری کردم وه،
ئه مجاره یان وه ک قیروسیای کردبیت، ته واو به رکه وه داره که ی
دهستی به به رده کاندای کیشا و به دهنگی به رز وتی:

- مروّف گیانله به ریکی درنده یه، درنده یه کی گوره، وا دیاره تو
ئه مه نازانیت، چونکه تو هموو شتیکت ئاسان به سهردا
تیپه ریوه، لی ئه مه له من بپرسه، من پیت ده لیم مروّف
درنده یه، ئه گهر خراپه ی له گه لدا بکهیت، ئه و ریزت لیده گری
و لیت ده ترسیت، خو ئه گهر چاکه ی له گه لدا بکهیت، چاوت
هه لده کولیت.

سه روک! خوّت له خه لکی ته ریک بگره و پرویان زور
مه ده ری، پیمان مه لی هموو یه کسان و مافیان وه ک یه که،
ده نا پیشیلی مافی خودی خوّت ده که ن، نانه که ی خوّت لی
ده دزن و له برساندا ده تکوژن. خوّتیان لی که لaxe، سه روک!
ئه وه ییش بزانه که من چاکه ی توّم ده ویت.

دلگران و نائومید به سهریمدا خوری:

- که واته تو بروات به هیچ نییه؟
- نه! من بروام به هیچ نییه. ده ته وی چهند جار ئه مهت بو
بلیمه وه؟ من بروام به هیچ شتیک و هیچ که سیک نییه جگه
له زوربا، نه ک له بهر ئه وه ی زوربا له هه موویان چاکتره، نا،
به هیچ جوړیک، قهت وا نییه، ئه ویش درنده یه، به لام بویه من
بروام به زوربایه چونکه تاقه که سیکه گوی له مستم بیت،
ته نیا که سیکه باش بیناسم، ئه وانی دی تارمایین، من به

چاوی زۆربا دەبینم و بە گوئی ئەو دەبیستم و ریخۆلهی
ئەو هەرس دەکەم، باقییەکەیی دی، وەک پیم وتیت هەموو
تارمایی، که من مردم هەموویان دەمرن و دنیای زۆربایش
بە یەكجاری ویران دەبیت.

بە پلاریکی گالته ئامیزه وه پیم وت:

- تۆ کابرایه کی خۆپه رستیت، قسه کانت ئەوه دەرده خەن!

- خەتای من نییه، سەرۆک! ئەمه واقیعه، من پاقله م خواردوه

و ناچارم باسی پاقله بکه م، زۆربام و زۆربایانه قسه دهکه م.

من هیچم نهوت. ههستم کرد و تهکانی زۆربا وەک لیّدانی قامچی پیمدا

دەچزین. ئافه رینی ئەو توانایه پیم کرد، که ئاوها به راشکاوی مروّفی

تا ئەو رادهیه سووک کرد، که چی له هه مان کاتدا ئەمه نده په رۆشی

ژیان و کارکردن بوو له گه لیاندا، به لام من، یان ده بوو وەک

خوداپه رسته کان بچمه خه لوه ته وه، یان به وپه ری ده سترکرد مروّقه کان

برازینمه وه تا بتوانم له گه لیاندا هه لکه م.

زۆربا ئاوری دایه وه و ته ماشای کردمه وه، له بهر جریوهی

ئه ستیره کاند، ده میم بینی، که پیکه نین تا په ناگوئی کشاندبووی،

یه کسه ر وه ستا و وتی:

- سەرۆک! لیم زویر بوویت؟

گه یشتبووینه کوخته که، زۆربا به خوشه ویستی و نیگه رانییه وه

سه یری کردم، من وه لامیم نه دایه وه، هه ستم کرد منیش بیرم له گه ل

زۆربادایه و که چی دلم ناهیلت، ده یه ویت خوی بهاوئته دهره وه، له

دړنده هه لبیت و رییه کی تر بو خوی بکاته وه. وتم:

- زۆربا من ئەمشه و خه وم نایه ت، تۆ برۆ بنوو.

ئه ستیره کان ده یان جریواند. ده ریا هه ناسه ی هه لده کیشا و

گوئچکه ماسییه کانی ده لسته نه وه. گوئئه ستیره یه ک چرا چکوله

عاشقانه که ی ژیر سکی داگرساندبوون. پرچی شهو شهونمی لی دهتکا.

من له سهر دهم که وتبووم و بی ئه وهی بیر له هیچ بکه مه وه کر بووم. له گه ل شهو و ده ریادا بوومه یهک، هه ستم کرد رۆحم بوو هته گولئه ستیره یهک و چرا بچووکه سهوز و ئالتوونیه که ی داگرساندووه، له سهر زهوییه شیدار و تاریکه که دانیشتووه و چاوه پروانه.

ئه ستیره کان له سه فهدا بوون، سته کان تیده په رین، که هه ستم، بی ئه وهی بزانه چۆن، ئه و دوو کاره ی، که ده بوو له و که نارهدا به ئه نجامی بگه یه نم، به ته وای له می شکمدا نه خشیان به ستبوو. یه که میان هه له اتن بوو له بودا، خۆر زگار کردن له خه مه میتافیزیکیه کان و رزگار کردنی رۆح له دوودلی و بیهووده یی. دوه میان، هه ر له ئیستاوه، خۆبه ستنه وه یه کی قوول و راستوره وان بوو، به خه لکه وه.

به خۆم وت: "رهنگه هیشتا کات به به ریه وه مابیت."

امانگ هیشتا کات
به ریه وه مابیت
21/09/2015
11:17 AM
Sulaiman, Baku.

بما وجدته في بعض النسخ من قوله تعالى
وَمَنْ يَخُذْ أُمَّةً مِنْكُمْ فَيَمَسُّهَا بِالْمَالِ
الَّذِي كَسَبَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَلْفَافًا
مِنْهَا يُغْوِي عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَمَا لِلظَّالِمِينَ
شُرَكَاءُ وَلَا لِلظَّالِمِينَ عَلَيْهِمْ عِقَابٌ
يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الْمَالِ وَالظَّالِمِينَ عَلَيْهِمْ عِقَابٌ أَلِيمٌ
وَالَّذِينَ يَخُذُوا أُمَّةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَيَمَسُّوا مِنْهُم مِمَّا كَسَبُوا فَالَّذِينَ
يَفْعَلُوا ذَلِكَ مِنْهُمْ قُلُوبُهُمْ
مُغْوًى فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ
وَالَّذِينَ يَخُذُوا أُمَّةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَيَمَسُّوا مِنْهُم مِمَّا كَسَبُوا فَالَّذِينَ
يَفْعَلُوا ذَلِكَ مِنْهُمْ قُلُوبُهُمْ
مُغْوًى فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ

بما وجدته في بعض النسخ من قوله تعالى
وَمَنْ يَخُذْ أُمَّةً مِنْكُمْ فَيَمَسُّهَا بِالْمَالِ
الَّذِي كَسَبَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَلْفَافًا
مِنْهَا يُغْوِي عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَمَا لِلظَّالِمِينَ
شُرَكَاءُ وَلَا لِلظَّالِمِينَ عَلَيْهِمْ عِقَابٌ
يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الْمَالِ وَالظَّالِمِينَ عَلَيْهِمْ عِقَابٌ أَلِيمٌ
وَالَّذِينَ يَخُذُوا أُمَّةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَيَمَسُّوا مِنْهُم مِمَّا كَسَبُوا فَالَّذِينَ
يَفْعَلُوا ذَلِكَ مِنْهُمْ قُلُوبُهُمْ
مُغْوًى فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ
وَالَّذِينَ يَخُذُوا أُمَّةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَيَمَسُّوا مِنْهُم مِمَّا كَسَبُوا فَالَّذِينَ
يَفْعَلُوا ذَلِكَ مِنْهُمْ قُلُوبُهُمْ
مُغْوًى فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ

بما وجدته في بعض النسخ من قوله تعالى
وَمَنْ يَخُذْ أُمَّةً مِنْكُمْ فَيَمَسُّهَا بِالْمَالِ
الَّذِي كَسَبَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَلْفَافًا
مِنْهَا يُغْوِي عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَمَا لِلظَّالِمِينَ
شُرَكَاءُ وَلَا لِلظَّالِمِينَ عَلَيْهِمْ عِقَابٌ
يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الْمَالِ وَالظَّالِمِينَ عَلَيْهِمْ عِقَابٌ أَلِيمٌ
وَالَّذِينَ يَخُذُوا أُمَّةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَيَمَسُّوا مِنْهُم مِمَّا كَسَبُوا فَالَّذِينَ
يَفْعَلُوا ذَلِكَ مِنْهُمْ قُلُوبُهُمْ
مُغْوًى فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ
وَالَّذِينَ يَخُذُوا أُمَّةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَيَمَسُّوا مِنْهُم مِمَّا كَسَبُوا فَالَّذِينَ
يَفْعَلُوا ذَلِكَ مِنْهُمْ قُلُوبُهُمْ
مُغْوًى فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ

"ئاپۇ ئانا گنووستى، كويخاي گوند سلاوتان ليدەكات، داواتان ليدەكات ئەگەر پيتان خوش بيت، بۇ نانى نيودرۇ بفهرموونه مالىان. ئەمرو بەيتالېك بۇ بەرازخەساندن ديتە ناو گوندهوه، كيرامارولىوي⁵⁰ ژنى كويخا گونى بەرازتان بۇ چاك دەكات، ئيوهيش بە بۇنەي جەژنى لەدايكبوونى ميناى⁵¹ نەويانەوه، پيروزابييان ليدەكەن."

چوون بۇ مالى گوندشينيكي كرىتى، بەراستى تاموچيژيكي تايبەتى خوى ھەيە. لەوي ھەموو ئەو شتانەي دەورو بەرتان: زۇپا، چرازەيت، گۆزە و گلېنە ريزكراوہكانى خوار ديوار و ميز و چەند كورسى و ئەو گۆزە ئاوه ساردەي، كە لاي چەپتەوه لەناو ديوارەكە داندراوہ؛ ھەموو ئەمانە نيشانەي بابسالارين. بە دارەپراكانەوه گورزەي بەھى و ھەنار و گيا بۇنخوشەكانى وەك گولەمريەم، نەعنا، پونگە، گەلاپەژم و جاترە ھەلواسرابوون.

لە ناوہوۋەيشدا، بە سى - چوار پلەپەيژە دەگەيتە ژوورىكى سەرەوه، تەختىكى بەرزى نووستنى ليداندراوہ، لە سەرۋويەوہ پەيكەرى قەدىسەكان و مۇمىك، كە ھەميشە دەسووتيت، مالەكە لە چۆل دەچيت، كەچى ھەموو پيوستىيەكى تىدايە، چونكە مروقى راست بە شتى كەميش قايە.

Kyra Maroulio ⁵⁰

Minas ⁵¹

ئەو رۆژە خۆش و خۆرى پايىزىش زۆر دلگىر بوو. ئىمە لە بەردەمى مالهەدا، لە باخچەيەكى گوندىيانە و لەژىر دارىكى بەرگرتووى زەيتوندا دانىشتىن. لە نىوان گەلا زيويىيەكانەو، دەريا ھىور و لەسەرخۆ، لە دوورەو دەبرىسكايەو، گەوالە ھەورەكانىش بەسەرماندا تىدەپەرىن، جارىك بەرى خۆريان دەگرت و تاويك دەيان كردهو، دەتوت زەوى جارىك ھەناسەى شادى و تاويك ھەناسەى خەمگىنى دەدات.

لە دواينى باخچەكەدا، لەنيو چەپەريكى بچووكدا، بەرازيكى تازەخەسىندراو لەتاو ئازار دەينالاند و گوئى كەر دەكردين. بۆنى گونى برژاوى سەر پشكۆكان دەرژايە نيو لووتمانەو. باسوخواسمان لە بارەى شتە ھەمىشەيىيەكانى ھەك دەغلودان و رەز و بارانەو بوو. ئىمە ناچار بووين ھاوار بكەين، چونكە كوئىخا گوئى گران بوو، ھەك خۆى دەيوت "گوئىيەكى زۆر لەخۆبايى" ھەيە. ژيانى ئەم پىرەكرىتييە ھەك درەختى نيو دەربەنديك، كە لە پەنايەكى بانەگردا روابىت، راستورەوان و ھىور پىگەيشتبوو؛ لەدايكبوون، گەورەبوون، ژنھىتان، مندال و نەوئەخستەنەو، كە ھەنديكيان مردبوون و ئەوانى دى مابوون. بەھەر حال... خاوەن ھەچە و ميراى خۆى بوو.

كرىتييە پىرەكە، كەوتە يادكردەنەو ھى زەمانى كۆن و سەردەمى توركانى عوسمانى، قسەكانى باوكى دەوتنەو و ئەو پەرچووانەى ئەوسا رويان دابوو، چونكە مرۆقى ئەوسا لە خوداترس و ئيماندار بوون، دەيوت:

- بروانن! ھەر خۆم، ئاپۆ ئاناگنووستى، كە ئىستا لەگەلتاندا دەدويم، من بە پەرچوو لەدايك بووم، بەلى! بە پەرچوويەك، ئەگەر بۆتانى بگيرمەو ھە چۆن بوو، سەيرتان لىدیت و دەلین

سوبحانه لالا و دهچنه دیری مریه می پاکیزه وه و مؤمیکی بو
داده گرسیتن.

ئنجا نیشانه یه کی خاچی کیشا و له سه رخو و به دهنگیکی خوش
دهستی به گیرانه وه کرد:

- له و سه رده مه دا، ژنیکی تورکی دهوله مه ند له گونده که ماندا
هه بوو، نه فره تی لیبت. پوژیک ئه و نه فره تلیکراوه ئاوس بوو،
کاتی مندالبوونی گه شت، له سه ر ته ختیکی دارین خه وان دیان
و سی شه وانه پوژ وه ک مانگا بوړاندی، به لام منداله که ی هر
لینه بووه وه، ژنیکی ناسیاوی- ئه ویش هر به نه فره ت بیت-
ئاموژگاری کرد که: "زه فه رخانم! تو ده بیت هاوار له
دایکه مریه م بکه یت تا فریات بکه ویت." دایکه مریه م ناویکه
تورکه کان به مریه می پاکیزه ی ده لین. ئه م دیله سه که تورکه،
زه فه رخانم، وه ک مانگا بوړاندی که: "من هاوار له و بکه م؟
حاشا، مردنم له و کاره پی چاکتره." به لام ژانی ژنه که تا
دههات زیاتر ده بوو، هر به و جوړه شه ورپوژیکی تر مایه وه،
هر دهینالاند و منداله که ی لینه ده بووه وه، چی بکات؟ ئیتر
به رگی ئه و هه موو ئازاره ی نه گرت و ناچار هاواری کرد:
"دایکه مریه م! دایکه مریه م!" به دبخته تا تینی تیداوو هاواری
ده کرد، به لام نه ژانی له کول ده که وت و نه مندال
ده رده که وت. ئه وسا ژنه ناسیاوه که پی وت: "رهنگه ئه و له
زمانی تو نه گات، چونکه له وه ده چیت زمانی تورکی نه زانیت،
هر به ناوی مه سیحی خویه وه بانگی بکه." ئنجا
دیله سه که که بانگی کرد: "ئه ی پاکیزه ی پومیان! ئه ی
پاکیزه ی پومیان!" وه لی نه فره ت له شه یتان، ئه مجاریش
ئازاره که ی زورتر بوو، ژنه ناسیاوه که ی پی وت:

"زهفه رخانم! تو وهك ئەو دهيه ويٽ وای بانگ ناكه يت، بۆيه نايه ت به دهنگته وه." ئنجا ديله سه گه كافر هكه، كه خۆي له مه ترسي دا بيني، له دله وه هاواري لئي كرد: "ئه ي پاكيزه ي پيرو ز!" هه ر ئەوه نده و ئيتر مندا له كه وهك مارماسي له دامينييه وه داخزييه خواره وه.

ئه مه له رۆژيكي يه كشه ممه دا روي دا. له يه كشه ممه ي داها تو دا دا يكي شم ژاني مندا لبوون گرتي، ئەو داماو ه زور ئازاري كي شا و نالاندي، ئەويش هاواري كرد: "ئه ي پاكيزه ي پيرو ز! ئه ي پاكيزه ي پيرو ز!" به لام هيچ هه والي ك له مندا لبوون نه بوو. باوكم له ناوه راس تي هه وشه كه دا، له سه ر زه وييه كه دانيش ت بوو، ئەمه نده خه مبار بوو نه يده تواني شتي ك بخوات، يان بخواته وه، دلي له پاكيزه ي پيرو ز ئيشابوو، ده يوت: "ده بينن! جاري پيشوو ئەو ديله سه گه، زه فه ر خانم، هاواري ئەو مه زنه ي كرد و يارمه تي لئي ويست، ئەو زوو به ده نكييه وه هات و مندا له كه ي لي كرده وه، كه چي ئيستا..." رۆژي چواره م ئيتر باوكم خۆي بو نه گيرا، بي سيودوو شه نه كه ي هه لگرت و چوو بو دي ري پاكيزه ي شه هيد - سي به ري له سه رمان كه م نه بيت - كه گه يشته ئەوي، هيند تووره بوو بي ئەوه ي نيشانه ي خاچ بكيشي ت چووه ناو دي ره كه وه، ده ركه ي له سه ر خۆي داخست، به رانه ر به په يكه ره كه ي پاكيزه وه ستا و هاواري لئي كرد: "ده ي بيلي، ئه ي پاكيزه ي پيرو ز! بي گومان كريني وي⁵² ژنم ده ناسي ت، كه هه موو شه ويكي يه كشه ممان زه يتي بو ده يني ايت و چراكاني داده گرساندي ت، ئەو ژنه ي من، كريني و، وا سي شه وان ه رۆژه

ژان دەیگری و هاوار له تو دەکات، وانا تو گویت له دەنگی نییه؟ دیاره کەرپیت وا نایژنەوێت، خۆ ئەگەر له باتی ئەو دیلەسەگینکی وەک زەفەرخانم، یان یەکی دی با لەو ژنە تورکە پیسانە، تو بۆ فریاکەوتنی ملی خۆت دەشکاند، بەلام بۆ ژنەکە ی من، کە مەسیحییەکی ئیماندارە، تو کەر بوویت و گویت له دەنگی نییه، چاکە! خۆ ئەگەر پاکیزە ی پیروژ نەبوویتایە بەم شەنە ی دەیبینیت، دەرسیکی چاکم دادەدایت.

ئەمە ی وت و بی ئەوە ی سەر دانەوێنیت رووی بەرەو دەرەو وەرگیزا، بەلام لەو کاتە دا دەنگی چرکە چرکێک له پەیکەرەکە ی مریە مەو و هات، دەنگە کە ئەمە ندە توند بوو دەتوت خەریکە پەیکەرە کە لێک بکاتە وە. پەیکەری قەدیسەکان، کە بیانە ویت پەرچوو یە ک بنوینن دەنگیکی وایان لێهەلدەستیت. من بۆ یە ئەمە دەلیم تا ئەگەر نایزانن فیری بین، باوکم زوو هەستی راگرت، گەرایە وە، کە و تە سەر ئەژتو، نیشانە ی خاچی کیشا و هاواری کرد: "ئە ی پاکیزە ی پیروژ! من بەرانبەر بە تو گوناحم کرد، قسە ی زۆر پرۆپوچم کرد، کە نە دەبوو بیکەم، تو بە گەرەیی خۆت لیم قبوول بکە."

هەر کە باوکم گەیشتە وە ناو گوند، مزگینیان دایە کە: "پیروژبیت، گۆستاندی! ژنە کە ت کۆری بوو." ئەو کۆرە من بووم، ئاناگنووستی پیر، بەلام من هەر له دایکبوونە وە گویم گران بوو، چونکە باوکم سووکایەتی بە پاکیزە ی پیروژ کردبوو؛ پێی وتبوو گوئی کەرە.

بیگومان پاکیزه‌ی پیروژ و تبووی: "ئا، به‌راست، هەر ئاوها؟
زۆر چاکه، کهمیک سه‌بر بکه، بۆ ئەوه‌ی بزانیته کوفرکردن
واتا چی! من کورەکه‌ت که‌ر ده‌که‌م."

ئاپۆ ئاناگنووستی خاچی کیشا و وتی:

- ئیستا ئەمه‌ گرنگ نییه، سوپاس بۆ خودا، چونکه‌ ئەو مه‌زنه
ده‌یتوانی کویر، یان گهلۆر، یان قه‌موورم بکات، یان- خوا
نه‌خواسته- بیکردمایه‌ به‌ کچ، ئەمه‌ هیچ نییه، من به‌رانبه‌ر به
گه‌وره‌ییی ئەو سه‌ر داده‌نه‌وینم.

لیوانه‌که‌ی پر کرد، له‌گه‌ل به‌رزکردنه‌وه‌ی لیوانه‌که‌ی خۆیدا، دیسان
وتی:

- سیبه‌ری خودامان له‌سه‌ر که‌م نه‌بیته.

وتم:

- به‌خۆشیت، ئاپۆ ئاناگنووستی! هیوادارم سه‌د سال بژی و
نه‌وه‌ی نه‌وه‌کانت ببینیت.

پیره‌مێرد لیوانه‌که‌ی خۆی یه‌کژهمی هه‌لدا، سمیلێ پاک کرده‌وه و
وتی:

- نا کورم! ئیتر به‌سه. من نه‌وه‌ی خۆم دیوه و ئەوه‌نده بۆ
من به‌سه. من، هاوڕییان! ئیدی پیر بووم. ئیتر که‌مه‌رم شل
بووه، ناتوانم هیچ کاریک بکه‌م، ئەگه‌رچی هیشتا له‌ هه‌وه‌س
نه‌که‌وتووم، به‌لام ناتوانم منداڵ بخه‌مه‌وه، بۆیه‌ ژیان به‌ چ
ده‌ردیکم ده‌خوات؟

جاریکی تر په‌رداخه‌که‌ی پر کرد. له‌ پشتینه‌که‌ی پشتی، گوێز و
هه‌نجیری وشک، که‌ به‌ گه‌لای غار پیچرابوونه‌وه‌ ده‌رهینا و
به‌سه‌رماندا به‌شی کرد، دیسان وتی:

- من هه رچیه کم هه بوو داومه ته منداله کانم، ئیستا ئیمه هه ژار و دهستکورتین، به لئ هه ژاری و نه داری، به لام من دهرده دل ناکه م، خودا گه وره یه و فریاد پر سه و خاوه نی هه موو شتی که. زوربا به گوئی پیره میردا قیژاندی:

- باشه، ئاپو ئاناگنووستی! رهنگه خودا هه موو پیوستیه کی لابیئت، به لام به ئیمه چی؟ ئهو پیره پیسکه یه هیچ به ئیمه نادات.

کوئخا ناو چاوی گرژ کرد و به توور په ییه وه وتی:

- ئه م قسه یه مه که، هاوړی! قسه به خودا مه لئ، ئه و داماو هیش چاوی له دهستی ئیمه وه یه.

له و کاته دا، دایکه ئاناگنووستی، هیور و بیدهنگ، له ده فریکی گلیندا، گونی به رازه که و گوزه یه کی مسی گه وره ی شه رابی به ژووردا کرد، هه مووی له سه ر میزه که دانا و له شوینی خویدا وه ستا، وه ک خاچ دهستی له سه ر سنگی دانا و سه ری نه وی کرد.

من له لایه که وه بیژم له مجوره خواردنه ده هاته وه و له لایه کی تره وه شه رمم له نه خواردنی ده هات. زوربا به لاچاویک ته ماشای کردم، زهرده خه نه یه کی شه یتانانه ی کرد و وتی:

- ئه مه به تامترین گوشته، سه روک! پیئت ناخوش نه بیئت.

ئاناگنووستی پیر زهرده یه کی هاتی و وتی:

- راست ده کات، تو تا قی بکه وه، هه ر له مؤخ ده چیئت. که

شازاده جوړج- خودا لیی خوش بیئت- بو دیده نی دیره که

هاته سه ر شاخ، قه شه کان خواردنیکی شاهانه ی گوشتیان بو

هه موومان ئاماده کرد، ته نیا قاپیک سوپیان بو شازاده دانا،

شازاده به که وچکه که ی دهستی، که وته سه روبن کردنی

سوپه که، به سه رسامیه وه پرسی: "ئه مانه لو بیان، لوبیای

سپی؟" سه‌رۆکه پیره‌که‌ی دیر پئی وت: "بخۆ، شازاده! بخۆ، پاشان بۆت باس ده‌که‌م." شازاده دوو- سنی که‌وچکی لی چیشته، چی له قاپه‌که‌دا بوو، خواردی و ده‌مولیوی لسته‌وه، دیسان پرسییه‌وه: "ئه‌م خۆراکه‌ چاکه‌ چی بوو؟ چ لۆبیا‌یه‌کی به‌تام بوو، هه‌رده‌توت مۆخه‌." سه‌رۆک‌دیر به‌ پیکه‌نینه‌وه پئی وت: "نا، شازاده! ئه‌وه لۆبیا نه‌بوو، ئی‌مه هه‌موو که‌له‌شیره‌کانی ئه‌م ناوه‌مان خه‌ساندبوون."

پیره‌میرد پیکه‌نی و به‌ چنگاله‌که‌ی ده‌ستی پارچه‌یه‌کی له‌ گونی به‌رازه‌که‌ هه‌لگرت و وتی:

- ئه‌مه‌ خواردنی شاهانه‌یه، ئاده‌ی ده‌مت بکه‌وه.

من ده‌مم کرده‌وه؛ ئه‌و تیکه‌که‌ی تیئاخنی.

دیسان لیوانه‌کانی پر کرده‌نه‌وه، ئی‌مه به‌ خوشیی له‌دایکبوونی نه‌وه‌که‌یه‌وه خواردمانه‌وه، چاوی باپیره‌ گه‌شایه‌وه، لیم پرسی:

- مامه‌ ئاناگنووستی! تو چه‌ز ده‌که‌یت نه‌وه‌که‌ت بیته‌ به‌ چی؟ بیلئ تا بۆی بخوازین.

- من چیم بویت، کورم؟ باشه‌ ده‌مه‌ویت ری راست بگریته، پیاویکی چاک و باوکیکی باش بیت بۆ خیزانه‌که‌ی، ئه‌ویش منداڵ و نه‌وه‌ بخاته‌وه و یه‌ک له‌ منداڵه‌کانی له‌ من بچیت، تا کاتیک که‌ پیره‌میرده‌کان لی بروانن، بلین: "بروانه‌! چه‌ند له‌ ئاپۆ ئاناگنووستی ده‌چیت، خودا لی خوش بیت، چ پیاویکی چاک بوو!"

بی ئه‌وه‌یش که‌ ته‌ماشای ژنه‌که‌ی بکات وتی:

- ماروولیا! ماروولیا! وه‌ره‌ گۆزه‌که‌ پر بکه‌وه له‌ شه‌راب.

له‌و کاته‌دا، ده‌رکه‌ی چه‌په‌ره‌که‌ به‌ توندی کرایه‌وه، به‌رازه‌که‌ به‌ مره‌م خۆی خسته‌ باخچه‌که‌وه، زۆر با به‌زه‌یی پیدا هاته‌وه و وتی:

- بهسته زمانه ئازاری ههیه...

پیره ی کریتی، به دهم پیکه نینه وه وتی:

- بیگومان ئازاری ههیه، ئەگەر وایان له تو بکردایه ئازارت
نه ده بوو؟

زۆر با به کورسییه که ی ژیر خۆیدا کیشا و له ژیر لیوه وه به ترسه وه
وتی:

- دهمت داخه، پیره ی کهر!

به رازه که به پیش ده ماندا هاتو چۆی ده کرد و به رکه وه لی
ده روانین، ئاپۆ ئاناگنووستی به خوماری ئه و تۆزه شه رابه وه، که
خوارد بوو یه وه، وتی:

- له وه ده چیت ئەم ئازە له زانیبیتی که ئیمه گونی ئە و ده خوین.
به لام ئیمه له سه رخۆ و هیور ده مانخوارد و شه رابی سوورمان
ده نووشی. له نیو چله زه یتوونه نوقره یییه کانه وه ته ماشای ده ریامان
ده کرد، که هیشتا له بهر تیشکی خۆر ئاوادا، به ته واوی رهنگی گولی
گرتبوو.

*

که تاریکی دا که وت، ئیمه له مالی کوپخای دی به ده رکه وتین. زۆر با،
که ئە ویش مه ست و شادمان بوو ئاره زووی قسه ی هاتبوو، وتی:

- سه روک! پیڕی ئیمه چیمان وت؟ وهک خۆت ده توت
ده ته ویت بیری خه لکی رووناک بکه یته وه، چاو و گوئیان
بکه یته وه، زۆر باشه، فه رموو چاو و گوئی مامه ئاناگنووستی
بکه ره وه! به چاوی خۆت بینیت ژنه که ی له به رده میدا چی
ده کرد و چۆن وهک سه گیک چاوه ری فی فه رمانی خاوه نه که ی
بیت، له سه ر پی وه ستا بوو؟ ده برو پییان بلی ئە مه زولمه،

مروڤ خهريكي خواردني پارچه يهك گوشتي بهراز بيت، كه
 هيشتا بهرازه كه زيندووه و به بهرده ميديا ديت و دهچيت و
 هاوار دهكات، يان ژنيش وهك پياو مافي يهكسانبووني ههيه،
يان گه مژهيي ئه و مروڤهي، كه خوئي خهريكه له برساندا
دهمريت و كه چي سوپاسي خودا يهك دهكات، كه هه موو
شتيكي ههيه! ئه م ئاپو ئاناگنووستييه بهدبهخته له م قسه و
رئينمايييه بيواتايهي تو چ كه لكيك وهرده گريت؟ تو جگه له
دهرديسه ري هيچ بو ئه و دروست ناكهيت، چي به دا يهك
ئاناگنووستي دهبريت؟! جگه له نانه وهي شهر له نيوان
خيزانه كه دا؟ مريشك دهيه ويته بيته كه له شير و ئه وسا
خيزانه كه تيك بهر بين، سه روڤكا! واز له و خهلكه بهينه به
حالي خو يانه وه چاو و گو ييان مه كه ره وه، ئه گهر تو چاو و
گو ييان بكه يته وه، ئه وان له بهدبه ختي خو يان زياتر چي
دهبينن؟ وازيان لي بهينه به خه ونه كاني خو يانه وه.

كه ميك بيدهنگ بوو. سه ري خوراند. بيري كرده وه. ديسان كه وته وه
 قسه:

- مه گهر ئه وكاته ي...
  - مه گهر كام كاته ي؟ بيلي.
  - مه گهر ئه وكاته ي كه چاوه كانت كردنه وه دنيا يه كي چاكر
- له و دنيا تاريكه بينن كه ئيستا تييدا دهژين، تو دنيا يه كي وات
ههيه؟

من نه مدهزاني، ئه وه م چاك دهزاني، كه دهبيت چي برووخينين، بهلام
 نه مدهزاني له سه ر ئه و وي رانه يه وه دهبيت چي دروست بكه ين، له و
 باوه ره يشدا بووم، كه هيچ كه سيك نيه به راستي ئه مه بزانيت. دنيا ي
 كون دنيا ي ههست پيكر او و به هيزه، تييدا دهژين و بهرده وام

کیشمان له گه لیدا ههیه، بویه ئەمه دنیا به بوونی ههیه، دنیاى ئاینده هیشتا نه هاتوو ته دی، ههستی پى ناکهیت و ونه، له نووریک دروست بووه، که تانوپۆی خهونهکانى پى چندراوه، ههوریکه ره شه باکانى وهک خوشه و یستی و نه فرهت و خه یال و ریکهوت و خودا دهسته و یه خه ی بوون. گه وره ترین پیغه مبه ر ناتوانیت هیچ به مروف بلیت، جگه له دهستوور پیدانیک، چه نده ئەو دهستووره ته مومژاوی و نادیارتر بیت، ئەو پیغه مبه ره گه وره تر ده بیت.

زۆر با زه رده خه نه یه کی ته وساوی کرد و لیی روانیم، من پیم ناخوش بوو، پیم وت:

- من ئەو دنیا چاکتره م ههیه که پیشانیان بدهم.

- هه ته؟ ئاده ی!

- ناتوانم به توی بلیم، چونکه تینا گهیت.

زۆر با سه ری له قاند و وتی:

- ها! دیاره که نیته، تو وا تیمه گه من مۆخی که رم خوار دبیت،

سه روک! ئەگه ر وایان پى وتوویت درۆیان له گه لدا کردوویت،

منیش وهک ئاپۆ ئانا گنووستی نه خوینده وارم، به لام ئەوه نده

گه لو ر نیم، نا، به هیچ جو ریک، باشه، که من تینه گه م ئەی

ئەو پیاوه داماو ه و ئەو ماکه ره ی ژنی، که به نیوه ی ئەو

داده نریت، چۆنی تیده گه ن؟ ئەی هه موو ئانا گنووسته کانی

تری دنیا چۆن تیی ده گه ن؟ که واته تو ده یان خه یته تاریکیه کی

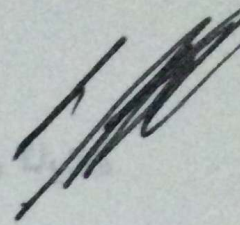
تازه تره وه؟ ئای باوکه! لی گه ری له تاریکیه کۆنه که دا، که

پیی راهاتوون بمیننه وه، ئەوان تا ئیستا وایان راکیشاوه، تو

وا نازانیت؟ ئەوان ده ژین و چاکیش ده ژین، مندالیان ده بی و

نه وه ده خه نه وه، خودا که رو کویریان ده کات و ئەوان هه ر

سپاسی دهکن. ئەوان بە بەدبەختییەکیان دلخۆشن، دە
 وازیان لیبینە و لەخۆوە قسە مەکه.

من بیدەنگ بووم. لەو کاتەدا بە بەردەم باخچەی بیوژنەکهرا
 تێدەپەڕین، زۆربا کهمیک وەستا و هەناسەیهکی هەلکیشا و هیچی
 نەوت. وەکنەوهی لە شوینیک باران باریبیت، بۆنی خاکی تازه
 هەواکەیی خۆش کردبوو. ئەستێرە بەرایییەکان بە ئاسمانەوه
 دەرکەوتن، مانگی نوییش، بە رەنگیکی زەردی سەوزکارەوه هەلەات و
 ئاسمانیش لە جوانی و بیگەردیدا تەژی بوو.

بە خۆم وت: "ئەم پیاوه نەچوو تە فیرگە و میشکی تیک نەچوو،
 هەموو رەنگیکی بینیون، بیری کراو تەوه و دلی گەورە بوو، بی
 ئەوهی جوامیری و ئازایەتییه خۆرسکهکەیی لە دەست دابیت. ئەو
 هەموو مەسەلە ئالۆزانەیی، که بۆ ئیمە چار ناکرین، وەک
 ئەسکه نەدری گەورەیی هاوولاتییهکەیی خۆی، که بە زەبری شمشیریک
 گری گوردیانی⁵³ کردەوه؛ ئەم چاری دەکات. هەلە و کەوتنیشی لە
 مەزەبدا نییه، چونکه هەموو شوینیکی ئەم، لە سەریهوه تا پیی، بە
 زهوییهوه بەستراوه. دڕندەکانی ئافریکا مار دەپەرستن چونکه هەموو
 لەشی بە زهوییهوه نووساوه و گشت نەینییهکانی دنیا دەزانیت. بە
 سکی، بە کلک و سەری، پەیی بە نەینییهکان دەبات، ئەو هەست بە
 دایکی سروشت دەکات، لەگەڵیدا تیکەل دەبیت و دەبن بە یەک،
 زۆربایش هەروایه، بەلام ئیمەیی خویندەوار بالندە بيمیشکهکانی
 ئاسمانین."

⁵³ Gordien, بە گریکویری گوردیان ناری دەرکردوو، گویا دەنگیک لە شوینیکی نادیارهوه وتوویهتی هەر که سیک
 ئەو گریکویری بەکاتەوه، دەبیتە فرمانرەوای ئاسیا، ئەسکه نەدری کۆری فلیپی مەکدۆنی، لە پەرستگەیی زیووس، لە شاری
 گوردین، بە زەبری شمشیریک دەیکاتەوه، لە زمانی ئۆروپاییدا کردنەوهی گری گوردیان ئیدیۆمیک بۆ چارەسەرکردنی
 کیشەیی سەخت و ئالۆز بەکار دیت. -ف-

تا دهات ئهستیرهكان زياتر دهبوون، به نيسبت مروقهوه تووره و
نهفرتكار و دلرهق و هيچ جوره بهزهيبهكيان تيدا نهبوو.

ئيتير ئيمه قسهمان نهدهکرد، به ترسهوه له ئاسمانمان دهرواني و
هموو چرکهيهک ئهستيرهی ترمان دهبيني، که له خورههلاتهوه
ههلههاتن و بهري ئاسمانيان رووناک و درهوشاوهتر دهکرد.

// گهيشينه کوختهکه، من هيچ ئارهزووی خواردنم نهبوو، لهسه
بهردیکی کهنار دهرياکه دانيشتم، زوربا ئاگری کردهوه، خواردنی
تهواو کرد و ويستی بيته لامهوه، بهلام بيري گوري؛ لهسه
پيخهفهکهی راکشا و نووست.

دهريا زور هيور بوو، زهوييش لهژير ئهستيرهباراندا بيجووله و
خاموش بوو، نه سهگ دهوهري و نه بالندهيهکی شهوگهريش
دهخويند، بيدهنگيهکی دنياگر، پر له ترس و نهيني، لهگهلهزاران
هاوار و نالهی دوور، که له ناخمانهوه ههلهستا و ئيمه نهماندهبيست،
تيکهله به يهک دهبوون. من تهنيا ههستم به دهنگی ليدانی خوئينیک
دهکرد، که لاجانگ و دهمارهکانی گهردنی دهکوتا. به ترس و
لهرزهوه به خوم وت: "ئمه دهنگی بهوره."

له هيندستان که شهو داديت، به دهنگی هيور گورانييهکی خهمگين و
يهکشيوه دهلين، گورانييهکی سامناک و سست، وهک دهنگی
باويشکيکی دووری گيانداريکی درنده، پيی دهلين "گورانيی بهور" که
مروف گویی لی دهبيت دهکهويته چاوهروانييهکی پر له ترس و
لهرزهوه، منيش که بيرم لهو دهنگه سامناکه دهکردهوه، ورده ورده
سنگی خاليم پر دهبوو، گويم سووک و بيدهنگيهکيش دهبووه هاوار،
دهتوت گيانيش لهو گورانييه دروست بووه و دهيهويت له ش
دهرپهري و گویی لی بگريت.

دانه ویمه وه، دهستم پر کرد له ئاوی ده ریا و لاجانگ و ده موچاوم پی
تهر کرد، فینک بوومه وه، له قولایی بووندا هاواره کان که وتبوونه
هه ره شه یه کی نادیار و بیسه بره وه، به وره که له بوونی مندا دهینرکاند،
ناکاو منیش به ئاشکرا گویم له دهنگه که بوو، له کاتیکدا که له
جییه که ی خۆم به رزه پی راپه ریم، هاوارم کرد: "بودا!... بودا!..."

خیرا به که ناری ده ریا که دا که وتمه هه نگانان، وهک بمه ویت رابکه م
وابوو. ئیستا ماوه یه که، که شه وانه ته نیام و بیدهنگی دهست به سهر
هه موو لایه کدا ده کیشیت، گویم له دهنگیک ده بیت، سه ره تا دهنگیکی
خه مگینه و له شیوه ن و لالانه وه ده چیت، به لام هییدی هییدی تووره
ده بیت، ده گوورپینیت و فه رمان ده رده کات، وهک مندالیک که کاتی
له دایکبوونی که یشتییت، به سنگدا ده کیشیت.

له وه ده چوو نیوه شه و بیت، هه وره ره شه کان له ئاسماندا یه کیان
گرتبوو، دلۆپه درشته کانی باران به سهر ده ستمدا ده پرژان، به لام من
چ بایه خیکم پی نه ددا، نو قمی نیو هه وای گهرم بووم و له راست و
چه پمه وه، به سهر لاجانگمه وه هه ستم به دوو بلێسه ی ئاگر ده کرد،
هه ر به دم له رزینه وه بیرم له وه کرده وه، که ئەم به رداشی بودایه
له گه ل خۆیدا ئیمه یش ده هاریت، کاتی ئەوه هاتوووه خۆم له و باره
گرانه رزگار بکه م.

به په له که رامه وه کوخته که و چراکه م داگرساند، که شه وقی چراکه له
ده موچاوی زۆربای دا، پیلووی لیکدان، چاوی به رز کرده وه و منی
بینی، که به سهر کاغه زدا کو ما بوومه وه و خه ریکی نووسین بووم،
له ژیر لیوه وه شتیکی وت من تی نه گه یشتم، ناکاو پرووی له دیواره که
کرد و دیسان خه وته وه. من زۆر به خیرایی ده منووسی چونکه په له م
بوو. بودا، به ته وای هه موو گیانمی داگر کردبوو، من ده مبینی وهک
توماریکی شینی پر له نیشانه، له زه ینمدا ده کرایه وه، ئەوه نده یش خیرا

ده‌کرایه‌وه په‌له‌م بوو لی‌ی دوانه‌که‌وم. من ده‌منووسی و هه‌موو
 شته‌کان زور ساده و ئاسان به ده‌ستمه‌وه ده‌هاتن، نه‌مده‌نووسی،
 ده‌بیت بلیم کۆپیم ده‌کرد. دنیا‌یه‌کم ده‌هاته پیش چاو پر له به‌زه‌یی و
 خو‌شه‌ویستی، ره‌تکردنه‌وه و خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دان، کۆشکه‌کانی بودا،
 ژنانی حه‌ره‌مه‌سهره‌، که‌ژاوه‌ی زی‌رین، سی ریکه‌وته شوومه‌که له‌گه‌ل
 پیر و نه‌خۆش و مردوودا،⁵⁴ هه‌له‌هاتنی، خه‌لوه‌تکیشانی، ره‌هابوون و
 بانگه‌وازی رزگاربوونی... زه‌وی به‌گولی زه‌رد داپۆشرا‌بوو، سوال‌که‌ر
 و پادشاکان کراسی زه‌ردیان له‌به‌ردا بوو، به‌رد و دره‌خت و
 جه‌سته‌کان سووکه‌له‌ بوو‌بوون، رۆحه‌کان بوو‌بوونه هه‌لم، هه‌لمه‌کان
 بوو‌بوونه جه‌وه‌هر و جه‌وه‌هریش تو‌ابووه‌وه، په‌نجه‌م ماندووی
 نووسین بوو، به‌لام من نه‌مده‌ویست و نه‌مده‌توانی ده‌ست هه‌لبگرم،
 ئەم خه‌ونه تیده‌په‌ری و هه‌له‌ده‌هات و ده‌بوو پی‌ی بگه‌م.
 به‌یانی، که‌ زوربا له‌ خه‌و هه‌سته‌ابوو، منی بینیبوو؛ سه‌رم خسته‌بووه
 سه‌ر نووسینه‌که‌م و نووستبووم.

⁵⁴ ناماژه‌یه بۆ چیرۆکی بودا، کاتێ له‌گه‌ل تۆکه‌ره‌که‌یدا له‌ کۆشکی میرایه‌تی خۆی دیته‌ ده‌ره‌وه، له‌ پێ پیره‌میردیک
 ده‌بینیت و پاشان نه‌خۆشیک و دواتر مردوویه‌ک. باسی هه‌ر سێ حاله‌ته‌که‌ له‌ تۆکه‌ره‌که‌ی ده‌پرسیت و ئه‌ویش بۆی باس
 ده‌کات، که‌ ئەمانه‌ چاره‌نووسی هه‌ر که‌سیکن و ژیان به‌وجۆره‌ کۆتایی دیت، پیربوون و نه‌خۆشکه‌وتن و پاشان مردن. ئەمه
 بودا ئیگه‌ران ده‌کات و دوا‌ی ئه‌وه‌ی وازی له‌ میرایه‌تی هینا، به‌رگی ده‌رویشی پۆشی و پووی له‌ ده‌شتوده‌ر کرد، که‌وته
 بیره‌کردنه‌وه و خه‌لوه‌تکیشان، که‌یشتنه‌ ئه‌و پاستییه‌ی هه‌موو ناخۆشی و گروگرفته‌کانی مرۆف سه‌رچاوه‌یان ئاره‌زووه‌کانی
 نه‌فسه، که‌ توانیت ئه‌وه‌ له‌ خۆتدا بکوژیت، ئیتر په‌نج و نازار ناچیزیت، ئەمه‌یش کاتیک دیته‌ دی که‌ مرۆف بگاته (نیرفانا)
 وانا وازه‌تێتان له‌ ژبانی خۆش و پوو له‌ نه‌بوونی کردن. -ف-

که له خه وهه ستام، خۆر دوو رڤم به ئاسماندا سه رکه وتبوو. هیندهم نووسیوو دهستی راستم سر بووبوو. نه مده توانی په نجه کانم بنوقینم. باهۆزی بودایی به سه رمدا تیپه ریپوو، خالی و ماندوو جیی هینشتبووم.

په رده کاخه زه کان به سه ر زه وییه که دا بلاو بووبوونه وه، نووشتامه وه تا هه لیان بگرم، به لام نه تا قه تی ئه وه م هه بوو ته ماشایان بکه م و نه توانایشم تیدا مابوو، ده توت هه موو ئه و سه رووشه بی ئامانانه ته نیا خه ونکه لیک بوون، که نه مده ویست له زیندانی وشه دا بمیننه وه، یان به وشه له نرخیان که م بکه مه وه.

ئه و رۆژه باران به کاوه خۆ ده باری. زۆربا پیش رۆیشتنی خۆی، وه جاخه که ی داگرساندبوو، من هه موو ئه و رۆژه چوارمشقی دانیشتم و بی ئه وه ی هیچ بخۆم، بیجووله دهستم به سه ر ئاگره که وه گه رم ده کرده وه، گویم له دهنگی یه که م بارانی ئه و وه رزه گرتبوو، که له سه رخۆ ده باری.

مالپه‌ری کتێبخانه‌ی کوردی PDF4KURD.WIX.COM/SITE

بۆمانی زۆریای یونانی له شاکاره هه‌ره دیاره‌کانی نیگۆس
کارائنتراکیسه، که به زۆریه‌ی زمانانی دنیا وهرگێنراوه، ناوی
زۆریا، که شاکسی بۆمانه‌گه‌یه، وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی ئاناسایی
ژیانی بار، بووه‌ته سیمبۆل هه‌ره دیاری ناو که‌سانی کۆمه‌ل و
نیشانه‌یه‌ک بۆ گیانی شگۆمه‌ندی نووسه‌ر و ولاتی یونان، ئه‌وه‌یه‌ش
له‌ روانگه‌ی ئه‌ر پهیوه‌ندییه هه‌ره ئایه‌تییه‌ی زۆریاره، که له‌گه‌ڵ
هه‌وریه‌ر و به‌ر و ناکار و تاین و دیاره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی نیگه‌دا
هه‌یه‌تی، ئه‌و سیمبۆلیکه بۆ به‌رجه‌وی لێک‌ردن و وهرگرتنی به‌ره
زیندوو‌ه‌کان، سیمبۆلیکی خۆ‌په‌سکی نوور له ئارایشتی تیۆر و
به‌رجه‌و‌چوونی وشکی ناو کتێب، که هه‌ندیکجار به‌هاتاره‌کانی له
سنووری ناوه‌ز ده‌تران و لۆژیکه باوه‌ه‌کان ده‌به‌رێن، ئیلمه‌ش، وه‌ک
مۆف، ئاسایی له سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ری له به‌ک جیاوازی سه‌قامگر ده‌یه‌ن،
که: زۆریا، یان رۆحیه‌کی هه‌ره‌مه‌زنه، یان که‌سیکی شینه، به‌لام
هه‌رگیز شینت نییه.

